

zpěvník

by Obr

A co bylo dál?

Jelen

Předehra: ^{Ami}, ^{Dmi}, ^G, ^C

Někdy si ^{Ami} říkám, jestli ještě znáš můj ^{Dmi} jméno,
a jak ^G často na mě myslíš, když jdeš ^C spát^{C/H}
Na zítřek ^{Ami} v televizi hlásí zata ^{Dmi} ženo,
a v můj ^E hlavě už tak bude napo ^{Ami} řád.

Život jde ^{Ami} dál, lásko, musíme si ^{Dmi} zvykat,
a není ^G dobrý na té cestě zůstat ^C sám,
pro jeden ^{Ami} smutek nemá cenu stokrát ^{Dmi} vzlykat,
když má svět ^E otevřenou náruč doko ^{Ami} řán.

®:

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^F po nebi se ^G mraky ^C honily.
A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} stromy se až k ^G zemi skloni ^{Ami} ly.

V uších mi ^{Ami} pořád zněly tvoje něžný ^{Dmi} věty,
a do vla ^G sů ti sedal bílej ^C sníh,
z oblohy ^{Ami} černý jak díra mezi ^{Dmi} světy,
se na mě ^E snášel a studil na dla ^{Ami} ních.

®

V tom baru ^{Ami} nevěděli, že je venku ^{Dmi} krize,
z rádia ^G zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj ^C muž",
tys vešla ^{Ami} dovnitř jak zhmotnění můj ^{Dmi} vize,
jako když ^E do srdce mi někdo vrazí ^{Ami} nůž.

®: ^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^F po nebi se ^G mraky honi ^C ly.
A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} stromy se až k ^G zemi ...

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^F po nebi se ^G mraky ^C honily.
A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} stromy se až k ^G zemi skloni ^{Ami} ly.

A poem on the underground wall

Simon and Garfunkel

[Intro]

C C/B G G G/F# Em

The last train is nearly due, the underground is closing soon,
And in the dark deserted station, restless in anticipation,
A man waits in the shadows.

His restless eyes leap and scratch, at all that they can touch or catch,
And hidden deep within his pocket, safe within his silent socket,
He holds a coloured crayon.

Now from the tunnel's stony womb, the carriage rides to meet the groom,
And opens wide and welcome doors, but he hesitates, then withdraws
Deeper in the shadows.

And the train is gone suddenly, on wheels clicking silently
Like a gently tapping litany, and he holds his crayon rosary
Tighter in his hand.

Now from his pocket quick he flashes, the crayon on the wall he slashes,
Deep upon the advertising, a single-worded poem comprised of
Four letters.

And his heart is laughing, screaming, pounding,
The poem across the tracks rebounding,
Shadowed by the exit light, his legs take their ascending flight
To seek the breast of darkness and be suckled by the night.

A venku zase prší

Umakart

^G Když ráno vstává, tak už ^C nestíhá

^{Emi} O věci zakopává, ^C včera byla veselá

^G S chutí na cigaretu ^C nejdřív posnídá

^{Emi} Drby na internetu, ^C pak jen utíká

Když se s ním baví, tak jen o práci

Že ji to baví, ale že nestíhá

Když se s ním líbá, tak jen na rozloučenou

Vypili láhev vína, ruka byla na kolenou

^D Utíkej holka, utí ^{Emi} kej

^C Každý krok se počí ^G tá

A venku zase ^C prší

^D Plánuje dovole ^{Emi} nou

A venku zase prší

Tam kde slunce svítí

A venku zase prší

Večer se domů vrací autobus, metro, tramvaje

Odlíčí se, vanu napustí, pod pěnu ukryje

V posteli potom zprávu napíše: Miluji Tě, počká na pípnutí

A venku zase prší

Plánuje dovolenou

A venku zase prší

Tam kde slunce svítí

A venku zase prší

Moře je azurový

A venku zase prší

Chlapi maj slanou kůži

A venku zase prší

Chlapi maj slanou kůži

A venku zase prší

Amazonka

Hop trop

Byly krásný naše ^A plány, byla jsi můj celej ^{C#mi} svět, ^{Cmi,Hmi}
čas je vzal a nechal ^A rány, ^{Hmi} starší jsme jen o pár ^E let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká. ^{E7}

®:

Nebe modrý zrcá ^A dlí se ^{F#7} v řece, která všechno ^{Hmi} ví,
stejnou barvu jako ^A měly ^{Hmi} tvoje oči džíno ^E vý.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

®

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dás' ho nechtěla.

®:

Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přisa ^A hám.

Andělská

Zuzana Navarová

^ABože, ^{Hmi7}podej mi ještě ten ^{A:maj}kalich ^{Hmi7}
To ^Avíno, co ^{Hmi7/f#}s nocí se měnívá ^{C#mi7}na líh ^{C#7}
Snad ^{F#mi}nad ránem na dně se ^{F#mi/maj}dočtu,
že ^{F#mi7}v kastlíku andělskou ^{D#m7/5b}počtu mám
^{Hmi/f#}Tu ru tu ^Etuu

A že hoře se skutálí do jedné slzy.
Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí
Že po prvním slunci se nadechne
a kometa zamíří nad Betlém
Tu ru tu tu Zatím

®:

^APočítám ^{Hm7}nebe ^{C#mi7}světla, kam ^{Hm7}nedostanu
^AMiluju ^{C#m7}tebe a pak ^{Hmi7/f#}usnu a ^Evstanu
A tak ^Atu ^{Hmi7}ru tu ^{C#mi7}tuu ^{Hmi7 A C#mi7 Hmi7/f# E}

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad na dně se perlama zaleskne
pak vyměním veselé za teskné. Písně
Tu ru tu tu

A pak hoře se skutálí do jedné básně
ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží
A po prvním slunci a s první tmou
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tu. Zatím

®:

Počítám nebe, pusy, co nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A tak Tu ru tu tu

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu Zatím

®:

Počítám nebe světla, kam nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A tak
Počítám nebe. Pusy, co nedostanu
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A pak...

Antidepressivní rybička

Vypsaná Fixa

ona má ^C antidepressivní ^{Emi} rybičku ^F
vy ^C tetovanou na ^{Emi} nejtajnějším ^F místě
možná je pod srdcem
a možná trochu níž
ona může všude
prostě tam - kam
si vymyslíš

a ona ^C plave z orgánu ^G do orgánu
žere ^{Ami} plevel kte ^D rej po ránu
^C omotává mozek a ^G kotníky na konci ^{Ami} pelesti - hu! ^D

a ona plave z modřiny do modřiny
a vygumuje je úplně všechny
a tvoje vnitřní orgány tolerují tvoje rebelství - hu!

veze si antidepressivní rybičku
městem, co má velkou spoustu pastí
falešný městský strážník
bary a zloději kol
a nebo prostě každý
koho si - ty
vymyslíš

/: ona je rebel
kouří na zastávce
jí to chutná
v týhle válce
a její vnitřní orgány
tolerují její rebelství :/

/: a potom přijde DJ PUNK
bude to nejlepší herec a další
a celej underground
i ryba pod monopolem :/

a potom přijde DJ PUNK

April come she will

Simon and Garfunkel

G/D G6/D G/D G6/D G/D G6/D D

G C/G G G C/G G
G C/G G C/G G G C/G G
A-----pril, come she will,
Am Em/G Fmaj7 Em
When streams are ripe, and ...swelled with rain,
C Dadd9/4 G G/F# Em
May-----, she will ...stay-----,
Am Em Am Em
Resting in my arms ...a - gain!

E |--0--2---|

G C/G G G C/G G
| / / / / | / / / / |

G C/G G C/G G G C/G G
Ju-----ne, she'll change her tune,
Am Em/G Fmaj7 Em
In restless walks she'll ...prowl the night,
C Dadd9/4 G G/F# Em
Ju - ly-----, she will ...fly-----,
Am Em Am Em
And give no warning ...to her flight!

E |--0--2---|

G C/G G G C/G G
| / / / / | / / / / |

G C/G G C/G G G C/G G
Au-----gust, die she must,
Am Em/G Fmaj7 Em
The autumn winds blow ...chilly and cold,
C Dadd9/4 G G/F# Em
Sep - tem - ber, I'll re---mem-----ber,
Am Em D
A love once new has now...
G/D G6/D G/D G6/D
...Grown old-----!

G/D G6/D D G

Arabský jaro

Děti mezi reprákama

D F#m

D F#m

D ráno jsem vstal a šel se F#m napít
kuchyň se D přemístila z jihu na zá F#m pad
D novej rok zaťal svoje F#m drápy
skulina ve G zdi vtáhla dovnitř prázdněj F#m chlad Em

zmatení lidi v cizích tričkách
míjej se v nepřehledný bitvě o kyslík
v křížovce chybí dvě políčka
ale Hm tajenku si dávno A domyslím
ve vzduchu G visí vlezlá znělka z rekla D my
na G tvý loňský vánoční F#m dárky Em

D F#m D F#m

už zas se chováme jak malí
co čekaj že všechno bude samo hotový
a pak vyhrožujou že skočej ze skály
i když se bojí kouknout dolů z podkroví

a tajný hesla náhle přestávaj už platit
všechny ty kódy přístupový na místa
který jsou zamčený a kam se nejde vrátit
arabský jaro pro náš suverénní stát
kdo by chtěl stárnout v tichým očekávání
že zem se začne točit zpátky

ráno jsi strohá jako informační leták
a chladná jak špicberský pobřeží
možná že v našem vlastním malým kousku světa
zůstává místo na kterým nám záleží

nebo jsme vážně jenom slepí chromí hluší
a drží nás jen okázalej nezájem
v kuchyni výroční sraz skartovaných duší
na starejch fotkách s ohořelým okrajem
zbejvá jen vzdát se šance vzbudit mrtvý stíny
radši jim popřát dobrou noc a hezčí sny

D

Až příště přijdeš

Jelen

^D Jsem úplně vzhůru, další ^A noc
^G pod peřinou prázdno, venku ^{Hmi} sví ^A tá
^D Na těle mi zasychá tvůj ^A pot,
^G další ráno kocovinou ^{Hmi} ví ^A tám,
a ^G snídám ^D sám. ^A

®:

^{Hmi} Až příště ^A přijdeš, můžem ^{Hmi} spát, ^{A G}
^D až příště ^A přijdeš, nemu ^{Hmi} síš si ^A na nic ^G hrát
^D až příště ^A přijdeš, můžem ^{Hmi} snít ^{A G}
^G už tě nenechám tak snadno do tmy odejít. ^{Hmi A}

Řeka teče pryč a černej pták,
oblohou letí a zpívá.
chtěl bych vrátit čas a nevím jak,
kolik dalších pokusů nám zbývá,
než půjdem dál.

®

^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G
^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G
^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G
^{Hmi} Až příště ^A přijdeš! ^G

®

Až na poslední stránku

Vlasta Redl

Až na ^(H)poslední ^Estránku
Chci ^{Ami}napsat to ^Eslůvko
Co mi ^{Ami (H)}svítí jak ^Eslunce
Do mých ^Hmlhavých ^{F#mi}dní
Na tu ^(H)^Eposlední ^(E)stránku
Co ^{Ami}počmárat ^Ezbývá
Kolem nakreslím ^{G#mi}kvítí
^{F#mi}Nebo ^Esníh

Na té poslední stránce
Bude jen jedno slůvko
Mým nejtěžším písmem
z I.A
Nač jinak
Všechna ta hejna dětí
Učit psát krásně
Kdybych to nezvlád
Ani já

Zvolna chápu
Proč slova se píšou
Aby bylo co zpívat
A aby bylo čím lhát
Všechna slova svých písní
Bych napsal tím slůvkem
Tak chápeš jak spěchám
Se ho vzdát

Až se venku oteplí

Děti mezi reprákama

G#

Fm až se venku oteplí

Cm a bude bezpečný opustit kuchyni

C# půjdu si sednout k řece hned ráno

G# po probuzení

možná se tam potkáme

s klukem kterýho jsem neviděl od septimy

a budem zbytečně mluvit o věcech

do kterých nám nic není

C# že andrea se vdává tohle září G#

C# že její kluk je starej známej prevít G#

C# chodí po městě v G# teplákách a s kočárkem C#

Fm v patnácti chtěla odjet do lon C# dýna

G#

až se venku oteplí

projdu se městem a budu předstírat

že i když si nemáme co říct

pořád jsme jak bratři

možná budem vzpomínat

říkat si že jsme pořád jako jedna rodina

přitom každý člověk lže

a kdo říká že ne ten lže za tři

s andreou jsem strávil jedno léto

ona o tom nemluví a on to asi ani neví

večer si dáme sbohem zas na další rok

jako by to za rok mělo být jinak

G# Fm

Bláznivá Markéta

Jaromír Nohavica

/:Ami, A2 :/

Ddim

xx0202

Ami Bláznivá Marké^E ta
v^{E7} podchodu těšíns^{Ami} kého nádraží
Dmi zpí^{Ami} vá, Ddim zpí^{Ami} vá,
E7 zpí^{Ami} vá a za^{E7} me^{Ami} tá,

/:Ami, A2 :/

Je to princezna zakletá,
s erární metlou jen tak pod paží,
když zpívá, zpívá,
zpívá a zametá.

®:

Vajglové^{Ami} blues, rumový song, jízdenková^{E7} symfonietta,
pach piva z^{Ami} úst a oči plonk, to zpívá^{E7} Markéta,
C bláznivá^{E7} Marké^{Ami} ta, Dmi na^{Ami} na Ddim na^{Ami} na
Ddim na^{Ami} na na na^{E7} ná^{Ami} na na. A2, Ami, A2

Famózní subreta
na scéně válečného šantánu
byla, byla
krásná k zbláznění,

/:Ami, A2 :/

Líza i Rosetta,
lechtivé snění zdejších plebánů,
byla, byla,
byla, a není.

®: *Dwa pety blues, rumowy song, czy ktoś o bilet prosi
smród piwa z ust, dworcowy gong, to aria dla Małgosi
dla pomyłonej Gosi, nanananananana*

V nádražním podchodu
jak v chrámu katedrály v Remeši
ticho, ticho,
Markéta housku jí,

/:Ami, A2 :/

Pak v kanclu u vchodu
své oranžové blůzy rozvěší,
a já ji, a já ji,
a já ji pořád miluji...

Blues o spolykaných slovech

Michal Prokop

^A Jasně, že ti dlužím spoustu ^D hezkejš slov ^{Dsus4 Dsus2}

^A Se mnou děvče nemáš na ně ^G kliku ^D

^A Dávno už je umím všechny ^D nazpaměť

^{Cmaj7} Jenomže mi vážnou na ^D jazyku

Takový ty slova jako čmeláčci

Huňatý a milý s kapkou medu

Stokrát ti je v duchu šeptám do ucha

Ale znáš mě řečnit nedovedu

^{Emi} Tak mi promiň, děvče, však to ^D napravím

^A Můj ty smutku, já si dám tu ^{Emi} práci

^{F#mi} Vyklopím je všechny aspoň ^{Cmaj7} naposled

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou

Funeb ^A ráci

Bratři

Karel Kryl

^{Ami} Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
poslové noci, která do zad bodá ^E dýku,
^{Ami} tak vás tu máme, bratři, ^F vnuci Stali ^E novi,
^{Ami} však ne tak jako včera, ^{Dmi} dnes už bez še ^E říků

^{Ami} však díky za železné holubičky míru
a díky za polibky s chutí hořkých ^E mandlí,
v ^{Ami} krajíně přelíbezné ^{Dmi} zavraždili ^E víru,
^F na cestě rudé šípky ^E jako pomník padlých.

Rec:

^F Vám poděkování ^{Ami} a vřelá objetí
^E za provokování ^{Ami} a střelbu do dětí,
^F a naše domovy ^{Ami} necht' jsou vám domovem,
^E svědky jsou hřbitovy ^{Ami} páchnoucí olovem.

^{Ami} Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
nám zbývá naděje, my byli jsme a ^E budem,
^{Ami} bolšoje vam spasibo, ^G brat'ja zachvat ^E čiki,
^{Ami} spasibo bolšeje, ni ^G kogda něza ^E bu ^{Ami} děm, ni ^F kogda něza ^{Ami} buděm ^{Ami6} !

Bright Side of Life

Monty Python

Some ^{Ami} things in life are ^D bad they can ^G really make you ^{Emi} mad
Other ^{Ami} things just make you ^D swear and ^G curse
When you've ^{Ami} chewing an life's ^D gristle
Don't ^G grumble give a ^{Emi} whistle
And ^{Ami} this'll help things turn out for the ^{D7} best

And ^G always ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of ^G life ^{Emi Ami, D7}
^G Always ^{Emi} look on the ^{Ami} light ^{D7} side of ^G life ^{Emi Ami, D7}

If ^{Ami} life seems jolly ^D rotten there's ^G something you've ^{Emi} forgotten
and that's to ^{Ami} laugh and smile and ^D dance and ^G sing.
When you've ^{Ami} feeling in the ^D dumps don't be ^G silly ^{Emi} chumps
Just ^{Ami} purse your lips and whistle - that's the ^{D7} thing

And ^G always ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of ^{G, Emi, Ami, D7} life
Come on alw ^G ays ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of l ^{G, Emi, Ami, D7} ife

For life is quite absurd and death's the final word
you must always face the curtain with a bow
Forget about your sin - give the audience a grin
Enjoy it - it's your last chance anyhow.

So a ^G lways l ^{Emi} ook on the b ^{Ami} right s ^{D7} ide of d ^{G, Emi, Ami, D7} eath
^G just be ^{Emi} fore you ^{Ami} draw your ter ^{D7} minal ^{G, Emi, Ami, D7} breath

^{Ami} Life's a pice if ^D shit ^G when you look at ^{Emi} it
^{Ami} Life's a laugh and ^D death's a joke it's ^G true
You'll ^{Ami} see it's all a ^D show
keep'em ^G laughing as you ^{Emi} go
just re ^{Ami} member that the last laugh is on ^{D7} you

[: And ^G always ^{Emi} look on the ^{Ami} bright ^{D7} side of ^G life ^{Emi, Ami, D7} :]

(Come on guys, cheer up)

^A Always ^{F#} look on the ^{Hmi} right ^{E7} side of ^A life
^{F#, Bmi, E7}

Břímě

Petr Kalandra

^C Včera mě spolkl ^{Em} Nazareth,
aby ^F dnes vypliv ostatky ^C mý
Celou noc hledám místo, kam složit vlasy šedivý.
Hej pane nechcete mi říct, kde tu složit hlavu svou,
ne řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou

®:

^C Sundej ^{Em} z něj to ^F břímě,
^C a nech ^{Em} těj za to ^F nic
^C dědek at' ^{Em} už se nedře, ^F
nandej mi ho na zá^C da ^{Hmi, Ami, G, F}

Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl
V tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou
Carmen, že nemá čas, že si spolu rychle užijou.

®

Když přijdeš k paní Mósrové, tam není co bys řek'
připadáš si jak v automatu, ve frontě na párek.
Povídá mladej kmete a což takhle třeba Nathalii,
už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s ní.

®

Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí,
povídá já ti cestu ukážu, ale musíš s mým psem ven.
Povídám moment soudče, já jsem taky Homo sapiens.
Abych si trochu ulehčil, tu ránu jsem mu navrátil.

®

Na dělový kouli z roku 1835,
se vezu někam dolů, je na čase mi závidět
tak letím mezi vás, pozdravuje vás tamten svět.
Že prej se nemusíme vracet, já na čase mi závidět.

®

Bude mi lehká zem

Petr Hapka

^C Mám pěknou sirku v zubech, ^{Gmi} krempu do čela
A ^F bota zpuchřelá mi ^{G#} vrásky nedělá
^C jen tou svou sirkou škrtni ^G at' se ohřejem
Až ^C přikryje nás zem ^F tak už si neškrtnem

®:

^C Má, lásko, ^{Gmi} jen ty smíš kázat mi ^F nad hrobem ^{G#}
^C Má zem pak ^G bude lehká, bude mi ^C lehká zem
Bude mi ^F lehká ze ^C m, aá ^{Gmi} á .. ^{Ami, F, Fmi}

Mám tu svá vysvědčení, pohlednici z Brém
A proti pihám krém, co s nimi čert je vem
Ten čert sám brzo zjistí že má v podpaží
moc těžké závaží a někde v poli rozpaží

®

Tak dobré ráno milé myši v kostelích
tak at' vam chutná klíh všech křídel andělských
A dobrý večer sovo, která myši jíš
ptáš se zdali mi vzali zavčas spali
jářku, to si pís

®

Už nemám ani klobouk, pluje povětřím
Jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím
Jen to že co mám tebe už tíží necítím
Áááá ..

®

Buď můj salám

Hm

předehra tlumené^D

přechod basa a h c#

^D Nemohu dnes ^{Hmi} usnout, neboť ^G raší ze mě ^A den
^D zvláštní pan ^{Hmi} sen ^G nepřivře má ^B víčka do dve ^A ří
nemohu ^B spát tvá krása ^A nenechá mě ^B chladným
^{Hmi} jen tuhle ^G noc a ^{Hmi} pak už budu ^A naříkat

^D já nemám ^{Hmi} hlad nechci ^G pít nechci ^A snídat
já ^D mám břicho ^{Hmi} plné i ^G srdce plné
i ^B pod kůží mám ^{F#} strach
že něžné ^G jídlo přemně ^{F#} ní se v nerost ^G drsný
^{Emi} a že mou ^{F#mi} lásku ^G odnese si horník ^A na památku

mezihra ^D , ^{Hmi} , ^G , ^A , ^D , ^{Hmi} , ^G , ^B

^{F#} že něžné ^G jídlo přemně ^{F#} ní se v nerost ^G drsný
^{Emi} a že mou ^{F#mi} lásku ^G odnese si horník ^A na památku

^D Ostatní ^{Hmi} milenci jsou ^G jako octa ^A pijáci
kdežto ^D já mám doma ^{Hmi} whisky
mám ^G bourbon mám ^B curacao mám ^A gin
mám ^B cognac mám ^A tebe mám ^B salám

^{Hmi} mám tě ^G rád
^{Hmi} buď můj ^A salám lásko

^D mám tě ^{Hmi} rád
^G buď můj ^A salám lásko
^D mám tě ^{Hmi} rád
^G buď ^B můj sa ^{F#} lá ^G á ^{F#} á ^G ám!

(^{Emi} at' ani ^{F#mi} koně ^G neumírají ^A bezdůvodně!)

4x ^{D,Hmi,G,A}

^A Buď můj sa ^D lám...

Cestou do Jenkovic

Radůza

^E Můj děda z kola ^{C#mi} seskočil
^D před prázdnou kašnou ^C na ná ^D městí
^E Na lavičce chleba ^{C#mi} posvačil
^D seřídil hodinky ^C na zá ^D pěstí

®:

A ^E čápi z komína ^H od cihelny
zobákem ^D klapou, asi jsou ^A nesmrtelný

Tři kluci v bílejch košilích
dělili se o poslední spartu
Ze zídky do záhonu skočili
přeběhli ulici, zmizeli v parku

®

V oknech svítěj peřiny
na bílý kafe mlíko se vaří
Teď právě začaly prázdniny
venku je teplo a všechno se daří

®

Cizinec

Greenhorns

^{Ami} Na kraji pouště slun ^{Dmi} cem spále ^{Ami} ný
^{Dmi} jí naše ^{Ami} malý mě ^E sto dřevě ^{Ami} ný,
jednoho dne, právě čas ^{Dmi} oběda ^{Ami} byl,
se ^{Dmi} na kraji ^{Ami} města jez ^E dec obje ^{Ami} vil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

®:

^F Tu jeho tvář, tu kaž ^G dý z nás poznal,
^F na každém nároží ^C zatykač vlál,
^{Dmi} na něm cifra, za kte ^{Ami} rou by sis žil,
^E a přece nikdo z nás ^{Ami} nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez'
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

®

On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Cukrářská bossa-nova

Jaromír Nohavica

Můj ^{Cmaj7} přítel ^{Gdim} snídá sedm ^{Dmi7} kremrolí ^{G7}
a když je ^{Cmaj7} spořádá, dá si ^{Gdim} repete,
^{Dmi7} cukrlát ^{G7} ko,
on totiž ^{Cmaj7} říká: ^{Gdim} Dobré lidi zuby ^{Dmi7} nebolí ^{G7}
a je to ^{Cmaj7} paráda, chodit ^{Gdim} po světě
a ^{Dmi7} mít, ^{G7} mít v ústech ^{Cmaj7} sladko. ^{Gdim, Dmi7, G7}

®:

^{Cmaj7} Sláva, ^{Gdim} cukr a ^{Dmi7} káva a půl litru ^{G7} becherovky,
^{Cmaj7} hurá, hurá, ^{Gdim} hurá, půjč mi ^{Dmi7} bůra, útrata dnes ^{G7} dělá čtyři stovky,
všechny ^{Cmaj7} cukrářky z celé ^{Gdim} republiky
na něho ^{Dmi7} dělají slad'ouneké ^{G7} cukrbliky
a on jim ^{Emi7} za odměnu zpívá ^{A7} zas a znovu
^{Dmi7} tuhleť ^{G7} cukrářskou bossa-no ^{Cmaj7} vu. ^{Gdim, Dmi7, G7}

Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

®

Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: glycidy jsou pro lidi,
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

®

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Zuzana ^{Dmi} byla dívka, ^C která žila v ^{Dmi} Amesbury,
s jasnýma ^F očima a ^C řečmi pánům ^{Dmi} navzdory,
souse ^F dé o ní ^C říkali, že ^{Dmi} temná kouzla ^{Ami} zná
a ^B že se lidem ^{Ami} vyhýbá a s ^B ďáblem ^C pletky ^{Dmi(G)} má.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Čaruj

David Stypka

D5b

xxx132

F#m7#5

200230

Intro: ^D, ^{D5b}

^D Byl tu za mnou architekt ^{D5b} na rychlo načmáral Tádž Mahal.

^D To bych nikdy nevěřil, ^G co všechno udělá, člověk z čar.

R1:

^A Čaruj ^{F#m7#5} a vyčaruj mi dům ^G,

kde se ^{F#m7#5} nebudu bát ^{Em} kam se ^{F#m7#5} múzy mé slétnou ^G.

^A Čaruj a ^{F#m7#5} nakresli mi hned, ^G

zahradu, ^{F#m7#5} plnou sedmikrás, ^{Em} které ^{F#m7#5} vykvetou jednou ^G.

^D Když odešel architekt ^{D5b}, já na stůl vyložil, co dům dal.

^D Tak se na mě podívej, ^G co se mnou udělá, když sem sám.

^D Když odešel architekt, ^{D5b} já na stůl nakreslil moře čar,

^D tak se na mě podívej, ^G to sem já kapitán celofán.

R1

R2:

Čaruj! A nakresli mi dům,

kde se nebudu bát,

kam se múzy mé slétnou.

Čaruj! A nakresli mi svět,

tvořený z jednoduchých vět,

natřený jinou než černou.

Čas holin

Bratři Ebenové

F, F7, F6, F

^B Jak se kolo dějin o ^{Eb} tá ^B cí
^{Gmi} Člověk už se divit ^{C7} nestačí
^F Že se chodí ^B pořád ^{Eb} dokoleč ^F ka
^B Budeme to muset ^{C7} asi pře ^F čkat
Spravedlnost nikam nechvátá
Na hrubý pytel žádná záplata
A natřesené hrubé pytle
Jsou na to taky dávno zvyklé

Přišel čas ^B holin ^{C7}
Přišel čas ^F holin ^{F7}
Obout si ^B lakýrky ^{F#7} si nedo ^{F#} volím
Párek na ^{Ebm} tácku ^C a víno v ^F plastu ^{F7}
To nám to ^B uteklo, ^{F#7} už je to ^{F#} zas tu ^F

Přišel čas holin
Přišel čas holin
Ten kdo to nechápe, toho vyškolím
Zapal si Lípu a přečti Vlastu
To nám to uteklo, už je to zas tu
Zas tu

Bez okolků na zem plivni si
Z knížek vytrhej ex librisy
Na knížky už nikdo zvědav není
Teď začíná jiné představení

Přišel čas holin
Přišel čas holin
Na jiné obutí odteďka smolím
Tenhleten kaučuk je do marastu
To nám to uteklo, už je to zas tu

Přišel čas holin
Přišel čas holin
Obout si lakýrky si nedovolím
Párek na tácku a víno v plastu
To nám to uteklo, už je to zas tu
Zas tu

Á, zapomeň na odpolední čaj
Zajdi někam tam, kde nalejvaj
Je to tu a basta, už se ledy hnuly
Všude se tu chlastá, všude se tu hulí

Přišel čas holin
Přišel čas holin
Obout si lakýrky si nedovolím
Párek na tácku a víno v plastu
To nám to uteklo, už je to zas tu

Přišel čas holin
Přišel čas holin
Uvázat motýlka si nedovolím
Je čas si zvyknout na novou kastu
To nám to uteklo, už je to zas tu
To nám to uteklo, už je to zas tu
To nám to uteklo, už je to zas tu
Zas tu

Černou

Zvíře jménem Podzim

^{Ami} Co to v sobě mám? Co to v sobě mám?
Co se to ^F ukáže jen když se ^E neohlídám?
Co je ta ^{Ami} nemocná touha, co mě ^G žene nocí
Co mi to ^F dává ten falešnej ^E pocit nesmrtel ^D nosti
Velký téma ^{Ami, G, D}
Mýho malýho života ^{Ami, G}

R:

^F Černou vezměte to ^{Dmi} černou Celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Nevíš ^F ani jak se jmenuješ ^{Dmi} Když se probudíš
A ^{Ami} nemůžeš se ^G zvednout
^F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou, celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Na nic si ^F nevzpomínám
^{Emi} A marně zkouším zapomenout

^{Ami} Co to v sobě mám, Co to v ^G sobě mám,
Co mě to ^F táhne dolů a ^E svírá Co mi to ^{Ami} podráždí nohy a
^G Podkopává život
Asi ^F jsem to jenom já Jsem to ^E jenom já ^{Ami}
Hluboko ^G uvnitř Je něco rozbi ^F tý
Něco tam neseď ^E Nedolejhá
A za ^{Ami} oknem zvíře jménem ^G Podzim
a ta ^F strašlivá kolínská ^E rovina
^D A čím dál dřív nám padá světlo ^{Ami, G, D}
A z lesů a z polí a z jezer ^{Ami} vzlíná ^G tma

R: ^F Černou vezměte to ^{Dmi} černou
Celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Nevíš ^F ani jak se jmenuješ
^{Dmi} Když se probudíš
A ^{Ami} nemůžeš se ^G zvednout
^F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou, celý ještě ^{Ami} jednou ^G
Na nic si ^F nevzpomínám ^{Dmi} nám
na nic ^{Ami} si nevzpomínám ^G nám

^F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou ^{Ami}, celý ^G ještě jednou
^F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou, celý ještě ^{Ami} jednou ^G
^F Černou, vezměte to ^{Dmi} černou, celý ještě ^{Ami} jednou ^G

Mezihra: ^{F, Dmi, Ami, G} - 5x

Na nic si ^F nevzpomínám
^{Emi} A marně zkouším zapomenout

Dáma s čápem

Sto zvířat

předehra: 2x ^{Cmi} ^{Dmi} ^{D#} ^{Cmi} ^{Dmi} ^{Gmi}

^{Dmi} až budu končit, až budu mít za pár
^{Gmi} postavím si past a do ní chytím čápa
už se ^{Dmi} vidím, jak ho ^{D#} krmím cukrem a ^{Gmi} skořicí
^{Dmi} jak pomalu ^{D#} nabírám diamanty na ^{Gmi} lžici
a dávám mu je ^{G#} s chlebem a ze stropu tma ^{Gmi} kape
chci bejt stará ^{Cmi} dáma, ^{Dmi} která žije s ^{Gmi} čápem

2x R: ^{Cmi} při naší svatbě budu ^{Dmi} stát
vedle mě čáp a lidi ^{D#} kolem
a celá ^{Cmi} obloha se bude opí ^{Dmi} rat
o moje francouzský ^{Gmi} hole

^{Dmi} až bude po všem, doufám, že to chápeš
^{Gmi} chci bejt stará dáma, která žije s čápem
už se ^{Dmi} vidím, jak se ^{D#} oba oblíknem do ^{Gmi} peří
a jak ^{Dmi} můj čáp v rodinným ^{D#} stříbru ^{Gmi} večerí
a potom pijem ^{G#} likér a všude voní ^{Gmi} parfém
chci bejt stará ^{Cmi} dáma, ^{Dmi} která žije ^{Gmi} s čápem

2x R: ^{Cmi} při naší svatbě budu ^{Dmi} stát
vedle mě čáp a lidi ^{D#} kolem
a celá ^{Cmi} obloha se bude opí ^{Dmi} rat
o moje francouzský ^{Gmi} hole

Darmoděj

Jaromír Nohavica

^{Ami} Šel včera městem ^{Emi} muž a šel po hlavní ^{Ami} třídě, ^{Emi, Ami}
šel včera městem ^{Emi} muž a já ho z okna ^{Ami} viděl ^{Emi},
^C na flétnu chorál ^G hrál, znělo to jako ^{Ami} zvon
a byl v tom všechen ^{Emi} žal, ten krásný dlouhý ^F tón,
a já jsem náhle ^{F#dim} věděl: Ano, to je ^{E7} on, to je ^{Ami} on.

Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili, v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověd' na svoje otázky, otázky.

®:

Na na na ^{Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#dim, E7}
^{Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#dim, E7}

Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát, měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran, a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel, a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

®:

^{Ami} Můj Darmoděj ^{Emi}, vagabund ^C osudů ^G a lásek,
^{Ami} jenž prochází ^F všemi ^{F#mi} sny, ale dnům ^{E7} vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník, šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

®:Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj krásné zlo jed mám pod jazykem
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Děkuji

Karel Kryl

^{Ami} Stvořil Bůh, stvořil Bůh ^G ratolest,
bych mohl věnce ^{Ami} vázat,
děkuji, děkuji ^G za bolest,
jež učí mne se ^C tázat,
děkuji, děkuji ^G za nezdar:
^{Ami} ten naučí mne ^E píti,
^{Ami} bych mohl, bych mohl ^G přinést dar,
^{Ami} byt' nezbývalo ^F sí ^E ly,
děku ^{Ami} ji, děku ^F ji, děku ^{Ami} ji. ^E

Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
lásky a nevražlivost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,

Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byt' strach mi srdce svíral,
beránku, ^F děkuji,
^{Ami} marně jsi ^G neu ^E míral,
děku ^{Ami} ji, děku ^F ji, děku ^{Ami} ji, děku ^G ji, ^E děku ^{Ami} ji...

Demons

Imagine Dragons

Chords: A, E, F#m, D

Verse:

When the days are cold
And the cards all fold
And the saints we see
Are all made of gold
When your dreams all fail
And the ones we hail
Are the worst of all
And the blood's run stale

Pre-chorus:

I want to hide the truth
I want to shelter you
But with the beast inside
There's nowhere we can hide
No matter what we breed
We still are made of greed
This is my kingdom come
This is my kingdom come

CHORUS:

When you feel my heat
Look into my eyes
It's where my demons hide
It's where my demons hide
Don't get too close
It's dark inside
It's where my demons hide
It's where my demons hide

When the curtain's call
Is the last of all
When the lights fade out
All the sinners crawl.
So they dug your grave
And the masquerade
Will come calling out
At the mess you made

Pre-chorus:

Don't want to let you down
But I am hell bound
Though this is all for you
Don't want to hide the truth.
No matter what we breed
We still are made of greed
This is my kingdom come
This is my kingdom come

CHORUS

Verse 3:

They say it's what you make
I say it's up to fate
It's woven in my soul
I need to let you go
Your eyes, they shine so bright
I want to save their light
I can't escape this now
Unless you show me how

CHORUS

Deštivý den

Zuzana Navarová

Deštivý ^{E7} den
den samé ^{A^{mi}} bláto
Vyjít si ^{E7} ven
nestojí ^{A^{mi}} za to
Ono to ^{A7} zmrzí
odmítat ^{D7} s díkem
za každým druhým rohem
pána s dešt ^{G6} níkem

Venku to ^{C7} šplíchá
a bez us ^F tání
svou hlavu ^{A7} línou
já dám do ^{D^{mi}} dlaní
Mé srdce ^F vá ^{F#dim} há
nudě se ^C zdrá ^{C/H, C/B} ----- ^{A7} há
Můj celý život ^{D7} se mnou klouže
^{G6} z bláta do ^C louže

Děláže

Priessnitz

^C Sto chutí ^F mám

^{Emi} Do tmy jsem ^F probuzený

^{Emi} O sny jsem ^F okradený

^{Dmi} Stojím tu a ^G dýchám

Co nadělám

Jsem mírně vyděšený

Zaskočen překvapený

A pomalu si zvykám

^C Děláže děláže ^F děláže

Že se ^{Emi} zajímá že se ^F dojí ^G má

Děláže děláže děláže

Že se zajímá že se dojí má

Sto chutí mám

Je krásná je nalíčená

Ochotná připravená

Stojím tu dýchám

Město je krám

Na rychlý ukojení

Na malý zapomnění

Líbí se mi je fajn

Děláže děláže děláže

Že se zajímá že se dojí má

Děláže děláže děláže

Že se zajímá že se dojí má

Čas zastavil se

Mráz pohladil mě

Záda dáma je krásná

Usmívá se

Čas zastavil se

Mráz pohladil mě

Záda dáma je krásná

Děláže děláže děláže

Že se zajímá že se dojí má

Děláže děláže děláže

Že se zajímá že se dojí má

Zajímáááááááá

Dojímáááááááá

Zajímáááááááá

Dojímáááááááá

Dětské šaty

Petr Kalandra

C F G C Ami F G C

Ami Setři si F tvář a G slzí C pár
a Ami neplač F co ti na G něm zále C ží
Ami dnes přišla F chvíle a G mě se C zdá,
že Ami dětské šaty jsou ti C přítěží
F čas je odnáší C
že Ami dětské šaty jsou ti C přítěží
F čas je odnáší C

C F G C Ami F G C

Ami Šli jsme F loukou, G šli jsme C strání
a Ami dětství F odletělo G bůh ví C kam
Ami má pestrost F křídel a G dívčích C přání
Ami a nebo jako kytka C uvadá
F v nočních zahradách C
Ami a nebo jako kytka C uvadá
F v nočních zahradách C

Ami Dětství odletělo G bůh ví Ami kam
Ami zpátky nevrátí se, G já to Ami znám
Ami Dětství odletělo G bůh ví Ami kam
Ami zpátky nevrátí se, G já to Ami znám
F nevěř pohádkám C

Děvče mi usnulo

Karel Plíhal

G#maj7/Bb - 111113

Cmaj7 Děvče mi Ami7 usnulo už v A7 polovině s Dmi loky,
Hmi7/5- hrál jsem jí E7 od Kainara Ami jedno Ami/G krásný Fmaj7 blues,
hodiny zl Cmaj7 enivěly a zt A7 išily své kroky,
p Fmaj7 od okny zazíval p G#maj7/Bb oslední auto G bus.
Schoulená do klubíčka spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprvé ještě více chtěl?
Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádnéj čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopitej gin.
A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.

Bázlivá

Karel Plíhal

Zajíkl C á, bázliv C9 á, věčně s F e jen usmív Fmi á,
omlouv Cmaj7 á se židli A7, má-li usedn Dmi out, A7
každým sl F ůvkem ji p Fmi oplašiš a v C e všem tuší m A7 yš,
Dmi svět má G za temný C kout. A7, Dmi, G+

Podzim C ek za měst C9 em leká j F i svým šelest Fmi em,
v kavárn Cmaj7 ě se bojí m A7 alý čaj si d Dmi át,
A7 n F ikdo mi za ni neruč Fmi í, u Cmaj7 mře mi v náruč A7 í,
Dmi až jí řeknu: G+ mám tě C rád ...

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Jaromír Nohavica

F6 - 003231

^{Ami} Děvenka Štěstí a ^{F6} mládenec Žal
^{E7} spí v jedné posteli, kte^{Ami} rou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se ^{F6} tulí ve spánku,
z ^{E7} jednoho talíře sní ^{Ami} dají pohanku,
^{Ami} ona má ^{Dmi} bílý šlojř, ^{G7} on chodí v ^C černé kutně,
^{Ami} milenci ^{Dmi} pod obojí ^{G7}, jak vese^C le, tak smutně,
v ^{Ami} dřevěné kořence ^F semínka po bodlá ^{Ami} čí,
děvenka s ^{Dmi} mládencem, ^{E7} dva věční ^{Ami} rozsévači ^{F6, E7, Ami} .

Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty,
mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíráky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života,
potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a potom přetrhla se.

Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku,
ženich a nevěsta, my jejich svatebčané,
na cestách-necestách čekáme, co se stane,
ze síně svatební zní dlouhé pastorále.
Děvenka s mládencem a tak dále...

Divoké koně

Jaromír Nohavica

Ami Já viděl Dmi divoké Ami koně, C běželi Dmi soumra Ami kem,
Ami Já viděl Dmi divoké Ami koně, C běželi Dmi soumra Ami kem,
Dmi Vzduch Ami těžký Dmi byl a divně Ami voněl G#dim tabá F kem.
Dmi Vzduch Ami těžký Dmi byl a divně Ami voněl E7 tabá Ami kem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touho ještě neumírej, sil máme dost
naše touho ještě neumírej, sil máme dost.

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera
milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně....

Divokej horskej tymián

Pavel Žalman

Dál za vo^C zem s^F polu š^C lapem,
někdo^F rád a někdo^C zmaten,
kdo se v^F rací, není sá^{Emi} m,
je to^{Dmi} věc, když pro nás^F voní
z hor di^C vokej^F tymi^C án.

Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

®:

Podí^F vej, jak málo st^C ačí, když do^F vázy natr^{Emi} hám
bílou^{Dmi} nocí k milo^F vání z hor di^C vokej^F tymi^C án.

Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

®:

Dohrála hudba

AG Flek

^C Dohrála ^G hudba v nás
^C Zanikla v ^G tónech dřív už ^C známých ^{G, C, G}
^C Dohrála ^G hudba v nás
^C A léto ^G nové písně ^C mámí

^{Ami} Slyším jak hrajou ^G z otevřených dveří
krá ^{Dmi} mů ^{G7}
^{Ami} Stokrát vyzkoušená ^G slova načesaný ^{Dmi} hluk
Co duši ^{Emi} zaléhá co v uších ^{Dmi} zaléhá
Zvuky ^C aut zvuky cest co nás ^G dovedou
^{Ami} prý až ^G za štěstím ^{Dmi7, G7, C}

Dohrála hudba v nás
Bez ovací a bez tleskání
Nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá
Není k mání

Vím její melodii nikde nikdo nenahrál
je prostě pryč ale hledám dál
Jsem přece muzikant
zkušený v hledání
Mám k tomu nadání
každý to říká mám nadání

^D Já vím svět je ^{G6} veliký
A neleží mi ^D u nohou ^{G6}
^D Krupiér karty ^{G6} vymění
A staré do hry ^D nemohou ^{A,D,A}

^{Hmi} Vidíš všechno se ^A mění
Jen ty jsi stej ^G ná
^{Hmi} Pojd' dál to se ^A oslaví
Budoucnost ^G nadějná
Jó když se štěstí ^{D/F#} unaví
Necháme ^{G/E} hříchy spát
Noc je ^D dáma co všechno ^{F#} ví ^D

Jak se zdá hledat nestačí
chce to někdy umět vzdát
A času mám boty netlačí
Takže se nemusíš bát

Že moje krásná minulost
Už je taky na prodej

Prodám jsem přece čaroděj
Mám devět životů
a všechny se mi nehoděj
A za tvou samotu dám svou vlastní
Klidně se ptej

Může být že přijdeš
Zase jednou někdy na koncert
To víš čas ten nakonec
Vždycky všechno obrátí v žert

A stejně dál se mi zdá
Když tak usínám že někdo zpívá
Slyším co už jsem zapomněl
Hledal jsem kde se dá
A nikde jsem nic nenašel
Jak rád bych uvěřil
Že jsem si všechno jen vymyslel

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

^C Z Těšína ^{Emi} vyjíždí ^{Dmi7} vlaky co ^F čtvrtthodi ^C nu,
Emi, Dmi, G

^C včera jsem ^{Emi} nespál a ^{Dmi7} ani dnes ^F nespočinu,
C, Emi, Dmi, G

^F svatý ^G Medard, můj ^C patron, ťuká si nače ^G lo,
ale ^F dokud se ^G zpívá, ^F ještě se ^G neumřelo.
C, Emi, Dmi, G

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Domácí kino

Sto zvířat

Dm když je film na konci
pustím ho zpátky
G zacouváš do dveří
Am pak budík uspí nás
Dm déšť padá do mraků
a v hlavě jsou zmatky
G den začne večerí
Am pozpátku běží **Dm** čas **G**
Am pozpátku běží **Dm** čas

film jede pozpátku
míč běží do schodů
já s kytkou za tebou
jdu plnej rozpaků
z rozvalin vstává dům
příchody z odchodů
v tom filmu rychle jsou
listí je z tabáku

Bb všechno jako film se **Dm** vrátí
Bb z louží vstávají sněhu **Dm** láci
C ptáci k nám couvaj **G** z daleka
E a čínský jídlo **A** zašteká
Bb na stromy zas listí **Dm** padá
Bb a ty mi říkáš mám tě **Dm** ráda
Bb a ty zas říkáš mám tě **Dm** ráda **A** ze střepů okna jsou

mou zradu necítíš
cáry z mejch dopisů
skládaj se do stránek
z chodníku zmrzlina
do ruky skočí ti
vrátíš ji v cukrárně
a drobný dostaneš
a drobný dostaneš

pozpátku spolu jdeme
po nočním nábřeží
nejdřív je důsledek
a potom příčina
znova se milujem
čas náhle neběží
a pak tě potkávám
naš film začíná

Dopis

Karel Plíhal

^D Tak ti teda píšu v opilecké pý^A še
^{Emi} dopis, co ti ji^G nej fra^A jer nenapí^D še,
dopis, co ti jinej frajer nesemo^A lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, ^A jak mě srdce bo^D lí

®:

^{D7} Nejsem žádnéj zla^G tokop a ne^E ní mi to lí^A to,
že ^{D7} jsem kdesi pro^G pil re^E jžák i to sí^A to.

Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará Múza dala mi svou novou navštívenku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdale,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.

®:

Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.

Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?

®:

Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,
přestaneme řešit naši malou násobilku.

Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třeba jenom z dálky.

*: Tře^D bas jenom z dálky, když už to nejde zblí^A zka,
do^{Emi} kud konec to^G ho všeho ^A Pámbu neodpí^D ská,
do^{Emi} kud konec to^G ho všeho Pá^A mbu neod-,
^D tak ti teda píšu v opilecké pý^A še
do^{Emi} pis, co ti ^G jinej fra^A jer nenapí^D še,
dopis, co ti jinej frajer nesemo^A lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, jak ^A mě srdce bo^D lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, jak ^A loučení bo^D lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, jak ^A beznaděj bo^D lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, jak ^A loučení bo^D lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, jak ^A mě srdce bo^D lí,
^{Emi} žádný hloupý frá^G ze, ^A jak mě hlava bo^D lí ...

Dotkni se mě

Priessnitz

^{Gmi} Spadlí z ^{Dmi} nebe ^C ležím s tebou v posteli

Skončíme v ^{Ami} pekle a to ^{Fmaj7} víš

Udělej něco říkáš uděl něco

Kašlu ti na to víš

A tak si hrajem a tak si hrajem

Zavázané oči však víš

Najdi si mně šeptáš najdi si mě

Kašlu ti na to víš

^{Gmi} A možná ^{Dmi} možná možná ^C se mi to jenom zdá

Ta tvoje ^{Ami} láska ta tvoje ^{Fmaj7} krása

A možná možná možná se mi to jenom zdá

Otevřu dveře za něma prázno

^{Gmi} Dotkni ^{Dmi} dotkni se mě ^C jenom dotkni

^{Gmi} Dotkni ^{Dmi} dotkni dotkni ^C ať uvěřím

Dotkni dotkni se mě jenom dotkni

Dotkni dotkni dotkni ať uvěřím

A možná možná možná se mi to jenom zdá

Ta tvoje láska ta tvoje krása

A možná možná možná se mi to jenom zdá

Otevřu dveře za něma prázno

Dotkni dotkni se mě jenom dotkni

Dotkni dotkni dotkni ať uvěřím

Dotkni dotkni se mě jenom dotkni

Dotkni dotkni dotkni ať uvěřím

Dream a Little Dream of Me

Ella Fitzgerald

[Verse]

C F#dim G# G
Stars shining bright G#ove you
C B7 A A7
Night breezes seem to whisper "I love you"
F Fm
Birds singing in the sycamore tree
C G# G G7
Dream a little dream of me

C F#dim G# G
Say nighty night and kiss me
C B7 A A7
Just hold me tight and tell me you miss me
F Fm
While I'm alone and blue as can be
C G# G C E7
Dream a little dream of me

[Hook]

G# Fm Bbm D#7
Stars fading but I linger on dear
G# Fm Bbm D#7
Still craving your kiss
G# Fm Bbm D#7
I'm longing to linger till dawn dear
G# Fm Bbm G
Just saying this

[Verse]

C F#dim G# G
Sweet dreams till sunbeams find you
C B7 A A7
Sweet dreams that leave all worries behind you
F Fm
But in your dreams whatever they be
C G# G C
Dream a little dream of me

[Hook]

G# Fm Bbm D#7
Stars fading but I linger on dear
G# Fm Bbm D#7
Still craving your kiss
G# Fm Bbm D#7
I'm longing to linger till dawn dear
G# Fm Bbm G
Just saying this

[Verse]

C F#dim G# G
Sweet dreams till sunbeams find you
C B7 A A7
Sweet dreams that leave all worries behind you
F Fm
But in your dreams whatever they be
C G# G C
Dream a little dream of me

Dva

Zrní

ami emi ami emi

F ami F emi

ami ami

ami mluvíme k sobě večer tiše

emi oba jsme zkřehlí

ami listí se drží, nepadá ještě

emi podzim je smutný

F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ami na lásku, tak řeknu ne

F vím jenom, že jsme my dva, spolu se emi držíme,

držet se ami budeme

ami koukáme na sebe, když den mizí

emi jak raci na moře

ami jako dvě samoty, poslíčci cizí

emi zbylí si sobě

F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ami na boha, tak řeknu ne

F vím jenom, že jsme my dmi dva, spolu se G držíme, emi

držet se ami budeme

ami emi ami emi

F ami F emi

ami ami6

ami koukáme na sebe, když noc vřelá

emi tiše nás obemkne

ami jak zvíře do ohně, stromy co celá

emi staletí při sobě stojí a F nedotknou se C F emi

ami

F kdokoli se mě zeptá, věřím-li ami na osud, tak řeknu ne

F vím jenom, že jsme my dva, spolu se emi držíme,

držet se ami budeme G

F kdokoli se mě zeptá, věřím-li C na lásku, tak řeknu ne

F vím jenom, že jsme my dmi dva, spolu se G držíme,

emi držet se ami budeme emi ami emi

F ami F dmi G emi

ami

Dva havrani

Asonance

1.

Dmi Když jsem se z pole **C** vrace **Dmi** la,

Dmi dva havrany jsem **C** slyše **Dmi** la,

Dmi jak jeden **F** druhého se ptá: **C**

Dmi kdo dneska večer **C** ři nám **Dmi** dá?

Dmi kdo dneska večer **C** ři nám **Dmi** dá?

Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
a takto jemu odpověděl
a takto jemu odpověděl:

Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
jen jeho kůň a jeho milá.
Jen jeho kůň a jeho milá.

Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
hostina naše už se chystá.
Hostina naše už se chystá.

Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
z vlasů si hnízdo postavíme.
Z vlasů si hnízdo postavíme.

1.

Dvakrát

Vlasta Redl

kapo 3

2x ^{D, G, A}

^D Dvakrát dvě deci ^G přede mě ^A postavil ^D pán
^D Musel si přeci ^G všimnout ^A že jsem tu ^D sám
^D Dvakrát se uklonil ^G dvakrát ^A poděko ^D val
^D Skupina spustila " ^G Andulko ^A Šafářo ^D vá"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
Tak proč stojíš u mě dívenko s květinami

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

®.: ^G A tak provlékám ^{G/F#} skrz to hlu ^{C/E} ché
^A velblouda i jehly u ^D chem
To jsem ^G netušil ^{G/F#} že je to tak
^E Náramně jednodu ^A ché ^G -é

To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

^D áááá... ^G ... ^A ... ^{Hmi}

Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
Ať se smím loudat pár kroků za osudem

®.:A ona ať oči klopí
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady ?

Dvě spálený srdce

Karel Plíhal / Mňága a Žďorp

^CTramvají ^Gdvojkou ^Fjezdíval jsem ^Gdo ^CŽi ^Gde ^Fnic ^G,
z ^Ctak velký ^Glásky ^Fvětšinou ^Gnezbyde ^{Ami}nic,
Z ^Ftakový ^Clásky ^Fjsou kruhy ^Cpod oči ^Gma
a dvě ^Cspálený ^Gsrdce - ^FNagasaki, ^GHiroši ^Cma. ^{G F G}

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
[: a dvě ^Cspálený ^Gsrdce - ^FNagasaki, ^GHiroši ^Cma. ^{G F G :]}

Fly Me To The Moon

Frank Sinatra

[Verse 1]

Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fly me to the moon, and let me swing among the stars
Fmaj7 Bm7b5 E7 Am7 A7
Let me see what spring is like on Jupiter and Mars
Dm7 G7 Cmaj7 F7 Em7 A7
In other words, hold my hand.
Dm7 G7 Cmaj7 Bm7b5 E7
In other words, let me kiss you.

[Verse 2]

Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fill my heart with song, and let me sing forever more
Fmaj7 Dm7 E7 Am7 A7
You're all that I long for, all I worship and do adore.
Dm7 G7 Em A7
In other words, please be true!
Dm7 G7 C6 Bm7b5 E7
In other words, I love you!

[Instrumental]

Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fmaj7 Bm7b5 E7 Am7 A7
Dm7 G7 Em Am7
Dm7 G7 Cmaj7 Bm7 E7

Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fmaj7 Dm7 E7 Am7 A7
Dm7 G7 Em Am7
Dm7 G7 Cmaj7 Bm7 E7

[Verse 3]

Am7 Dm7 G7 Cmaj7 C7
Fill my heart with song, and let me sing forever more
Fmaj7 Bm7b5 E7 Am7 A7
You're all that I long for, all I worship and do adore.
Dm7 G7 Em A7
In other words, please be true!
Dm7 G7 F7 Bb7 Gm G Cmaj7
In other words, In other words I love you!

Frankey Dlouhán

Nedvědi

^C Kolik je smutného ^F když mraky černé ^C jdou
lidem nad ^G hlavou ^F smutnou dala ^C vou
já slyšel příběh, který ^F velkou pravdu ^C měl
za čas ^G odletěl, ^F každý zapo ^C mněl

®:

Měl kapsu ^{G7} prázdnou Frankey Dlouhán
po státech ^F toulal se jen ^C sám
a že byl ^F veselej tak ^C každej měl ho ^G rád
^{G7} tam ruce ^F k dílu mlčky přiloží
a ^{Emi7} zase jede ^{Ami} dál a ^{Dmi7} každej,
kdo s ním ^G chvílku byl, ^F tak dlouho ^G se pak ^C smál

Tam, kde byl pláč,
tam Frankey hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál

®:

Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít,
jeho srdce spí tiše smutně spí
Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl
farář píseň pěl umíráček zněl

®:

Guaranteed

Eddie Vedder

G Bm
On bended knee is no way to be free
G7 C/E
Lifting up an empty cup, I ask silently
C G
All my destinations will accept the one that's me
D Dsus2 D Dsus4
So I can breathe

G Bm
Circles they grow and they swallow people whole
G7 C/E
Half their lives they say goodnight to wives they'll never know
C G
A mind full of questions, and a teacher in my soul
D Dsus2 D Dsus4
And so it goes

G Bm
Don't come closer or I'll have to go
G7 C/E
Holding me like gravity are places that pull
C G
If ever there was someone to keep me at home
D Dsus2 D Dsus4
It would be you

G Bm
Everyone I come across, in cages they bought
G7 C/E
They think of me and my wandering, but I'm never what they thought
C G
I've got my indignation, but I'm pure in all my thoughts
D Dsus2 D
I'm alive

G Bm
Wind in my hair, I feel part of everywhere
G7 C/E
Underneath my being is a road that disappeared
C G
Late at night I hear the trees, they're singing with the dead
D Dsus2 D
Overhead...

G Bm
Leave it to me as I find a way to be
G7 C/E
Consider me a satellite, forever orbiting
C G
I knew all the rules, but the rules did not know me
D Dsus2 D Dsus4
Guaranteed

[Outro]

(Humming)

G Bm
G7 C/E
C G
D Dsus2 D Dsus4

Hallelujah

(Now) I've ^G heard there was a ^{Emi} secret chord
That ^G David played, and it ^{Emi} pleased the Lord
But ^C you don't really ^D care for music, ^G do you?
^D

It ^G goes like this
The ^C fourth, the ^D fifth
The ^{Emi} minor fall, the ^C major lift
The ^D baffled king ^H composing Halle ^{Emi} lujah

®:

Halle ^C lujah, Halle ^{Emi} lujah
Halle ^C lujah, Halle ^G lu-uu ^D uu-u ^G jah

Your faith was strong but you needed proof
You saw her bathing on the roof
Her beauty and the moonlight overthrew you
She tied you
To a kitchen chair
She broke your throne, and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah

®

You say I took the name in vain
I don't even know the name
But if I did, well really, what's it to you?
There's a blaze of light
In every word
It doesn't matter which you heard
The holy or the broken Hallelujah

®

I did my best, it wasn't much
I couldn't feel, so I tried to touch
I've told the truth, I didn't come to fool you
And even though
It all went wrong
I'll stand before the Lord of Song
With nothing on my tongue but Hallelujah

Baby (/Maybe), I've been here before.
I know this room, I've walked this floor.
I used to live alone before I knew you.
(Yeah) I've seen your flag on the marble arch,
(But listen,) love is not (some kind of) a victory
march,
(No) it's a cold and it's a (very) broken
Hallelujah.

®

There was a time you let me know
What's really going on below,
(Ah) but now you never show it to me, do you?
(Yeah) but (I) remember, (yeah) when I moved in
you,
And the holy dove (/dark), (she) was moving too,
And (/Yes) every (single) breath (that) we drew
was Hallelujah.

®

Maybe there's a God above,
(As for me,) (/But) all I've ever (seemed to) learn
from love
Is (/Was) how to shoot at someone who outdrew
you.
(Yeah) but it's not a complaint (/cry) that you
hear tonight,
It's not the laughter of someone who claims to
have seen the light (/It's not somebody who's
seen the light)
(No) it's a cold and it's a (very) lonely (/broken)
Hallelujah.

®

I did my best, it wasn't much.
I couldn't feel, so I learned to touch.
I've told the truth, I didn't come all this way to
fool you.
Yeah even tough it all went wrong
I'll stand right here before the Lord of Song
With nothing on my lips but Hallelujah.

®

Help!

Beatles

*: ^{Ami} Help I need somebody ^F help not just anybody
^{D7} help you know I need someone ^G help!

^G When I was younger, so much ^{Hm} younger than today,
^{Em} I never needed anybody's ^C help in ^F any ^G way.
But now those days are gone I'm ^{Hm} not so self-assured,
^{Em} Now I find I've changed my mind, I've ^C opened ^F up the ^G door.

®:

^{Am} Help me if you can I'm feeling down,
and I ^F do appreciate you being 'round.
^{D7} Help me get my feet back on the ground,
won't you ^G please please help me.

And now my life has changed in ^{Hm} oh so many ways,
^{Em} My independence seemed to ^C vanish ^F in the ^G haze.
But every now and then I ^{Hm} feel so insecure,
^{Em} I know that I just need you like I've ^C never ^F done be ^G fore.

®:

^{Am} Help me if you can I'm feeling down,
and I ^F do appreciate you being 'round.
^{D7} Help me get my feet back on the ground,
won't you ^G please please help me.

^G When I was younger, so much ^{Hm} younger than today,
^{Em} I never needed anybody's ^C help in ^F any ^G way.
But now those days are gone I'm ^{Hm} not so self-assured,
^{Em} Now I find I've changed my mind, I've ^C opened ^F up the ^G door.

®:

^{Am} Help me if you can I'm feeling down,
and I ^F do appreciate you being 'round.
^{D7} Help me get my feet back on the ground,
won't you ^G please please help ^{Em} me.
Help me, help ^G me, ^{Em} oooh.

Hodinový hotel

Mňága & Žďorp

^C Tlusté koberce plné ^{Emi} prachu
^A poprvé s holkou, ^F trochu ^G strachu
^C a stará dáma od vedle zas ^{Emi} vyvádí
^A zbyde tu po ní zvadlé ^F kapradí
a pár ^G prázdných flašek

veterán z legií nadává na revma
vzpomíná na Emu, jak byla nádherná
a všechny květináče už tu historku znají,
ale znova listy nakloní a poslouchají
vzduch voní kouřem.

^C a svět je
^{Emi} svět je jenom hodinový ^A hotel
a můj ^F pokoj je ^G studený a ^C prázdný

svět je
svět je jenom hodinový hotel
a můj pokoj je studený a prázdný

vezmu si sako a půjdu do baru
absolventi kurzu nudy, pořád postaru
kytky v klopě vadnou, dívám se okolo po stínech:
Kterou? No přeci žádnou!

vracím se pomalu nahoru
cestou potkávám ty, co už padají dolů
a vedle v pokoji někdo šeptá: "Jak ti je?"
za oknem prší a déšť stejně nic nesmyje...

a svět je
svět je jenom hodinový hotel
a můj pokoj je studený a prázdný

House Of The Rising Sun

předehra:

Ami C D F Ami E Ami E

There ^{Ami} is a ^C house in ^D New Orleans ^F
They ^{Ami} call the ^C Rising ^E Sun
And it's ^{Ami} been the ^C ruin of ^D many a poor ^F boy
And ^{Ami} God I ^E know I'm ^{Ami} one ^{C D F Ami E Ami E}

My mother was a tailor
She sewed my new blue jeans
My father was a gamblin' man
Down in New Orleans

Now the only thing a gambler needs
Is a suitcase and a trunk
And the only time he'll be satisfied
Is when he's all a-drunk

Oh mother, tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the house of the Rising Sun

Well I've got one foot on the platform
The other foot on the train
I'm going back to New Orleans
To wear that ball and chain

Well there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one

Hrajou smyčce

KOA

E

Řekni, jestli tohle ^{Ami} přebolí
Že když slza skane ^E svíčky
Že mně v hlavě hrajou ^{Dmi} violy
Že mně v hlavě hrajou ^{E(F)} smyčce

Řekni, jestli tohle přebolí
Kapka na okenní kličce
Projdeš vzpomínky i okolí
A mně v hlavě hrajou smyčce

Řekni, přejdem z viol na cella
Dřív, než Michal svůj meč tasí
A že Monika je Načeva
Tak mně v hlavě broukaj basy

Řekni, jestli tohle ^{Dmi} přebolí
Že když slza skane ^{Ami} svíčky
Že mně v hlavě hrajou ^{Dmi} violy
Že mně v hlavě hrajou ^E smyčce

Řekni, i kdybys to věděla
Nebe každou žízeň zhasí
Piš nám za uši i na čela
Ať jsme pro či kontra basy

Le-le-lo léj...

Řekni, jestli tohle ^{Dmi} přebolí
Promluv lenivě, či ^{Ami} břitce
Zkus to ty anebo ^{Dmi} kdokoli
Jen když v hlavě hrajou ^E smyčce

Řekni, řekni jestli tohle
řekni jestli tohle ^{Ami} přebolí
Že když slza skane ^E svíčky
Že mně v hlavě hrajou ^{Dmi} violy
Že mně v hlavě hrajou ^{E(F)} smyčce

Řekni, jestli tohle přebolí
Kapka na okenní kličce
řekni to a nebo cokoli
Ať mi v hlavě hrajou smyčce.

Le-le-lo léj...

Řekni, jestli tohle ^{Ami} přebolí
Že když slza skane ^E svíčky
řekni to a nebo cokoli
Ať mi v hlavě hrajou smyčce.
Řekni to a nebo cokoli
Ať mi v hlavě hrajou

Lo-le-lo-lej

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

Byla ^G noc, na černou Ostravu ^{Dmi} sníh se tiše snášel,
z baru ^{Ami} Fénix vedle divadla ^{Cmi} vyvádějí Miku ^D láše,
nahore v ^G bufetu už se svítí, paní ^{Esus4} Květa dělá hercům čárky,
a já ^{Ami} dole, už bez role, volám ^{Cmi} nahoru: "Kdo měl ty ^D párky?"

®:

A ona ^G hrála mi Julii a ^{Dmi} hrála Desde ^G monu,
hrála ^{Ami} Roxanu, Taťánu, ^{Cmi} Médeu a Anti ^D gonu,
hrála ^G Dorotku, Justýnu, ^{Dmi} Ofélii, Messa ^{E7} linu,
a ^{Ami} já role ^{Hmi} podle ní bral ^{D4sus D}

Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
stála s ním, našťestí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil,
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.

*: A pak ^A konečně spolužák trhá ^{Emi} noc na devět třídních ^A knih
a černá s ^{Hmi} bílou se usmíří, pane, pane, že jste v ^E Blížencích?
Hleďme, ^A čas trhnul oponou, tak ^{Emi} at' si taky trhne ^A nohou
se všemi ^{Hmi} dramaty a fraškami na tělo ^G milencům za vý ^E lohou.

®:

Vždyť každá ^D hrála jen Julii a ^{Ami} hrála Desde ^D monu,
hrály ^{Emi} Terezku, Dorotku, ^{Gmi} Justýnu a Anti ^A gonu,
kdo by si ^D nezahrál pro trochu vzrušení,
konec ^{Ami} sázek jedna k mili ^D ónu,
a ^{Emi} já ani ^{F#mi} nezatleskal. ^G

^A Noc, Ostravou ^{Emi} sníh se snáší,
z ^{Hmi} baru se motají ^{Dmi} další Mikul ^E áši,
je ^A noc šestého, ^{Emi} prosinec rozdal ^A dárky
a ^{Hmi} nahore se pořád svítí,
tak křičím ^G do oken: "Já měl ty ^E párky!"

®:

A ona ^D hrála Julii ^{Ami},
Desde ^D monu ^{Emi}, Roxanu ^{Gmi}, ^{A, D}
Maryšu ^{Ami}, ^D Marfušu ^{Emi}, Kat'ušu ^{Gmi},
^A Cicciolinu ^D, Eyrovou ^{Ami}, ^D Makepeacovou, ^{Emi}
Bovaryovou ^{Gmi}, d' ^A Artagnanovou ^D,
Popelku ^{Ami}, Zlatovlás ^{Emi} ku,
Jasněn ^{Gmi} ku, ^A ježibabu ^D ..

Hruška

Čechomor

Sto^D jí hruška v ši^A rém poli
vrš^D ek se jí^G zele^A ná
/: Pod^D ní se^G pase^A kůň^D vraný
pa^D se ho^A má^D milá :/

Proč^D má milá dnes^A pásete
z ve^D čera^G do rá^A na
/: Kam^D můj mi^G lý po^A jede^D te
já^D poje^A du s v^D áma :/

O^{D/D} já pojedu^{A/D} daleko
přes^{D/D} vody^{G/D} hlubo^{A/D} ké
/: Kéž^{D/D} bych byl^{G/D} nikdy^{A/D} nepoz^{D/D} nal
panny^{A/D} černo^{D/D} ké :/

Hurt

Johnny Cash

I ^C hurt m^Dyself t^{Ami}oday to ^C see i^Df I still ^{Ami} feel,
I f^Cocus ^Don the ^{Ami}pain, the ^Conly ^Dthing that's ^{Ami} real.
The ^Cneedle ^Dtears a ^{Ami}hole, the ^Cold fa^Dmiliar ^{Ami} sting,
try to ^Ckill it ^Dall a ^{Ami}way, but I ^Cremember e^Dverything ^G.

^{Ami}What have I beco^Fme, ^Cmy sweetest f^Griend ?
^{Ami}Everyone I ^Fknow goes ^Caway in the ^Gend.
And ^{Ami}you could have it a^Fll, ^Cmy empire of ^Gdirt,
^{Ami}I will let you d^Fown, ^GI will make you ^{Ami}hurt.

I ^Cwear this ^Dcrown of ^{Ami}thorns ^Cupon my li^Dar's chai^{Ami}r,
f^Cull of bro^Dken though ^{Ami}ts I can ^Cnot repai^{D,Ami}r.
Beneath ^Cthe stains of ^Dtime the ^{Ami}feeling disap^{C,D,Ami}pears,
y^Cou are someo^Dne ^{Ami}else, I a^Cm sti^Dll right ^Ghere.

Wha^{Ami}t have I be^Fcome, my sw^Ceetest ^Gfriend ?
^{Ami}Everyone I know go^Fes aw^Cay in the end ^G.
And you ^{Ami}could have it all, ^Fmy emp^Cire o^Gf dirt,
^{Ami}I will let you dow^Fn, I wi^Cll make you ^Ghurt.
If ^{Ami}I could start ^Fagain, ^Ca million ^Gmiles away,
^{Ami}I would keep my^Fself, ^GI would find a ^{Ami}way.

Hvězdář

UDG

D A Emi Cmaj7 nebo G

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina, odkrývá mojí vinu.
Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina odkrývá mojí vinu.

Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

Refren:

Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.
Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.
Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Mezihra

Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

Refren:

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána... ...opouštíš.

I will follow you into the dark

Death cab for a cutie

capo 5

[Intro]

Am C F C G/B
Am C G
Am C E Am G F Fm C/G

[Verse]

C/G
Love of mine
someday you will die,
but I'll be close behind;
I'll follow you into the dark.
No blinding light
or tunnels to gates of white,
just our hands clasped so tight
waiting for the hint of a spark.

[Chorus]

Am C F
C G/B
If heaven and hell decide that they both are
satisfied,
illuminate the noes on their vacancy signs.
If there's no one beside you when your soul
embarks
then I'll follow you into the dark.

[Verse]

C/G
In Catholic school,
as vicious as Roman rule,
I got my knuckles bruised
by a lady in black.
And I held my tongue
as she told me "Son,
fear is the heart of love".
So I never went back.

[Chorus]

Am C F
C G/B
If heaven and hell decide that they both are
satisfied,
illuminate the noes on their vacancy signs.
If there's no one beside you when your soul
embarks
then I'll follow you into the dark.

[Verse]

C/G
You and me
have seen everything to see
from Bangkok to Calgary,
and the soles of your shoes
are all worn down.
The time for sleep is now
but it's nothing to cry about
'cause we'll hold each other soon
in the blackest of rooms.

[Chorus]

Am C F
C G/B
If heaven and hell decide that they both are
satisfied,
illuminate the noes on their vacancy signs.
If there's no one beside you when your soul
embarks
Then I'll follow you into the dark
Then I'll follow you into the dark

Indiánská

Zuzana Navarová

Tak ^{Emi} let'
tvůj ^{Ami} sokol čapku ^{H7} snímá
no, tak ^{Emi} let'
ne ^{Ami} bez nás, ale s ^{H7} nima
A ^C hled', at' nikdá ^{H7} nezaslechneš
^{Emi} výstřel posled ^C ní
jen ^C vítr z hor
a ^{H7} zvony poled ^{Emi} ní

Tak ^{Emi} běž
ne, ^{Ami} neublížíš ^{H7} mouše
no, tak ^{Emi} běž
tvůj ^{Ami} vlk už řemen ^{H7} kouše
A ^C jako bys ^{H7} už věděl
Že jsi ^{Emi} jenom chvíli ^C tu
Střež ^C ulitu a ^{H7} chraň tě Mani ^{Emi} tou

^{Emi} Joj, Bože, ^C Bože
^{H7} joj, Bože, Bože
^{Emi} Devla
^C Sedumkrát ^{H7} mávni peru ^{Emi} tí
Joj, Bože, ^C Bože
^{H7} Joj, Bože, Bože
^{Emi} Devla, ^{H7} Devla
^C poletím s tebou bez hnu ^{H7} tí

Tak plav
jak divoká je strouha
no, tak plav
at' háček z huby čouhá
Řve splav, at' dlouho nečeká tě
tvoje mladá squaw
a chraň tě Bůh
a taky svatej Duch

Joj, Bože, Bože
joj, Bože, Bože
Devla
Sedumkrát mávni perutí
Jo, Bože, Bože
Joj, Bože, Bože
Devla, Devla
poletím s tebou bez hnutí

Tak běž
ne, neděláš to těžší
no, tak běž
tvůj kůň se na trysk těší
A z planých růží keř
co obrost babylónskou věž
ted' okusuje, věř, jen divá zvěř

Joj, Bože, Bože
joj, Bože, Bože
Devla
Sedumkrát mávni perutí
Jo, Bože, Bože
Joj, Bože, Bože
Devla, Devla
poletím s tebou bez hnutí

Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem
Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem
Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem
Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem

Tak let'
tvůj sokol čapku snímá
no, tak let'
ne bez nás, ale s nima
A hled', at' nikdá nezaslechneš
výstřel poslední
Tvůj Bůh je tu
A taky Manitou

(2x) Joj, Bože, Bože
joj, Bože, Bože
Devla
Sedumkrát mávni perutí
Jo, Bože, Bože
Joj, Bože, Bože
Devla, Devla
poletím s tebou bez hnutí

Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem
Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem
Vaj ^{Ami} dem vaj ^{Emi} dem
Vaj ^C dem vaj ^{Emi} dem vaj ^{H7} dem

Já bych si rád najal dům

Karel Plíhal

A7/5+ D D7

Já bych ^D si rád najal ^{D7} dům
kde bych ^G moh` žít jen svým ^{Gmi} snům
celý ^D stmělý ^{H7} slepá ^{Emi} okna v p ^{A7} růčelí. ^{D, H7, B7, A7}

S koro ^D uhvičkou na stře ^{D7} še,
s půdou ^G plnou v ^{Gmi} eteše,
pak b ^D ych čeka ^{H7} l až to ^{Emi} vítr p ^{A7} ročeše ^D . ^{Dmaj7, D7}

^G Ve sklepě bych našel dívku ^{Gmi} zazděnou
k ^D olem sudy starých v ^{D7} ín,
^G zahrál bych na harfu opu ^{Gmi} štěnou,
^{E7} v duši měl paví ^{A7} stín.

Já myslí ^D vám si pota ^{D7} jmu,
že až si ^G ten dům pronaj ^{Gmi} mu,
ob ^D ěším se ^{H7} samým š ^{Emi} těstím n ^{A7} a říms ^D e. ^{Dmaj7, D7}

^G Ve sklepě bych našel dívku ^{Gmi} zazděnou
k ^D olem sudy starých v ^{D7} ín,
^G zahrál bych na harfu opu ^{Gmi} štěnou,
^{E7} v duši měl paví ^{A7} stín.

Já myslí ^D vám si pota ^{D7} jmu,
že až si ^G ten dům pronaj ^{Gmi} mu,
ob ^D ěším se ^{H7} samým š ^{Emi} těstím n ^{A7} a říms ^{D, G7, D6/9} e.

Já jsem nákej stounavej

Svatopluk Karásek

R:/:Angel ^D rolled The ^{A7} Stone a ^D way:/
Early ^G on The Easter Sunday ^D Morning
Angel ^D rolled The ^{A7} Stone ^D away

R:/:Já jsem nákej stounavej:/
že v mém žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

A tak jsem šel za farářem,
říkám máš-li lék mi dej.
Ty o lásce stále jenom mluvíš,
já nejsem moc hloubavej.

R:

Mám se večer učit řeči
neb číst román klasickej.
Nakonec si zas prohlížím porno,
z toho já jsem stounavej.

R:

Půl roku loď v lahvi stavím,
lepím špejle je mi hej.
Včera večer švih jsem lahví o zem,
já jsem nákej stounavej.

R:

V práci se chci zastat pravdy,
pak si řeknu pozor dej.
Zase držím hubu na špagátě,
z toho já jsem stounavej.

Já na tom dělám

Bratři Ebenové

B (VI) Už to mělo **D#** být

G# ono to **B** není

no **F#** to je nadělení

no **G#** to je nadělení

Už jsem to měl mít

do bot mi teče

snad dneska večer

snad dneska

Ref.:

Já na tom **B** dělám

Já na tom **D#** makám

Už na tom **F#** dělám třetí den

a ono **G#** ne a ne a ne

Já na tom dělám

Já na tom makám

Už na tom sedím přes týden

a ono ne a ne a ne

A z ničeho nic

telefon zvoní

To budou oni

no to budou oni

Zkus jim něco říct

že tady nejsem

že jsem šel se psem

že jim zavolám

Ref.

A D G A F G A D G A F G b

Ref.

Někdo zaklepal

u našich dveří

Ňáký frajeři

divný frajeři

Jestli můžou dál

jenom na chvíli

Že by si rádi promluvili

o samotě

Ref.

Jabloně

Zrní

$c\#mi$ padají padají jako A jabloně

H lidi jabloně, A s větvemi k nebi, v sadě $c\#mi$

v kalužích v kalužích duše A načatý

H lidi padají jako $f\#mi7$ jabloně v sadě suchý $c\#mi$

$H A c\#mi H f\#mi7 c\#mi$

chmury jdou, smrti jdou, křížky A na čelech

H ale uhlíky A pořád doutnají v ohni $c\#mi$

pořád jdou, pořád jdou duše A načatý

H pořád doutnají $f\#mi7$ uhlíky v ohni, $c\#mi$ prší

$H A c\#mi H f\#mi7 c\#mi$

$H A c\#mi H f\#mi7 c\#mi$

Jacek

Jaromír Nohavica

^G Na druhém břehu řeky ^D Olzy žije Jacek,
^C mám k němu stejně blízko ^G jak on ke mně,
^G máváme na sebe z ^D říční navigace,
^C dva spojenci a dvě ^G spřátelené země,
jak malí kluci házem z ^D břehů žabky,
^C kdo vyhraje, má z protěj ^G šího srandu,
hlavama kroutí česko-^D polské babky,
^C děláme prostě vlastní ^G propagandu.
^G Na na ^D na na ^C na na ^G ná na ^D na ^C náná ^G na

Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty
a Jacek velmi nenáročnou ženu,
týden co týden z břehů navigace
na sebe řveme: "Chlapče, hlavu vzhůru!",
jak je to krásné, moci vykašlat se
na celní předpisy a na cenzuru,

Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek
a směje se, až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek,
aspoň se máme s Jackem o co hádat,
on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje
a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje
a v praxi demonstruju Solidarnosc,

Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace,
dva spojenci a dvě spřátelené země
/: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,
řeka se kroutí jako modrá šňůrka
a my dva házem kachnám vprostřed řeky
krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :/
Na na na ...

Jaro

Priessnitz

^{Cmi} Na horách ^{Gmi} taje sníh
^B Řeka je di ^{Cmi} voká a chladná
Jako ty jako ty
Ve vzpomínkách mých

Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Jako každé rok
Sama nevíš proč
Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Hlava se ti točí
A ty nevíš proč

Na horách taje sníh
Řeka je divoká a krásná
Jako ty jako ty
Ve vzpomínkách mých

Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Jako každé rok
Sama nevíš proč
Jaro jaro bláznivý
Hážeš kytky do vody
Hlava se ti točí
A ty nevíš proč nevíš proč

Na horách taje sníh
Řeka je divoká a chladná
Na horách taje sníh
Řeka je divoká a chladná
Divoká a chladná
Na horách taje sníh
Řeka je divoká a chladná
Na horách taje sníh
Řeka je divoká a chladná
Na horách taje sníh
Řeka je divoká a chladná
Jako ty jako ty
Ve vzpomínkách mých
Ve vzpomínkách mých
Ve vzpomínkách mých
Ve vzpomínkách mých
Ve vzpomínkách mých

Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

^{Ami7} Sedím na kolejích ^D které nikam nevedou ^{G, C2 (x23033), G}
koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu ^{G, Emi}
Jen ty ^{Ami} nejdeš holka zlatá ^D kdypak já tě dostanu ^{G, D}

®:

^G Z ráje my vyhnání ^{Emi} z ráje, kde není
už ^{Ami7} místa ^{C7} prej něco se ^G chystá ^D
^G Z ráje nablýskaných ^{Emi} plesů jdem zpátky
do ^{Ami7} lesů. ^(C) Za nějakej ^G čas ^(D)

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe
málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe
Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí
i pes kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí

®:

Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou
jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou
Zabalíme všechny co si dávaj rande
za branou, v ráji není místa možná v pekle se nás zastanou

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

Býval jsem ^D chudý jak ^G kostelní ^D myš,
na půdě ^{F#mi} půdy jsem ^{Hmi} míval svou ^A skrýš,
/: ^G pak jednou v ^D létě ^A řek' jsem si: ^{Hmi} at',
^G svět facku ^D je tě, a ^G tak mu to ^D vrat'. :/

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :/

®:

Jdou po mně, ^D jdou, ^G jdou, ^D jdou,
na každém ^{F#mi} rohu má ^{Hmi} jí fotku ^A mou,
^G kdyby mě ^D chytli, ^A jó, byl by ^{Hmi} ring,
^G tma jako v ^D pytli je v ^C celách Sing- ^G sing. ^{A, D, G, D}

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
/: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/

Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

®:

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen at' mají vztek. :/

®:

Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Je mi to brácha

Mucha

^{Dmi} Kolikrát půjdu se mejt
než smyju tu ^{Gmi} špínu
^A kolikrát chce se mi blejt
když sežeru ^{Dmi} prejt

kolikrát mám plný džez
a ten je plný splínu
voňavej zelenej skejt
hlava je plná v lihu

kolikrát je mi to léto
když začalo léto
kolikrát je ti to jedno
když je ti to léto

kolikrát je mi to léto
když vrátí se brácha
z výlevky zbytky tvých vlasů
na levnou krásu
vybírám

Chtěl jsem to ^{Gmi} ráno
kdy naposled ^C snídal si
s tebou ti říct
^F že už ti ^{Dmi} nezavolám

pro jednu pitomou holku
proválet svý touhy
ztratil jsem všechno
o čem doma si ^{A7} sníl
a teď je mi to

kolikrát není tu brácha
když zavřeli stánek
není to fuk
že není kam jít
ani s holkou co nemá kam jít

kolikrát není tu kámen
no není tu kámen
kolikrát půjdu se lejt
než vrátí se léto

chtěl jsem to léto
kdy vrátil se brácha
za každou cenu
leje v neděli lejt

pro jednu šunkovou rolku
a pro jeden úsměv
a jak říkal David Bowie
"It is too late"
a teď je mi to léto

Hraju si písničky svý
pro sebe sobě si sám
sem si je pro sebe psal
^A mám je tak rád
tak pozhasínej
můj brácha
zas není kam jít

je mi to kámen
na kameni brácha postává
prosím tě pozhasínej
já půjdu se mejt
a co bude dál

chtěl jsem to léto
kdy vrátil se brácha
za každou cenu leje
v neděli lejt

pro jednu šunkovou rolku
a pro jeden úsměv
a jak říkal David Bowie
"It is too late"

chtěl jsem to ráno,
kdy došla nám sádra
chtěl jsem se ráchat
s bráchou půjdem se mejt

už není co pejt
a není tu sádra
a tak zítra u stánků
a teď je mi to brácha

Jean Reno

Vobezdud

Am F Dm G

Na Seině plujou jachty, na seně ležíme já ty
Lodičky plujou Seinou, nevadí mi že mám rýmu sennou
Když ty jsi se mnou

Auta jedou Paříží. Líbej mě! Co ti to ublíží?
Nohy se překříží a ústa splynou
Chci být tvou jedinou - Jean Reno!

Jdem Elizejskými poli. Kousej mě, ať mě to bolí!
Ať vítr fičí a mraky se ženou!
Mé srdce křičí - Jean Reno!

Z Eifelky skákají vrazy. K sobě se tiskneme nazí
Chci být tvým šámpónem, kartáčkem na zuby
Parfémem, holicí pěnou - Jean Reno!

Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

^A Jednou mi fotr ^{A7} povídá

^D zůstali jsme už sami dva,

že ^E si chce začít taky trochu žít. ^A

Nech si to projít palicí

a nevracej se s vopicí

snaž se mě hochu trochu pochopit.

®:

Já ^E šel, šel dál baby, ^A kam mě pán bůh zval

já ^E šel, šel dál baby a ^{D7} furt jen tancoval.

Na ^A každý divný hranici, ^D na policejní stanici,

^E hrál jsem jenom Rock'n Roll for You. ^A

Přiletěl se mnou černej čáp,

zobákem dělal rockin' klap

a nad kolípkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,

po boku krásnou slepici

a lidi šeptaj přijel nějaký král.

®:

Já šel .....

Pořád tak nějak nemohu,

chtít štěstí za nohu

a nemůžu si najít klidnej kout.

Blázniví ptáci začnou rvát

a nový ráno šacovat

a do mě vždycky pustí silnej proud.

®:

Tak jsi šel, šel dál baby .....

Jelen

Jelen

^{Dmi} Na jaře se vrací ^C od podzima listí, ^{Dmi}
mraky místo ptáků ^C krouží nad Závistí, ^{Dmi}
kdyby jsi se někdy ^C ke mně chtěla vrátit, ^{Dmi}
nesměla bys, lásko, ^C moje srdce ztratit. ^G

®:

^{Dmi} Zabil jsem v lese ^C jele ^F na,
bez nenávisti, ^C bez jména ^{Dmi} ,
když přišel dolů k ^C řece pít, ^F
krev teče do vody, ^C v srdci klid. ^{Dmi}

Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří, jindy tiše pláče,
někdy mám ten pocit, i když roky plynou,
že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

®:

Zabil jsem v lese jelena,
bez nenávisti, bez jména,
když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

Na jaře se vrací listí od podzima,
čas se někam ztrácí, brzo bude zima,
svět přikryje ticho, tečka za příběhem,
kdo pozná, čí kosti zapadaly sněhem.

®:

Zabil jsem v lese jelena,
bez nenávisti, bez jména,
když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid. (2x)

Jericho

[Chorus]

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

Jericho, Jericho

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

And the walls came tumbling down

[Verse 1]

Dm

You may talk about the men of Gideon

Dm A7

You may brag about the men of Saul

Dm

But there's none like Joshua

A7 Dm

At the battle of Jericho

[Chorus]

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

Jericho, Jericho

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

And the walls came tumbling down

[Verse 2]

Up to the walls of Jericho

They marched with spears in hand

Come blow them ram horns Joshua said

'Cause the battle is in our hands

[Chorus]

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

Jericho, Jericho

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

And the walls came tumbling down

[Verse 3]

Then the lamb ram sheep horns began to blow

The trumpets began to sound

Joshua commanded the children to shout

And the walls came tumbling down

[Chorus]

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

Jericho, Jericho

Dm

Joshua fit the battle of Jericho

A7 Dm

And the walls came tumbling down

Jericho

David Stypka

®:

Budu se ^D dívat, jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš,
rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť.
Za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš, na strachy ^E taky. 2x

Nenech se ^E mást, to všechno co vidíš se ^H zdá.
Tam někde v dálce je ^{F#mi} Jericho, město co ^A trumpetou ^E zbořit se ^H dá.

Tady mě ^E máš, doktor co strhe ti ^H fáč,
no jasně že ^{F#mi} bolí to, ale ^A za chvíli ^E snést se to ^H dá.

®

Budu se ^D dívat jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš,
rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť,
za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš, na strachy ^E taky, na bo ^{Hmi} lest.

E H F#mi A E H

Můžeš si ^E lhát, na oko zlatá brá ^H na,
ale když vezmeš ^{F#mi} za kliku z ^A brány je ^E giloti ^H na.

Jsi Rachab má zlá ^E zlá, nevěstka uchráně ^H ná,
na nejhlubším místě teď ^{F#mi} bolí mě tvá ^A poslední ^E dobrá rá ^H na.

® 2x

^G Všichni to říkali ^{Hmi} my se jim vysmáli.
^A Z očí strh sem ti ^{Emi} fáč.
a ^G pak tě tam nechal na pospas ^{Hmi} bylinám a dekáám,
^A od tebe hnala mě ^{Emi} pryč vina má.

Chtěl jsem se ^D dívat jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš,
rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť,
za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš a na strachy ^E taky.

Chtěl jsem se ^D dívat jak vstáváš a ^{F#mi} jdeš,
rovnáš si ^E záda, čistí tě ^{Hmi} déšť,
za chvíli ^D na mě zapome ^{F#mi} neš a na strachy ^E taky. ^{Hmi}

Ještě jedno kafe

Robert Křesťan

Máš ^{Gmi} sladkej dech a oči, kterým ^F patří svatozář,
a ^{D#} vlasy máš jak hedvábí, když je ^{D7} vhodíš na polštář,
ale ^{Gmi} já se o tvou lásku ani ^F vděčnost neprosím,
ty ^{D#} děkuješ jen hvězdám a jseš ^{D7} věrná jenom jim.

®:

^{D#} Ještě jedno kafe bych si ^{D7} dal,
^{D#} ještě jedno kafe, kruci ^{D7} nál, než pojedu ^{Gmi} dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

®:

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

®:

Ještě mi scházíš

Jaromír Nohavica

^{Ami} Ještě se mi o tobě ^{Ami/G} zdá, ještě mi nejsi ^F lhostejná,
^{Ami} ještě mě budí v ^{Ami/G} noci takový zvláštní ^F pocit,
^{Dmi} ještě si zouvám boty, ^F abych snad neušpinil
^{D#dim} náš nový běhoun ^E v síni.

®:

Ještě mi ^{Ami} scházíš, ještě jsem ne ^G přivykl,
že nepři ^C cházíš, ^{C/H} že nepři ^{Ami} deš,
že zvonek ne ^F zazvoní, dveře se ^E neotevrou,
že prostě ^{Ami} jinde ^G s jiným ^C jseš,
^E ještě mi ^F scházíš, ^E ještě stále mi ^{Ami} scházíš ^{Ami/G, F, Ami, Ami/G, F}

Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.

®

K vodě

Karel Plíhal

Až mě ^D jednou ^A pustíš k vo ^D dě, tak ti ^A asi vy ^E ho ^A vím,
budu ^{Emi} mávat na ^{Hmi} ty lo ^{Emi} dě s ro ^{E7} zvinu ^A tým pla ^E chtoví ^A m,
dáš mi ča ^{Emi} je do ^{Hmi} termo ^G sky ^D ,
kousek chle ^G ba k sva ^A čině ^{Hmi, A}
a vy ^D dám se ^A jen tak, bo ^D sky,
po ^{Hmi} ze le ^{Emi} ný hla ^A dině ^{D, A, D}

Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,
na nejbližší rovnoběžce náskou loď si zastavím,
nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky,
potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.

Přijde bouře, strhne stěžně, ťažko bude tej noci,
až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,
v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,
proto v Tichém oceánu chod'te, prosím, po špičkách.

Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovím,
když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znaveni,
co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

Karavana mraků

Karel Kryl

^D Slunce je zlatou skobou ^{Hmi} na vobloze přibitý,
^G pod sluncem ^A sedlo kože ^D ný, ^{A7}
^D pod sedlem kůň, pod koněm ^{Hmi} moje boty rozbitý
^G a starý ^A ruce sedře ^D ný.

®:

^{D7} Dopředu ^G jít s tou ^A karavanou ^{Hmi} mraků,
schovat svou ^G pleš pod ^A stetson děra ^{Hmi} vý,
/: jen kousek ^{Emi} jít, jen ^{A7} chvíli, ^{Hmi} do soumra ^{Emi} ku,
až tam, kde ^{Hmi} svítí město, ^{F#} město běla ^{Hmi} vý. : ^{A7}

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený,
a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je rád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
/: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

^D Slunce je zlatou skobou ^{Hmi} na vobloze přibitý,
^G pod sluncem ^A sedlo kože ^D ný, ^{A7}
^D pod sedlem kůň, pod koněm ^{Hmi} moje nohy rozbitý
^G a starý ^A ruce sedře ^D ný.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
/: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Kázání o svatbě v Káni galilejské

Svatopluk Karásek

Když Je^Džíš šel^{A7} přes tu Judskou^D zem,
druhům svým věrným řek pojd'te^{A7} dem.
Dnes v^D Káni je svatba, bude^G tam i máti^D má,
dnes je v^D Káni^{A7} svatba tak tam^D jdem.

Svatby té veselý ruch a rej
nocí zní přes celou Galilej.
Máti volá na syna: Zůstali jsme bez vína.
A to by byl svatby konec zlej.

V Káni maj šest štoudví kamennejch.
Ježíš dal do každý vodu vlejt.
Voda v kádích zapění, ve víno se promění.
Vína dost hej správče nalévej.

Podstatný je pití vína sled.
Nejlepší víno se dává hned
a jak času přibejvá, to horší se nalejvá.
V Káni maj nejlepší naposled.

V žití tvém přibejvá dalších let.
Nečekej nejhorší naposled.
Bůh na sklonku tvého dne dá ti víno výborné.
Výborné víno až naposled.

V žití tvém dnes každá radost tvá
Radost tu největší předjímá.
Svým smrti jen přejdeš most, Bůh zavolá: Další host.
Novej host k nám vešel na slavnost.

Víno tvé výborné pít mi dej.
Říká Bůh: jen už dnes ochutnej.
Hle kalich můj oplývá, v něm čas se ti otvírá.
Kalich můj oplývá, přijímej

Kde jsou

Karel Plíhal

®:

^G Kde jsou, ^G kdepak ^C jsou
naše ^G velkole^{Emi} pý ^D plány ^{G, D}
^G kde jsou, ^G kdepak ^C jsou -
na hřbi ^G tově ^{Emi} zako ^D pány. ^{G, D}

^F Sedíš tu ^C tiše ^C jako pě ^D na
^F žijem svůj ^C život, no ^C jak se říká - ^D do ztracena,
^G kde jsou, ^G kdepak ^C jsou
naše ^G velkole^{Emi} pý ^D plány ^{G, D}

®:

Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
kde jsou, kdepak jsou písňe nikdy už nedopsány.

Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu,
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány. ^G

Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy

Hm

D F B C

Když ona přišla na můj sad, vše právě odkvétalo.
Tak nevrle a tuláčky v obzoru slunce spalo.

Ó proč tak pozdě ? řek jsem k ní. Poslední slunce na síti,
zvony mi v mlhách umlkly, jsou ptáci v travách ukrytí,
mé louky teskní vůní mdlou a vody sešeřeny jsou
a přes přívozy stíny jdou a všechno planou je už hrou.

Vás tenkrát z jara čekal jsem...
V obzoru modrý zvučel jas.
Já napjal struny z paprsků,
by echem chyt se v nich váš hlas.

Nuž rcete, kde jste tenkrát byla?
A pod jakými zeměpásky?
Nuž rcete, čím jste jaro žila?
Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy?

Kde horké noci zpívaly vám v okna otevřená?
Má duše marně toužila tím tichem uděšená.

A teď! kdy nevzpomněl jsem snad,
vše se tu chystám zanechat,
na plavbu bych se vydal rád,
proč jdete vahnout na můj sad?

Pro nás tu slunce nehoří a nevýskají pohoří.
Nám nikde louky nevoní, zpěv nezní v našem pomoří,

chci odplout sám a poslouchám
podzimu pohádkové hlasy,
jdu hledat Nové království.

Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy.

Klidná noc

Kieslowski

Hmi Od rána do noci
z patra do patra
jak **A** vidíš celej dům **E** tančí
a Frankie Sinátra
přesnému kroku
z pavlače ke schodům stačí.

®:

Jenom **F#mi** tady je klid
tady **D** už se tiše spí
klidná **A** noc není **E** slyšet nádobí
Jenom tady je klid
tady už se tiše spí
dobrou noc já vím

Celý dny za dveřma
klečím a prosím
ať všechno to skončí
Ať světlíkem
neslyším hudbu
ať nemám chuť pít
a tančit až do svítání

®:

...že **H** uteču dál **Hmi A E**
...stejně **H** uteču dál **Hmi A E**

Hmi Od rána do noci
z patra do patra
jak **A** vidíš celej dům **E** tančí
a Frankie Sinátra
přesnému kroku
z pavlače ke schodům stačí.

®:

...že **H** uteču dál **Hmi A E**
...stejně **H** uteču dál **Hmi A E**
...stejně **H** uteču dál **Hmi A E**
...stejně **H** uteču dál **Hmi A E**

Kluziště

Karel Plíhal

1.

St^C rejček^{Emi7/H} kovář^C c^{Ami7} hytil k^{C/G} leště, ^{Fmaj7} uštíp' z^C noční^{Fmaj7} obloh^G y
j^C ednu m^{Emi7/H} alou ka^{Ami7} pku d^{C/G} eště, t^{Fmaj7} a mu sp^C adla p^{Fmaj7} od noh^G y,
n^C ejdřív^{Emi7/H} ale chy^{Ami7} til sl^{C/G} inu, t^{Fmaj7} ak šáh' k^C amsi pr^{Fmaj7} o pivo^G ,
p^C ak přit^{Emi7/H} áhl kov^{Ami7} adlin^{C/G} u a ^{Fmaj7} obrovs^C ký klad^{Fmaj7} ivo.

R: Zatím t^C ři bílé v^{Emi7/H} rány pě^{Ami7} kně za se^{C/G} bou
kolem jd^{Fmaj7} ou, někam jd^C ou, do rytm^{D7} u se kývaj^G í,
tyhle tř^C i bílé vr^{Emi7/H} ány pě^{Ami7} ně za seb^{C/G} ou
kolem jd^{Fmaj7} ou, někam jd^C ou, nedojd^{Fmaj7} ou, nedojd^C ou.

2.

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

®:

3.

Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

Knockin' On Heaven's Door

Bob Dylan

^G Mama ^D take this badge from ^{Ami} me
I can't use it anymore
it's getting dark too dark to see
feels like I'm knockin' on heaven's door.

®:

[: [: Knock knock knockin' on heaven's door :) :]

Mama put my guns into the ground
I can't shot them anymore
that cold black cloud is comin' down
feels like I'm knockin' on heaven's door.

Kometa

Jaromír Nohavica

^{Ami} Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
^{Dmi} zmizela jako laň ^{G7} u lesa v remízku,
^C v očích mi zbylo jen ^{E7} pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

®:

^{Ami} O vodě, o trávě, ^{Dmi} o lese,
^{G7} o smrti, se kterou smířit ^C nejde se, ^E
^{Ami} o lásce, o zradě, ^{Dmi} o světě
^E a o všech lidech, co kdy ^{E7} žili na téhle ^{Ami} planetě. ^{E, Ami}

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

®:

Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

®:

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Krach na burze

Děti mezi reprákama

tohle je ^G malý krok pro lidstvo ale velký pro mě
řekla mu ^D když se probudila v jeho domě
a ^C v televizi hlásili přehánky a kroupy
^G občanku do kapsy / na ^D cestu lístek koupit

na balkonech visí kusy schnoucího prádla
zubní pasta padá na dno umyvadla
do termosky kafe s rumem a pevný boty
už se těší na večer / celý to: já měla fajn den a co
ty

přes tu noc jí na plicích vykvetly lekníny
pět set dní skládala opuštěné peřiny
neděli co neděli vyprat zaschlá přání

nechala lístek na kuchyňský lince
že dřív žila v kružnici a teď chce žít v přímce
že chce vrátit se znova a pak znova každý den
že si udělá klíče / večer určitě přijde

R:

a pak ^C v práci škrábe jeho ^G jméno do ^D desek
na chodbách tančí / jak balerína nese se
jak starý pirát který našel nový cíl
v kanceláři v praze 7 v Holešovicích

c c

po obědě na tržnici kupuje růže
má to dělat chlap ale i ženská může
když už vydělává na svůj vlastní život si sama
a z nebe se snáší šedý ocelový lana

je jak porouchaný vůz na dálnici prázdné
chvilí světla svítí potom všechno zhasne
chvilí stěrače stírají potom déšť sklo smáčí
vítr trhá kořeny květů v květináčích

je jak nomád, co věčně hledá nový kvartýr
sprinter se třemi ulitými starty
její srdce našlo dům / teď po letech šťastná je
jenže krach na burze zvýšil prachy za nájem

její hrdina co vynořil se během chvíle
po pátém pivu a šestý tequile
aby zajistil že cesty domů budou rovný
je jen zloděj lidí s kaperským listem od královny

R:

vrátí se do jeho bytu uspěchaná
je na nohách od samého rána
a místo večere a otevřené lahve vína
vidí svoje jméno vepsaný v pavučinách

nechce se hádat, jenom trochu nenávidí
všechny ty hloupý a důvěřivý mladý lidi
jejich boky štíhlé / tváře propadlé
co potkává je na ulici v zrcadlech

tohle je malý krok pro lidstvo ale velký pro mě
řekla mu když se objevila v jeho domě
a pak přes okraj malé cihlové zídky
vidí ostnatej drát a masožravý kytky

R:

vidí samu sebe jak z televizní znělky
jak ho líbá / hází rtěnku do kabelky
jak píše vzkaz / jak ho pokládá na linku
jak žije v kružnici a on si kreslí přímku

G D D C

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý

^E Krajina ^A posedlá ^E tm^Aou, ^E vzpomínky ^A do sedla ^E zvo^Au ^E
nutí mě vrátit se ^{H7} tam, kde budu navěky sám
Kde místo úsměvu ^E tvých ^{G#} čeká jen řada snu z ^Alých ^{Ami}
namísto lásky nás ^E dvou ^A k ^E rajina po ^{H7} sedlá tm^Eou ^{A, E}

Když západ v očích mi plál, s tebou jsem naposled stal
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád
A pak jsem zase jel dál, když západ v očích mi plál

Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se smát
když cestou řekli mi Joe, ta nikdy nebude tvou
Ze láska zmizí jak dým to dneška proklatě vím
Jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak rád

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

Ami Ahoj Fmaj7 Pegi,
G jak dlouho Emi7 jsem tě nevi Ami děl, Fmaj7, G, Emi
Ami tají Fmaj7 ledy,
G vítr by no Emi7 vou trávu sel, Ami, Fmaj7, G, Emi
Dmi uvidím A+ někdy úsměv F tvůj Emi7
a C uslyším smích, co E7 slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakkpak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

®: Je F opuštěná krajina G větrných C mlýnů
a F nalezená je G pravda, co jsem ti C říkal. C7
Je F zahalená do staré G pavučiny C slibů, A7
věrných Dmi7 kamarádství, G přísah a souhla Ami/F sů.

Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

®:

Králíci

Karel Plíhal

N^C a jaře jezdím k tetičce, tetička pracuje v chemičce
a na zahrádce chová modré kr^{D7}álíci,
k^Grmí je modrou skalic^Cí.

V létě jezdím k sestřence, sestřenka pracuje ve vápence
a na zahrádce chová modré králíci,
dostává od tetičky tu skalici pro ně.

Na podzim jezdím ke strýci, strýc razí mince v Kremnici
a na zahrádce chová modré králíci,
taky dostává od tetičky tu skalici.

V zimě navštěvuji synovce, synovec pracuje ve zbrojovce
a na zahrádce chová bílé králíci,
neboť tetička ho nemá dvakrát v lásce.

Krátký popis léta

Hradišťan

Požáry ze čtyř stran hoří léto

2x®: ^E Požáry ze čtyř ^A stran ^H hoří ^E léto
omamně kvetou akátové háje
zelená duše vína doutná na vinicích
^G krvácí vlčí ^D máky v obi ^E lí

^A Přichází tma a po ^G stříbrném ^D mostě kráčí ^A luna
^G svět je jak ^D chleba vytažený z ^A pece,
a ^G noc ^D ujídá, a ^G noc ^D ujídá

Ref:

Ref+D.H.: Vlaštovky hbité rovnou nití
studánky k nebi, k nebi přišívají
rovný je den a slunce svítí
na rovné léto v rovném kraji

Požáry ze čtyř stran hoří léto...

Kříž

David Stypka

^{Emi} Možná, ^D možná že ten ^G kříž, co ty ^C víš
^{Em} táhneš, že tě ^D chce mít mnohem ^{Ami} blíž
^{Emi} Možná, ^D že se odvá ^G žíš, opus ^C tíš
tuhle ^{Em} skryš budeš ^D čímko ^{Ami} li

R:

A to tě ^D vystřelí do úplné ^C dálky
^D lidi budou kolem cesty stát, ptát se proč nezasta ^C víš
z budoucí ^G války, přijde ti ^D úplně nový,
neobnošený ^C kříž, zas ^{Ami} zpátky

^{Emi} Což vlastně znamená, že ^D se ho nikdy nezba ^{Ami} víš

Dost ^{Emi} možná, ^D že je ten tvůj ^G kříž, co ty ^C víš
přesně tak ^{Emi} velký, jak ^D velký si vymys ^{Am} líš
A ^{Emi} možná, ^D dá se ti už ^G říct, tu ^C šíš
ted' ho ^{Emi} pustíš necháš ^D ležet kdeko ^{Ami} li

R:

A to tě ^D vystřelí do úplné ^C dálky
^D lidi budou kolem cesty stát, ptát se proč nezasta ^C víš
z budoucí ^G války, přijde ti ^D úplně nový,
neobnošený ^C kř^{Am} íž, zas ^D zpátky
^D Tap tadap tadap tadau
^D Tap tadap tada tadadau

^C Tap tadap tadap tadau
^{Ami} Tap tadap tadap tadau
^D Tap tadap tadap tadau
^D Tap tadap tada tadadau

Láska

Mucha

H D#mi G# E

Juuu

juuu

La la la^H Láska je ako^{D#mi} izolačná páska
ako^{G#} izolepa, čo nás^E spája
spája nás^H dohromady a je^{D#mi} lapková
ako naše^{G#} osudy sú^E lapkavé

Máme sa^H rádi, také je to^{D#mi} krásné
takisto ako^{G#} keď na nebi svieti^E slniečko
a keď si^H doma vstúpil^{D#mi} prvýkrát
bolo to^{G#} čudné, ale takmer^E pekné

H D#mi G# E

Fyzická^H láska
je pre mňa niečo^{D#mi} ako
hodiny telesnej^{G#} výchovy
nemám to^E rada

sa mi to ne^H páči veľa
a tak^{D#mi} ľahnem si na zado,
zatnem^{G#} zuby
šeptaj že som^E skvelá

a keď je^H hotove dame si^{D#mi} cigu
zase sa^{G#} pýtam či som neurobila^E chybu
ty sa na ma^H usmeješ
vyfukneš^{D#mi} kubik dýmu a hovoríš:
" ^{G#} Som dajaký hladný" ^E

^H Som z teba ^{D#mi} dajaká vo laká ^{G#} zmätená ^E
^H možno som ^{D#mi} nemožná nemožná a ^{G#}
nemožná a ^E spletená
^H a niesom ^{D#mi} tvoja potom neviem ^{G#} či asi ^E
^H ved' mám peknu ^{D#mi} tvár a ^{G#} hrozne dobré vla
^E sy
^H láska ^{D#mi} láska
^{G#} keď ne*ebeš neznáš ^E odpoveď
^H slovenský ^{D#mi} pop je niečo čo by mali zakázať
^E

^H Láska
to je ^{D#mi} hľadanie
a ^{G#} hľadanie mam zo všetkeho ^E najradšej
je to ^H úchylné
a to ^{D#mi} najväčší šťastie je
^{G#} vzájomné ^E t*tkanie
kdesi som^H čítala
že priemerný ^{D#mi} Slovák
na*ebe ^{G#} sedemdesiatdva hodín ^E ročne
prečo to ^H čítam čítam ^{D#mi} čítam
sebe sama sa ^{G#} pýtam ^E

či je to ^H normálne ^{D#mi G# E}
a či niesom ^H chorá ^{D#mi G# E}
alebo ^H lesba ^{D#mi G# E}
alebo ^H pi*a ^{D#mi G# E}

Love hurts

Láska Není

David Stypka

Kapo III.

Intro: A, Emi, G, Hmi, G

Láska ^A není, je to jen vymyšlené ^{Emi} slovo,
to aby ^G bylo víc, ^{Hmi} citu v básních. ^G
Klidně si miluj, ještě si miluj máš-li koho,
ale pak za sebou zhasni, jsou i skutečné problémy.
Vášnivě miluj, vybarvi vesmír pro nikoho,
stejně se nakonec vzbudíš, rozbitý na zemi.

Ref.:

Víš ^A láska je mříž a ^G tíha,
když se na ^{Hmi} slova stříhá, když se v řetězech ^A hlídá. ^{Emi}
Vůně původně tak živá,
jizva která zpívá, pes co v boudě se skrývá.

Láska není, je to jen domluvený signál,
slzami rozmočený dopis v tašce s třásněmi.
Ještě pořád věříš a bojíš se právě toho,
co si tě zdá se našlo, tak přikrý se básněmi.

Ref

Mezihra: A, G, Hmi, A, Emi

Ref

Láska ^A není, je to jen vymyšlené ^{Emi} slovo.

Lásko

Karel Kryl

^{Ami} Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
^E milostný dopisy s partii ^{Dmi, E} mariáše,
^{Dmi} před cestou dalekou zpocený boty zujem
^C a potom pod dekou ^E sníme, když onanujem.

®:

^{Ami} Lásko, ^G zavři se do pokoje,
^{Ami} lásko, ^G válka je holka moje,
^s ^C ní se ^G milu ^{Ami} ji, když ^G noci si ^{Ami} krátím ^E ,
^{Ami} lásko, ^G slunce máš na vějíři,
^{Ami} lásko, ^G dvě třešně na talíři,
^C ty ti ^G daru ^{Ami} ji, až ^G jednou se ^{Ami} vrátím ^E

Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

®:

Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastání svalíme na kavalce.

®:

Rec: ^E Levá, dva!

®:

Leaves that are green

Simon and Garfunkel

[Intro]

D D4 D Dsus2 D/C# Bm Bsus2 Bm
A A7 A A7

[Verse 1]

D Em A D Dsus2 D
I was twenty-one years when I ...wrote this song,
D C/G C D Dsus2 D
I'm twenty-two now, but I won't be for long,
G A A4 A
Time hurries on-----,
D C C/B C/A G A D Dsus2 D
And the leaves that are---- green---- turn to brown,
D Dsus2 D D/C# Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm
And they wither with the wind,
A A7
And they crumble in your hand!

[Verse 2]

D Em A D Dsus2 D
Once my heart was filled with the love of a girl,
D C/G C D Dsus2 D
I held her close, but she faded in the night,
G A A4 A
Like a poem I meant to write-----,
D C C/B C/A G A D Dsus2 D
And the leaves that are---- green---- turn to brown,
D Dsus2 D D/C# Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm
And they wither with the wind,
A A7
And they crumble in your hand!

[Verse 3]

D Em A D Dsus2
I threw a pebble in a brook,
D C/G C D Dsus2 D
And watched the ripples run a - way,
G A A4 A
And they never made a sound-----,
D C C/B C/A G A D Dsus2 D
And the leaves that are---- green---- turn to brown,
D Dsus2 D D/C# Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm Bsus2 Bm
And they wither with the wind,
A A7
And they crumble in your hand!

[Verse 4]

D Em A D
Hello, hel - lo, hel - lo, hel - lo,
D C/G C D Dsus2 D
Good - bye, good - bye, good - bye, good - bye,
G A A4 A
That's all there is-----,
D C C/B C/A G A
And the leaves that are---- green-----
D D4 D Dsus2 D/C#
...Turn to brown!
Bm Bsus2 Bm A A7

Leaving On A Jet Plane

John Denver

All my ^G bags are packed, I'm ^C ready to go
I'm ^G standing here out ^C side the door
I ^G hate to wake you ^{Emi} up to say good ^D bye
But the ^G dawn is breakin', it's ^C early morn'
The ^G taxi's waiting, he's ^C blowin' his horn
^G Already I'm so ^{Emi} lonesome, I could ^D cry

®

So ^G kiss me and ^C smile for me
^G Tell me that you'll ^C wait for me
^G Hold me like you'll ^{Emi} never let me ^D go
'Cause ^G I'm leavin' ^C on a jet plane
^G I don't know when ^C I'll be back again
^G Oh, babe, ^{Emi} I hate to ^D go.

There's so many times I've let you down
So many times I've played around
I tell you now, they don't mean a thing
Every place I go, I think of you
Every song I sing, I sing for you
When I come back, I'll bring your wedding ring.

®

So kiss me and smile for me
Tell me that you'll wait for me
Hold me like you'll never let me go
'Cause I'm leavin' on a jet plane
I don't know when I'll be back again
Oh, babe, I hate to go.

Now the time has come to leave you
One more time let me kiss you
Then close your eyes, I'll be on my way.
Dream about the days to come
When I won't have to leave alone
About the times, I won't have to say,

®

So kiss me and smile for me
Tell me that you'll wait for me
Hold me like you'll never let me go
'Cause I'm leavin' on a jet plane
I don't know when I'll be back again
Oh, babe, I hate to go.

Les

Děti mezi reprákama

E G#m A A

E G#m A A(6)

F#m A G#m G#m

F#m A E E

na kraji vesnice tyčí se stříbrnej les
pod jeho kořeny schová se všechno co chceš
a na stromech zůstávaj pořád ještě vyrytý
jména těch kteří dřív spali tam kde teď spíš ty

stopaři v těch místech málokdy přechkají noc
vždycky mi říkáš ať po cestě zrychlíme krok
a pak si oddechneš když spolu přejdeme přes zapráží
dovnitř do lesa se nikdo z nás neodvází

mezihra (s E*)

zatím jsme v pořádku / jídla je dost a pevná střecha
jenže co s tím / les počká si rád / nikam nespěchá
a samota za zády ví že nemá co ztratit
jednou se otočíš a už tě má a zpět nevrátí

zatím jsme s vypětím sil zvládli mluvit o jiných věcech
jenže co s tím když oba už víme že jednou přece
buď se mi ztratíš tam někde mezi všemi těmi jmény
nebo mě do lesa doprovodíš v truhle dřevěný

mezihra

E

E* - 022103

Lilie

Karel Kryl

^{Dmi} Než zavřel bránu, oděš se do oceli ^A a zhasil sví ^{Dmi} cí,
bylo už k ránu, políbil na posteli ^A svou ženu spí ^{Dmi} cí,
/: spa ^F la jak víla, ^C jen vlasy halily ji,
^{Dmi} jak zlatá žíla, ^B jak jitra v ^A Kastilii,
ně ^{Dmi} žná a bílá jak rosa na lilii,
^B jak ^A luna bdí ^{Dmi} cí. :/

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
/: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
/: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Lokomotiva

Poletíme?

^G Pokaždé když tě vidím, ^D vím, že by to šlo
a když ^{Emi} jsem přemejšlel, co cítím, ^C tak mě napadlo
jestli ^G nechceš svýho osla vedle ^D mýho osla hnát,
jestli ^{Emi} nechceš se mnou tahat ^C ze země rezavej drát

^G Jsi loko ^D motiva, která ^{Emi} se řítí ^C tmou,
^G jsi indi ^D áni, kteří ^{Emi} prérií ^C jedou,
^G jsi kulka ^D vystřelená ^{Emi} do mojí ^C hlavy,
^G jsi prezident ^D a já tvé ^{Emi} spojené ^C státy

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima nit',
můžeme si takhle volat, když budeme chtít

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy

Každěj příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každěj večer spláchnu půlnočním expresem

Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy

Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu

R: 3x

Lovec Amorů

Epy De Mye

^G Pokud se vám u ženských d^D nes a denně nedář^{Emi, C, D} í
^G a v tomletom odvětví^D cejtíte se žabař^{Emi, C, D} i
^C budíte se v noci v^{C/H} bouři na v^{Emi} oru
^F zavolejte^B lovce Amo^G rů.

®: ^G Tuny Amorů topí v^{Hmi} lavoru
^{Emi} v takovém tom oranžov^D ém
jak je^G lynčuje jak je z^{Hmi} menšuje
navěs^C í je n^D ad betl^G ém.

Jestli máte na nákou zrovna teďka spadeno
ale cítíte že příliš na srdce je kladeno
a kariéra volá stoupat nahoru
je tu pro vás lovec Amorů.

®: Tuny Amorů ...

Měl sem třeba kámoše co tři roky to s jednou táh
luxoval a umejval a málokdy si na ni sáh
a pak jednou při žehlení došel k názoru
že objedná si lovce Amorů.

®: Tuny Amorů ...

A jesti si mysíš že ty máš svou ženu zvládnutou
miluje tě nežárlí na televizi zapnutou
tak to máš doma nejspíš pěknou potvoru
a vyléčí tě lovec Amorů.

®: Tuny Amorů ...

Made in Valmez

Mňága & Žďorp

^D jako je sama skála
^{Gmaj7} tak jsem sám i ^{Emi} já ^A
jako je prázdná duha
tak jsem prázdný i já
jako je zrádná voda
tak zradím i já

^D zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!
^{Gmaj7} zkouším se prokopat ven - ^{Emi} zkouší se ^A prokopat ven!
zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!
zkouší se prokopat ven!

o půl třetí na náměstí ve Valašském Meziříčí
jdu co noha nohu mine a každý sám sobě jsme stínem
nic mi není přitom melu z posledního
těžko říct o tom něco konkrétního
stejná slova kolem stejný tváře
a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase

zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ven!
zkouší se prokopat ven!

Magdaléna

Jelen

^A Zapal ten oheň ve mně, ^{Dadd9} čeho se bojíš,
^A zápalkou škrtni jemně ^{Dadd9} ,
^A zapal ten oheň ve mně, ^{Dadd9} čeho se bojíš,
^A zimou se celá třeseš, ^{Dadd9} proč venku stojíš?
Pojď ^A dál, prosímtě, ^{Dadd9} nenech se, prosit se ^A dál
^{Dadd9} nenech se.

Sedíme na pavlači, přichází ráno,
tobě se lesknou oči,
sedíme na pavlači, přichází ráno
a mně se hlava točí.
Pojď dál, prosímtě, nenech se, prosit se dál,
nenech se?

®.:

^{F#m} Hodiny se zastaví a v ^E devět třicet v pondělí,
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#m} leží pod mou postelí a i ^E když jsme to nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi,
^{F#m} hodiny se zastaví a v ^E devět třicet v pondělí
jsem ^A sám.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
daleko od bolestí,
stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
možná nás čeká štěstí.
Pojď dál. Prosímtě nenech se, prosit se dál,
nenech se.

®.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
Magdaléno, tvoje vlasy,
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,
oblíkáš se, pročpak asi,
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
máš těžký srdce a mokré řasy,
když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš,
nenech se!

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

^E Na, ^{C#mi} nananana ^A nanananana ^E

^E Najdem si ^{C#mi} místo ^{G#mi} kde se dobře ^{F#mi} kouří
^E Kde horké ^{C#mi} slunce ^{G#mi} do nápojů ^{F#mi} nepíchá
^H Kde vítr ^{H/A} snáší ^E šmolky ptačích ^A hovínek
^H Okolo ^A nás a ^H říká

Můžeme zkoušet co nám nejvíc zachutná
tak klidně se dívat jestli někdo nejde
Někdo kdo ví že už tady sedíme
A řekne: Nazdar, kluci

® ^E Mám ^{C#mi} jednu ruku ^A dlou ^E hou
^E Mám ^{C#mi} jednu ruku ^A dlou ^E hou

^A Posad' se ^{F#mi} k nám ^{C#mi} necháme tě ^{Hmi} vymluvit
^A a vzpomeno ^{F#mi} ut si ^{C#mi} na ty naše ^{Hmi} úkoly
^E tu ruku nám ^{Hmi} dej a ^A odpočívej ^D v pokoji ^E
^A Tam na tom ^{F#mi} místě ^{C#mi} kde se dobře ^{Hmi} není.

® ^A Na, ^{F#mi} nananana - ^D ná ^A ná 4x
^Ami na, nananana x
^D ná ^A ná ...
^A Mám ^{F#mi} jednu ruku ^D dlou ^A hou x krát

Mám jizvu na rtu

Jaromír Nohavica

1.

^C Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci
^{Gsus4} a svoji velkou hlavu ^G těžko skryji pod kapucí
^{Ami} a nechutná mi, když se ^F vaří předvařená rýže,
^C v náprsní kapse nosím ^{G/H} Ventinol na potíže.

^{Ami} Jak to tak vidím asi těžko projdu ^{Ami/H} uchem jehly,
^F a lesem, běhám tak, aby ^C mě vlci nedoběhli.
^{Dmi} a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak ^{Gsus4} mám jizvu na rtu, ^G když při mně stál. ^C, ^{G/H}, ^F, ^G

2.

Sako mám od popílku, na kravatě saze,
mé hrubé prsty neumí uzly na provaze
a když mi občas tečou slzy, hned je polykám
a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.

Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly,
a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

3.

Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,
nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý,
v patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky
a v padesáti nechával si věštit od cikánky.

A dříve, než mě přijme svatý Petr u komise, básníkům české země chtěl bych uklonit se,
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

4.

V Paříži četl jsem si ruskou verzi Le manité, a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité,
v New Yorku chyt jsem koutek od plastových lžiček, ale nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.

Trumfové eso v mariáši hážu do talónu a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu.
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

5.

Někteří lidi mají fakt divné chutě, ale já lásko má stále stejně miluju tě
když hážeš bílé křemenáče na cibulku když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku

A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam na špatné věci pro ty dobré zapomínám
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál...
když při mně stál...
on při mně stál.

Mám prima den

Karel Plíhal

Celé o ½ výš

^AMám prima den, budík mě ^Dnevzbu ^Adil,
tak jsem se pr ^Dobud ^Ail až o půl d ^Desát ^Eý,
m ^Aám prima den, kam bych teď p ^Dospích ^Aal,
svět se t ^Dočí d ^Aál, je celý ^Dusmát ^Eý.

®:

^{F#mi}Je to k ^Erása, ^{F#mi}mít v rukou čas,
j ^Ee to krása, n ^Aechat svý nohy kráčet t ^{Hmi}am, kam samy cht ^Aějí.

Mám prima den a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery,
mám prima den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý.

®:

Mám prima den, punčová zmrzlina
mi cestu do kina určitě zpříjemní,
mám prima den, i když mi zítra snad
budou v práci lát - můj šéf je přízemní.

®:

Marie

Děti mezi reprákama

C* Hmi* Emi* D* - vše jako baré, ale bez baré.

Jak se ti daří? Jak se máš? Chceš další polštář? Klidně si řekni
Máš dost místa? Je všechno dobrý? Snad bude líp, když vlaštovky vrací se do teplých krajin
moc mluvím a vím, že právě to je to co ti tolik vadí
můžem zapálit svíčky a poslouchat Bright Eyes a zůstat už navěky mladí

hodně teď chodím z místa na místo z práce do kavárny, dovnitř a zpátky
když se mě ptají na správnou cestu říkám, že vím a když nevím, tak dělám, že tuším
a některým věcem už dávno nerozumím i když je chápu
jsou to věci v tvé hlavě a věci v mé hlavě a správný a špatný a napůl

padají ptáci ze starých hnízd do jámy z popela, studí jak hrobka
když budeš chtít, zkus obrátit list třeba mě potkáš a třeba tě potkám

Marie, občas, když jdu spát bojím se tmy mezi trámem a šatnou
rozsvítit lampu je teď o dost těžší tenhle nověj svět trochu mě děsí
celej ten zvláštní dům, šest pater, na každým pět bytů v každým z nich čtyři pokoje
sto dvacet lidí a sto dvacet tváří a žádná z nich není ta tvoje

Marie, chtěl bych ti asi říct že jsem si vymazal tvý starý číslo
abych ti každý další den nevolal ožralý ve čtyři ráno
a postý neplácal pátý přes devátý o tom jak chtěl bych zas být tvojí skálou
škoda, že neumím smazat ty stavy kdy přesně tohle se už stalo

padají ptáci ze starých hnízd do jámy z popela, větru a lávy
když budeš chtít, zkus obrátit list třeba se stavíš a třeba se stavím

Marie

Tomáš Klus

F A B C

Je ^F den. Tak ^A pojd' Marie ven.
Budeme ^B žít. A házet ^C šutry do oken.
Je ^F dva. Necháme ^A doma trucovat.
Když ^B nechtějí - nemusí. ^C Nebudem se vnucovat.
Jémine. ^F Všechno ^A zlý jednou pomine.
Tak ^B Marie. ^C Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svůj jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

®:

Já ^F mám Marie ^A rád. Když má ^B moje bytí ^C spád.
Bytí ^F věčně na cestách. ^A A kránu ^B spícím plícím.
^C Život vdechovat. ^F Nechtěj mě milovat.
^A Nechtěj mě milovat. ^B Nechtěj mě milovat. ^C

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Bytí věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

Marie

Zuzana Navarová

Marie ^{Ami} má se vracet
ta, co tu bydlí
Marie má se vracet
tak postav ^{Dmi} židli
Marie bílý racek
Marie ^{Ami} má se vracet
ty si tu ^{H7} dáváš dvacet
tak abys ^{E7} vstal

Marie má se vracet
co by ses divil
Marie má se vracet
ta, cos ji mydlil
Marie modrý ptáček
Marie moudivláček
S kufříkem od natáček
ta cos ji štvál

Marie
^{Ami} hod' sem cihlu, má se vracet
trá ra ta ta

Marie má se vracet, píšou že lehce
Marie má se vracet, že už tě nechce
Ta co jí není dvacet, Marie má se vracet
Ta cos jí dal pár facek a pak s ní spal

Marie, hod' sem...

Marie má se vracet, ta co tu bydlí
Marie má se vracet, tak postav židli
olej a těžký kola, vlak někam do Opola
herbatka, jedna Cola, no tak se sbal

Marie, hod' sem...

Marie ^{Dmi} holubice
Marie ^{Ami} létavice
Marie ^{H7} blýskavice
krasavice, ^{E7} ech - Rosice, Pardubice

Marie má se vracet... jako 1.sloka
Marie má se vracet... jako 2.sloka
...moudivláček
Tak postav ^{Dmi} židli
a ^{E7} sbal si fidli ^{Ami}

Marsyas a Apollon

Marsyas

A, F#mi, D, E 2x

^A Ta krásná dívka, ^{Hmi} co se bojí o ^E svoji krásu

^A Athéna ^{F#mi} jméno má ^D za starých ^A dávných časů

^A Odhodí flétnu, ^{Hmi} hrát nejde s ^E nehybnou tváří

^A Kdo si ji ^{F#mi} najde dřív, ^D tomu se ^A přání zmaří.

(prechod cez (C#mi) alebo len v base G#)

R:

^{F#mi} Tak si Marsyas ^E mámen flétnou ^{F#mi} věří, že ^D musí přetnout

/: ^A jedno pravidlo, ^E sázku a ^D hrát ^A líp ^{Hmi7} než ^A bůh:/

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas mří

Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří

Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá

O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

R:

Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout

/:jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh:/

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen

Prohrál a zápolí podveden vůlí krále

Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno

Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

R:

Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit

/:Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh:/

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu

Dárkyně moudrosti za starých dávných časů

Ted' v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása

Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy .....

Mikymauz

Jaromír Nohavica

^{Ami} Ráno mě probouzí ^G tma, sahám si na zápěs ^F tí,
zda-li to ^E ještě tluče, ^{Dmi} jestli mám ^E ještě štěstí,
^{Ami} nebo je po mně a ^G já mám voskované bo ^F ty,
ráno co ^E ráno stejné ^{Dmi} probuzení ^E do nico ^{Ami}ty.

Není co, není jak, není proč, není kam, není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

®:

^E Zapínám ^F telefon - ^{Dmi} záznamník ^E cizích citů,
špatné zprávy ^F chodí jako ^{Dmi} policie ^E za úsvitu,
^{Dmi} jsem napůl bdělý a ^{G7} napůl ještě v noční pauze,
^C měl bych se smát, ale ^E mám úsměv Mikymauze,
^{Ami} rána bych ^{Ami/G} zrušil. ^{F, E, Ami}

Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu, opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima, růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli, pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, čím to bylo vinou, že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

®:

Postele rozdělené na dva suverénní státy, ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba, že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.

Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle, kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není, bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísle, usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy, na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

®:

Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by, káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
máslo bych zrušil.

Povídáš o naději a slova se ti pletou, jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce, dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku, jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

®:

Sahám si na zápěstí a venku už je zítra, hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze, měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.

Milada

Epy De Mye

C# G# Bm F#

^{C#} Je půl třetí ráno
^{G#} a mně je dáno,
ještě ^{Bm} posledních pár minut a pak dost,
^{F#} pak mě moji vlastní lidi pošlou na ^{C#} věčnost.

G# Bm F#

Můj život tekł proudem
a před svým vlastním soudem
moje svědomí se nebojí
a život před Bohem snad ob stojí.

Někdy hladil jako samet
jindy s námi pěkně zamet,
ale byl skutečný a bez příkras
a dala bych ho ještě jednou a pak znova a pak zas.

^{G#} Tísíckrát ohraný ^{F#} scénář ^{G#} odmítám před vámi ^{Bm} číst,
^{G#} odmítám odejít ^{F#} ve lži, od ^{G#} mítám nenávist. ^{F#}

C# G# Bm F#

Je půl třetí ráno
a mně je dáno,
ještě posledních pár minut a pak dost,
pak mě moji vlastní lidi pošlou na věčnost.

Je půl třetí ráno
a mně je dáno,
ještě posledních pár minut a pak dost.

Mississippi blues

Pacifik

^{Ami} Říkali mu Charlie a ^{Dmi} jako malej kluk ^{Ami} kalhoty si ^G o plot rozt ^{Ami} rhal,
^{Ami} říkali mu Charlie a ^{Dmi} byl to Toma vnuk, ^{Ami} na plácku rád ^G košíkovou ^{Ami} hrál.
^C Křídou kreslil po ohradách ^F plány dětskejch snů,
^{Dmi} až mu jednou ze tmy řekli, ^{E7} konec je tvejch dnů,
^{Ami} někdo střelil ze zadu a ^{Dmi} vrub do pažby vryl,
nikdo ^{Ami} neplakal a ^G nikdo nepro ^{Ami} sil.

®:

Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F černý tělo ^G nese říční ^C proud,
Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F po ní bude ^G jeho duše ^C plout.

Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk, uměl se i policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít,
že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus, netušil a neví, řeka zpívá blues.

®

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues, ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

®

Mochomůrky

Milan Hlavsa

^C Člověk ze zoufalství ^F snadno pomate se ^{F G}
Muchomůrky bílé budu sbírat v lese

Muchomůrky bílé bělejší než sněhy
Sním je k ukojení své potřeby něhy

Neprocitnu tady, až na jiným světě
Muchomůrky bílé budu sbírat v létě

Mochomůrky – Jdi spát

^C Nejlíp ^G se tak ^F natáhnout,
^F pak maso ^F z boxu ^C vytáhnout
a ústy nacpat žaludek,
pak mlátit klackem do trubek,
mít postel jednou na stropě
a obraz viset ve sklepě
a v rukou mačkej citrony
a v uších sladký bonbony
a stromy svítěj místo lamp
a pak že lidi musej spát,
musej spát, musej spát,
musej spát, musej spát.

Moje milá

Hm..

^F Včera mi moje milá

zavedla do těla

^Ami elektrické proud

^F potom se opila

^Ami a ke mně se tulila

Dmi, G, Dmi, C, B

Dmi, G, Dmi, C, B

Ab, G

^F Včera mi moje milá

jen tak mezi řečí

vypíchl ^Ami obě oči

^F a potom roztála

a ^Ami na mě se usmála

Dmi, G, Dmi, C, B

Dmi, G, Dmi, C, B

Ab, G

^F Včera mi moje milá

lopatu o záda ^Ami přerazila

^F potom se svlíknula

a ^Ami hluboce usnula

Dmi, G, Dmi, C, B

Dmi, G, Dmi, C, B

Ab, G, Dmi

Monogramní kříž

Hm..

Bylo ^D jaro všechno ^C kvetlo
všude ^G teplo a ^F světlo
přišla za mnou ve vlasech květy
v kabelce tenký cigarety

v jejích ^G očích bylo ^F všechno
^C rock´n´roll i ^D techno
co se všechno mohlo stát
jenomže já neumím lhát

a tak jí říkám
jsi ^{Emi} krásná ale to ^D víš
já ^C nosím na zádech
monogamní ^G kříž ^{D C}

řekla ach jo už je to tu zase
jedu furt po stejný trase
na začátku vidím zájem
zase jednou projít rájem

z dálky mě to všecko vítá
a já v tom chci i trochu lítat
a tak letím letím tam
kde to všechno v tobě mám

ale pak když přijdu blíž
hned vidím na zádech
monogamní kříž

^{Emi} vezmi mě tam za ^D devatero moří
^G tam je ta země ^{Ami} polyamoří
^{Emi} tam se maj všichni ^D se všema rádi
^G staří se páří a ^{Ami} mladí je hladí ^D

a hlavně ^{Ami} nikde ^C nikde neví ^D díš
ten ^G kříž ^{D C} monogamní ^G kříž ^{D C}

Montér blues

Vlasta Redl

^{Ami} Jó, taky jsem hrával ty ^D hle výškové práce,
^C to není ^E žádná ope ^{Ami} ra, ^E
^{Ami} celý den viset ^D jak na oprátce,
^C tak voní chleba monté ^E ra.

®:

Montuju ^F potrubí ^{F/E}, mosty a ^{Dmi7} přehra ^G dy,
sotva ^C kdy upa ^{C/H} dám do téhle ^{C/B} nála ^{A7} dy,
když nepomáhá ^{Dmi} vodka ani ^{Fmi} džu ^G s.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

®

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

Montuju potrubí, mosty a přehrady,
večer pak upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
^{Ami} tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já ^E zahraju blues.
Nedělej ^{Ami} na mě ty psí oči, já znám tu ^D Stairway do nebe,
mě už ^{Ami} dnes těžko přechočíš, tohle ^{A7} fakt není pro tebe.
Znám taky blues ^F pána, ^{F/E} co se ^{Dmi} toulá světem ^G sám,
blues čtyř ^C stěn, ^{C/H} žen, prázdná, ^{C/B} které ob ^{A7} jímám,
blues, které ^{Dmi} dávno už musím umět ^{Fmi} hr ^G át.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

Montuju potrubí...

Morituri te salutant

Karel Kryl

Cesta je ^{Ami} prach a ^G šterk a ^{Dmi} udusaná
^{Ami} hlína ^C a šedé ^F šmrouhy ^{G7} kreslí do vla ^C sů
a z hvězdných ^{Dmi} drah má ^G šperk co ^C kamením
se ^{Emi} spína ^{Ami} a pírka ^G touhy
z ^{Emi} křídel pega ^{Ami} sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí chvíc jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.

®:

^G Seržante písek je bílý jak paže Daniely
^{Ami} počkejte chvíli mé oči uviděli
^G tu strašne dávnou vteřinu zapomnění
^{Ami} Seržante mávnou ^{G7} a budem zasvěcení
^C Morituri te salutant ^E, morituri te salutant ...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýři které zahubí.

Cesta je fér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

Mother

Pink Floyd

G Mother do you think they'll drop the bomb? C G
G Mother do you think they'll like this song? C G
C Mother do you think they'll try to break my balls? G
D Ooooooooooh, Ahhhhhhhhhh, Mother should i build the wall C G

G Mother should i run for president? C G
G Mother should i trust the government? C G
C Mother will they put me in the firing line? G
D Ooooooooooh, Ahhhhhhhhhh, Is it just a waste of time? G

G Hush now baby, baby, don't you cry C
F Mama's gonna make all your nightmares come true C
F Mama's gonna put all her fears into you C
F Mama's gonna keep you right here under her wing C
F She wont let you fly but she might let you sing C
F Mama's gonna keep baby cozy and warm G
D Ooh, C Babe, D Ooh, C Babe, D Ooh Babe,
C Of course mama's gonna help build the wall

G Mother do you think she's good enough C G for me?
G Mother do you think she's dangerous C G to me?
C Mother will she tear your little boy apart? G
D Ooh, C Ahh, G Mother will she break my heart?

G Hush now baby, baby, dont you cry C
F Mamas gonna check out all your girlfriends for you C
F Mama won't let anyone dirty get through C
F Mamas gonna wait up until you get in C
F Mama will always find out where you've been C
F Mamas gonna keep baby healthy and clean G
D Ooh, C Babe, D Ooh, C Babe, D Ooh Babe, C You'll always be baby to me

G Mother did it need to be so high? C

Možná že se mýlím

Jaromír Nohavica

Mám ^C rozestláno na posteli ^{Fadd9} pro hosty,
zuby si ^C čistím cizím zubním ^{Fadd9} kartáčkem,
já, ^C snůška zděděných ^{Emi} vlastností
a ^F obyvatel ^{Dmi} planety ^G Zem,
bláznivé ^F Markétě zpívám druhý ^C hlas,
jsem tady ^{Dmi} na světě na krátký ^F víkend na cestovní ^C pas.
^{Fadd9, C Fadd9}

Pan farář nabízel mi věčný život,
říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
a já si dal nalačno jedno pivo
a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

®

^C Možná, že se ^F mý ^C lím, možná se ^F mý ^C lím,
snad mi to ^{Emi} dojde léty, ^F snad mi to ^C dojde léty,
mám na to jenom ^F chví ^C li, dojit od startu k ^F cí ^C li,
a tak si ^{Emi} zpívám, a tak se ^F dívám,
a tak si dávám ^C do trumpety. ^{Fadd9, C Fadd9}

Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezní darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
bláznivá Markéta, ta mi svědčila,
že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.

®

V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
bláznivá Markéta ať nám zapěje,
že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
nic se neděje, nic se neděje ...

Mrtvý vrabec

Karel Plíhal

C, Edim, F, D#dim, C, Edim, F, D#dim

^C Jenom trocha ^{Edim} sazí a trocha ^F pe ^{D#dim} ří,
^C na světě ^{Edim} mi to nikdo ^F neuvě ^{F#dim} ří,
^{Cmaj7} že tam ležel ^F na náro ^{Edim} ží ^C starý a mrtvý vra ^{G+} bec.

O červenových třešních snad se mu zdálo,
když jsem nad ním stál, právě poprchalo,
a on tam ležel na nároží - starý a mrtvý vrabec.

*: ^F Zatím dole v dancingu tři ^{G#} snědí páni v smokingu ^C hrají pro cizí ^{A7} vkus,
^{D7} stesk jim voči zavírá, když ^{D#dim} kytarista zazpívá
svý ^{G#} nejnovější ^G blues.

Muzeum

Jaromír Nohavica

C4sus - 033010

^C Ve Slezském muzeu ^G v oddělení ^{Ami} třetihor
je bílý ^F krokodýl a ^C medvěd a liška a ^{G7}
kamenní ^C trilobiti, ^{G7}
^C chodí se tam jen tak, co ^G noha nohu ^{Ami} mine,
abys viděl, jak ten ^F život plyne,
^C jaké je to všechno ^{G7} pomíjivé ^C živobytí.

^F Pak vyjdeš do parku
a ^{C4sus} celou noc se ^F touláš noční Opavou
a ^B opájíš se ^F představou,
jaké to ^C bude ^F v ráji.
V ^C pět třicet pět jednou z ^G pravidelných ^{Ami}
linek,
sedm zastávek do ^F Kateřinek,
^C ukončete nástup, ^{G7} dveře se ^C zavírají.

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí
a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním
zaručeně.

A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla
po řece Nil a volat: "Tutanchámon, Vivat, Vivat!"
po egyptském kraji.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu
a utopence k tomu,
na rozbitém stole na ubruse
píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů.

Ale není žádné doma jako není žádné venku,
není žádné venku, to jsou jenom slova,
která obrátit se dají.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž,
který osobně znal Egyptřana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vytukávat do podlahy
rytmus metronomu, který tady klepe
od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem
a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit
a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr
a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středu, čtvrtky, pátky, soboty

V neděli zajdeš do Slezského muzea
podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají.
V 5:35 jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Myš na konci léta

Jaromír Nohavica

Všichni už ^{Ami} spí, jenom ^E my dva jsme vzhů ^{Ami} ru,
^C poslední ^G dva v celém ^C do ^{E7} mě,
^{Dmi} já dělám ^E na papír ^{Ami} litera ^E turu
^{Dmi} a ona ^E kouká se ^F po ^{G, C} mně ^G
^{Dmi} já dělám ^E na papír ^{Ami} litera ^E turu
^{Dmi} a ona ^E kouká se ^{Ami} po mně. ^{E, Ami}

Šedivá myš, zřejmě odněkud z polí,
je konec léta a začátek sklizně,
/: jenom si nemysli, ono to bolí,
když někdo kosou tě řízne. :/

Však já si nemyslím, kámoško v bídě,
klidně tu přenocuj, nějak se vejdem,
/: ráno se vzbudíš dřív, než někdo přijde
a večer se zase sejdem. :/

Budeme společně do noci škrábat,
ty svými zoubky, já perem,
/: nevadí, že máme jinačí kabát,
hlavní je, jak ten svět berem. :/

Je konec léta a mně přišlo líto,
že chodí po polích vrazi,
/: škodíš-li, neškodíš - kdo rozsoudí to,
a tak ti nabízím azyl. :/

Na jezeře zlatých ryb

Vlasta Redl

Už mi ^C malý byl svět
Tak jsem ^{Fmaj7} chtěl na výlet
Doma jsem řek'
^C Že budu zpátky co nevidět

Byl jsem chytrý kluk
Ale to už ^F je nejspíš fuk
Mám pocit že
Stejně jsem ^C co se dalo splet'

A ty jsi ^F měla o mě strach
Už když mi ^B šlo nač jsem sáh'
Tak ^{Gmi7} nač teď brát
^C Jak žebrák na ^F dluh rybí slib

Nemám ^C víc si co přát
Než že se ^F dál budeš bát
Že chytím i poslední
^C Ze zlatých ryb

Na kolena

Ivan Hlas

Táhněte ^C do háje - všichni ^{Ami} pryč
Chtěl jsem jít ^C do ráje a nemám ^{Ami} klíč
Jak si tu ^C můžete takhle ^{Ami} žrát?
Ztratil jsem ^F holku, co jí mám ^G rád

Napravo, ^C nalevo nebudu mít ^{Ami} klid
Dala mi ^C najevo, že mě nechce ^{Ami} mít
Zbitej a ^C špinavej, tancuju ^{Ami} sám
Váš pohled ^{Dmi} káravej už dávno ^G znám

Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena ^C Jé, jé, jé
Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena ^C Jé, jé, jé
Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
^C Je to ^{Ami} tak a vaše ^F saka vám posere ^G pták

Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

Pořád jen:
Na kolena, na kolena ...

Pořád jen:
Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak, tenhleten barák vám posere pták

Na sever od ráje

Priessnitz

^{Dmi} Jako papírový ^C drak
Co se utrhl ^B ze špagátu ^G
^{Dmi} Letím si jenom ^C tak
Jenom tak, ^B letím si ^G

Jako černý mrak
Nabito elektřinou
Rozdávám rány
Nevím proč, nevím zač

Jako špatnej chlap
Co bere dráhu
Zdrhám letím
Vyhejbám se drátům

Jako sáček z igelitu
Prázdný a zbytečný
Padám nedoletím
Ale letím

®

^C Cestu ^B znám i poslepu
^C Půjdu ^B sám nic neřeknu
^C Cestu ^B znám i poslepu
^C Na sever ^F od ráje

Jako papírový drak
Ve větvích stromů
Chycený potrhán
Černými pařáty

Jako nezdárný syn
Vracím se domů
Jiný nepoznám
Zadní ulicí

®

^F Na sever ^{Gmi} od ráje ^{Ami} vítr ^B studený
^F Nad poli ^{Gmi} nad lesy ^{Ami} stromy ^B mávají
^F Na sever ^{Gmi} od ráje ^{Ami} vítr ^B studený
^F Nad poli ^{Gmi} nad lesy ^{Ami} stromy ^B mávají
Černými pařáty
Černými pařáty
Černými pařáty
Černými pařáty

Na co nesmíš zapomenout

Midi Lidi

D# G#

Tak jsem si přišel s tebou popovídat.
A rady ti dát
a rady ti dát.

Na světě je dobře jenom když ho máš rád,
ale kde to mám brát?
Ale kde to mám brát?

Nemusíš už nikdy nechat na sebe řvát,
tak do oka drát,
tak do oka drát.

Že seš borec nemusíš už na sebe hrát.
Trapný chvíle nejsou s tím, kdo tě má rád.

Nemusí ti překážet prašivej stát,
můžeš občas taky něco do rukou brát.

Není nutný jenom doufat, že to má řád,
můžeš ho ty tomu dát.
Můžeš ho ty tomu dát.

A jestli už máš zas náladu poraženou,
jestli si tvá hlava vzala dovolenou.
A když se cítíš zas jak kafka před proměnou,
tak ti zkusím připomenout.

A nemusíš se nikdy plazit po kolenou.
Nenechej si práci zkazit dovolenou.
A není nutný vždycky stát na červenou,
ale většinou chod' na zelenou.

A nemusíš se vždycky jenom holit pěnou.
Krize bývá rukou trhu prodlouženou.
A jestli si chtěl večer strávit se svou ženou,
TAK NA TO NESMÍŠ ZAPOMENOUT.

Tak na to nesmíš zapomenout.

Tak na to nesmíš zapomenout.

Nad stádem koní

Buty

^D Nad stádem ^{A4,A} koní
^{Emi} podkovy ^G zvoní, zvoní ^D
černý vůz ^A vlečou ^{Emi}
a slzy ^G tečou
a já vo ^D lám:

Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A veka
a řeka ho zpla ^{Emi} ví
Máme ho ^G rádi
No tak ^C co
(no) tak ^G co
(no) tak ^A co

Vždycky si přál až bude popel
i s kytarou, hou
Vodou ať plavou jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou

Až najdeš místo kde je ten pramen
A kámen co praská
Budeš mít jisto, patří sem popel
a každá láska
No tak co
(no) tak co
(no) tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou
a já šeptám

Vysyp ten popel kamaráde
do bílé vody vody
Vyhasnul kotel a Náhoda
je Štěstí od ^G podkovy

Vysyp ten ^D popel / Heja hej ....
^A kamará ^G de / Heja hej ....
do bílé ^D vody ^A vo ^G dy / Heja hej ....
Vyhasnul ^D kotel / Heja hej ....
a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej ....
Štěstí od podko ^G vy / Heja hej ....

Naděje a touhy

Vlasta Redl

Př^C išel jsi odněkud z hor,
j^F eště déšť na kabátku,
dv^{Fmi} ě modrý slunce v oč^G ích
uprostřed v^C ánočních sv^{C/H} átků^{Ami, Ami/G} ,
a ř^{Dmi} ek' jsi^{F+} : t^{E7} ady budu sp^{Ami} át, ^{F, Dmi}
a ř^{Fmi} ek' jsi: t^G ady budu sp^C át^G .

®:

N^C aděje, co pláčou na papíru,
touhy lidí co ztratili svoji víru,
ž^{Dmi} ivot malovanej v dotazníku,
s^{Fmi} rdce tvarovaný do perník^G u,
n^C aděje, co pláčou na papíru,
touhy lidí, co ztratili svoji víru,
l^{Dmi} ásku milenců až do svítání
n^{Fmi} a věži, kde lidem po klekán^G í
se zastavil č^C as.

Ten čas ti otupil hrot
všech myšlenek, které šly s tebou,
co se dnes v koutku krčí
a prsty je i v létě zebou,
snad jen lokty jim narostly víc,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.
*: Pak v^{Emi7} íčka sevřená a j^{D#mi7} en se nedívat,
vz^{Dmi7} al jsi kytaru a zk^G usil vyzpívat.

®:

Přišel jsi odněkud z hor,
říkal jsi, že místa znáš,
kde písničky umírají,
když vítr jim potrhal plášť
a v hlavě z nich nezbylo nic,
když k ránu slunce vyšlo do ulic.
*:

®:

Námořnická

Karel Plíhal

^DMaličký námořník v k^G rabičce od mýdla
v^D ydal se n^{A7} apříč v^D anou,
bez mapy, buzoly, v^G esel a kormidla
pl^D uje za kr^{A7} ásnou Jan^D ou.

®:

^{F#mi7}Za modrým^{Hmi7} obzorem d^{F#mi7} va mysy^{Hmi7} naděje
l^E ákají odvážné kl^{A7} uky,
sn^D ad právě na něho št^G ěstí se usměje,
c^D íl má už n^{A7} a dosah r^D uky.

Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

®

Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

R2:

Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Námořníci

Sketa Fotr

/: ^C rozhod' to Neptun ^{Emi} krutej pán moří :/

/: že ^F námořní ^G ci si nekopou ^C hroby :/

a že jejich těla navždy patřej ptákům
navždy patřej rybám navždy patřej proudům

/: ^F námořní ^G ci si nekopou ^C hroby :/

Nána

Mucha

G# E C#mi D#mi

Po Brně necárám
kdejaký maskulin
se do mě vycáká
a co pak s tym

Nikam se nehoním
nikdo mi nevoní
asi su frigidní
co já vim

Ref:

Asi su ^{G#} nána

Asi su úplná ^{D#mi} Ná na ^{C#mi} ná na ná na ná na ná na ^E
ná ^{F#}

Po Brně necárám
nemusím, nehárám
mně stačí číča a seriál

Je mi to lhostejný
všechno to je stejný
je mi to jedno dvě
je mi to fuk

Nemám to ve zvyku
tahat sa s borcama po štrytu
válat sa po zemi v modrym

Chlap sa ti nakeruje do bytu
a máš po bigbitu
děkuju nechcu a
myslim to v dobrym

Ref:

Prej je to nezdravý
to tření tělesný
holky to říkají

Choroby pohlavní
no to je votřesný
mně stačí číča a seriál

*. E F#

Celoplošná kastrace
je více nežli nutná
aspoň bude legrace
a nebudeme smutná

Vše spočívá v odstranění
pohlavních žláz

Sterilizace, sterilizace,
sterilizace, sterilizace,
sterilizace, sterilizace,
sterilizace, sterilizace,

sterilizace, sterilizace,
sterilizace, sterilizace,

sterilizace civilizace

Ref:

Naruby

Zuzana Navarová

^B A jsem zas ^{Gmi/D#} já, ^{Gmi} hluboko ^B nad věcí
^{Cmi} A jsem zas ^F já, ^B palčivá v ^{Gmi/D#} záblescích ^{Gmi/D#}
Dívám se do tebe, lesklá a schýlená
Jsem trochu z ocele a trochu smířená
^B A trochu ^{Gmi7} smíře ^{A7} ná...

^{Dmi} Zasej mě v kamení, ^{Gmi} sklidiš mě v rozpuku,
^C Trhej mě z kořenů, ^F vezmu tě za ruku
^{Dmi} Jsem tvoje nálada, ^{Gmi} jsem tvoje poslední
^E půlnoční zahrada ^A v dlážděném poledni
Jsem drátek ze stříbra na noze holubí
Chytám tě za křídla, jsem celá naruby
Jsem rána bez hluku, lesklá a vzdálená
Beru tě za ruku ... ^{A, F#mi/D, F#mi, A, Hmi, E, A, F#mi/D}

^B A jsem zas já, hluboko nad věcí
A jsem zas já, palčivá v záblescích
Dívám se do tebe, lesklá a schýlená
Jsem trochu z ocele a trochu smířená
A trochu smířená ...

Zasej mě v kameních, sklidiš mě v rozpuku,
Trhej mě z kořenů, vezmu tě za ruku
Jsem tvoje nálada, jsem tvoje poslední
půlnoční zahrada v dlážděném poledni
Jsem drátek ze stříbra na noze holubí
Chytám tě za křídla, jsem celá naruby
Jsem rána bez hluku, lesklá a vzdálená
Beru tě za ruku ...

^A A jsem zas ^{F#mi/D} já ^{F#mi} hluboko ^A nad věcí
^{Hmi} A jsem zas ^E já, ^A palčivá v ^{F#mi/D} záblescích ^{F#mi/D}
Hluboko nad věcí, lesklá a vzdálená
Dívám se do sebe, vidím tvá ramena
Vidím tvá ramena

Návštěvník

Děti mezi reprákama

^{F#} vrátil jsem se do svého města
v podchodech visí stejný plakáty
^H u kalášků chlapi hrajou mariáš
na stolech prachy / vejplaty

jsem návštěvník ve vlastním světě
cizák v zemi z pohlednic
ještě na pár zajdu taky
pozdravit starý známý a nic víc

F# H

cesta zpět domů je dlouhá a tmavá
a pouliční lampy mají tajnej kód
rozsvítěj vždycky před zatáčkou
občas na západ většinou na východ

tady jsme s tátou sjížděli kopec
vždycky když napadl první sníh
z nádraží k brance teče řeka
poznávám zašlý slova na dveřích

uvnitř zůstalo všechno stejný
koberec / okno / psací stůl
za osm let tu nikdo nebyl
nikdo tady s ničím nepohnul

štěpánčin dopis z prvního léta
krčí se v koutě u stěny
v bledým písmu na obálce
spojený dvě lidský příjmení

pár minut před zavíračkou
zbylí opilci možná zase uvěří
že na ně doma někdo čeká
s pochopením u dveří

morovej sloup na náměstí
pamatuje válku / oči od krve
když ale stojím přímo před ním
dělá že mě vidí poprvé

Nebe-peklo-ráj

Radůza

Ty jsi mi říkal, neboj, ^{Ami} malá
to víš, že ti budu ^{Emi} psát
no, tak jsem to tak ^G brala
^{Dmi} a teď už máme ^{Ami} listopad

Když jsi mě prosil, ať ti věřím
andělé nebo někdo z nich
mi oči zasypali peřím
a u vás už je asi sníh

®:

Nebe-peklo-^{Dmi} ráj
nebe-^E peklo-^{Ami} ráj
nebe-peklo-^{Dmi} ráj
s náma ^E duše ^{Ami} hraj

Jak vodka v nedopitý flašce
někde se houpe tvoje loď
zas sedím na sbalený tašce
chceš-li mě, tak si pro mě pojd'

®:

Ami Emi G Dmi Ami

®:

Z křídlovejch plakátů se šklebí
do prázdnějch ulic blondýna
máslem na zem padaj chleby
sama, jak au pair z Londýna

Země se točí kolem osy
hlas se mi zadrh jako zip
teď už nebudu tě prosit
s tebou mohlo mi bejt líp

®: 2x

Nebezpečný síly

Nerez

/: Gmi A Dmi G G#dim A Dmi :/

Co vy Gmi o nás A vůbec Dmi víte
že prej Gmi každej A z nás je Dmi vrah
v parku Gmi utrhl A sem si Dmi kvítek
G bílý - a G#dim teď sem A v želíz Dmi kách

Taky Gmi moji A slabou Dmi mámu
poli Gmi cajt mi A včera Dmi vzal
puči Gmi la si A flašku Dmi z krámu
G žíly G#dim bych mu A podře Gmi zal Dmi Gmi Dmi Gmi A Dmi

Jeden po kapsách má díry
druhej zlato třetí smrt
moje ségra balí inženýři
ale teď jí úsměv ztvrd

Zase udělali štáru
a ta holka měla pech
chtěla jenom blbejch svacet márů
za to leží na zádech

®:

My jsme Gmi nebezpečný G#dim nebezpečný
B nebez E7 pečný G#dim sí A ly
my jsme Gmi nebezpečný G#dim nebezpečný
B nebez E7 pečný G#dim sí A ly

Gmi A Dmi G G#dim A Dmi Gmi A Dmi G G#dim A Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi A Dmi

Chlupatej si mýho brášku
co má zrovna dvanáct let
podal kvůli barvě prášku
bílý - no tak to sis poštu splet

Co vy o nás vůbec víte
že prej každej z nás je vrah
v parku utrhl sem si kvítek
bílý - a teď jsem v želízkách

®

Já sem hajzl v líný kůži
co se nemá - musím brát
za to že jsem utrhl bílou růži
budu nadosmrti smrad
jako dycky - malej smrad
línej hajzl - malej smrad

Neboj

Cermaque

^{Dm} Bortí se ledovec i chrám svatého ^F Víta
a divně ^C hřmí ^B

Jdou černí poslové a dav je znovu vítá
když chrastí do tmy kostmi lichých tajemství

Ale neboj, po noci vždy svítá, neboj
Prosím, neboj, po noci vždy svítá, neboj

Někdy se moc zúží hrdla dnů
a čas temně duní jak zmučené uhlí ve trafu
Ale neobsáhneš růže, jen pravými úhly
a duše nevměstnáš do grafů

Takže neboj, po noci vždy svítá, neboj
Hlavně neboj,..... neboj, neboj, neboj

Mohl bys dokola psům, co střeží stáda tvých myšlenek
vyprávět o kolapsu světa, co vsadil na venek
Raději však obrať tvář k lesu a stádo nechej klidně se pást
Křič jako moře při útesu, tanči jak řeka, když protrhne hráz

A neboj,..... neboj

Nejde-li řetězy přetrhat, alespoň jimi chrasti
křič, aby průměr nezvítězil
To podstatné děje se na pomezí
to podstatné děje se nad propastí
V tlumeném světle, když se žena svlíká
když kvete Betlém, když se odemyká

Člověk je víc než lid a lid je víc než republika
Člověk je víc než lid a lid je víc než republika
Člověk je víc než republika

Nebolí

Priessnitz

-----0-----
-----0-----0-----t0-----0-----0-----
---2---2---2---t2---2---t2---2---2---
---2---2---t2---3---3---t3---2---2---
-0-----3-2-

Intro během první sloky

Ještě stojím na nohou
Ještě nejsem na kolenou
Povídejte mi o Bohu
Anebo o něčem jiném

^C Ještě stojím na nohou
^F Ještě nejsem na zemi
^{Dmi} Povídejte mi o Bohu
Ane^F bo o něčem ^G jiném

Ještě stojím na nohou
Ještě nejsem na kolenou
Ukažte mi cestu dejte kříž
Dejte kříž a já půjdu

®: Nebo ^C lí Nebo ^F lí
Až ^{Dmi} za chvíli mož^F ná něco ^G ucítím
Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná pochopím

Ještě stojím na nohou
Ještě mám sílu
Objednat si panáka
A zapálit cigaretu
Ještě stojím na nohou
Ještě nejsem pod stolem
Ukažte mi cestu dejte kříž
Dejte kříž a já půjdu

Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná něco ucítím

Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná pochopím

Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná něco ucítím

Že nebolí Nebolí
Až za chvíli možná něco ucítím

Vemte si co jen chcete
Ukažte mi tu krásu
Ke štěstí lze prý donutit
Tak já chci bejt šťastnej
Ke štěstí lze prý donutit
Tak já chci bejt šťastnej
Nebolí Nebolí
Až za chvíli možná něco ucítím
Nebolí Nebolí

Až za chvíli možná pochopím
Nebolí Nebolí

Až za chvíli možná něco ucítíme

Neděle

Zvíře jménem Podzim

^{Am} Odmítám ^G pozvání ^F který se neodmítá
S ta kovou ^{Am} lehkostí navržený ^{Em} a tak je to ^F
těžký
A ty se ^F bojíš že už na tebe nikdo ^{Em} nebude jako
já
Ale ^F to se mýlíš ^{Em G}

Prej že ^{Am} odcházím ^G ani se ^F netočím
A že si ^{Am} zasloužím všechny ty ^G zklamání co
mě tam ^F čekaj
A já se ^F ptám jak takový otočení může ^{Em} pro
nás dva něco změnit
A ty se ^F ptáš co jsem to ^{Em} za ^G člověka

REF:

A je to ^C taková ^{Em} smutná ^F neděle
A ^C dělníci na dvoře ^{Em} na sebe ^F hulákají
A ^C město je prázdný ^{Em} a na větrný ^F ulici
Se koukáme ^C za tramvají ^{Em} která nám ^F zrovna
ujíždí

^{Am} Některý ^{Em} věci prostě ^F za boha nevysvětlíš
^{Am} můžeš to ^{Em} zkoušet a můžeš ^F se připravovat
Ale když ^C dojde na lámání ^{Em} chleba
Tak se ti ^F slova v puse jen drolí
Jak ti citlivě ^F a s láskou říct
^F že už tě nemám rád

REF:

A je to ^C taková ^{Em} smutná ^F neděle
A ^C do dvorů voní ^{Em} smutnej nedělní ^F oběd
Všichni se ^C s mastnejma ^{Em} pusama snažíme ^F
navzájem rozveselit
Všichni se ^C společně ^{Em} řítíme ke ^F katastrofě

A je to ^C taková ^{Em} výjimečná ^F neděle
A všichni ^C se na sebe ^{Em} do breku ^F usmívají
A na ^C polích hoří ^{Em} ty voňavý podzimní ^F ohně
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvíli ^F
šťastný

A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvíli ^F
šťastný
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvíli ^F
šťastný
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvíli ^F
šťastný
A všichni ^C chceme bejt aspoň ^{Em} na chvíli ^F
šťastný

Nejkratší cesta

Sto zvířat

^{Ami} Jsi fakt ^C skvělá,
lepší už asi sotva ^G potkám.
Tak si ^{Ami} nechám
vzpomínky na společnejch ^F fotkách.

Nechci to ^C kazit,
to musíš ^G chápat,
^{Ami} nákejma soucitnejma ^F gestama.

Nejkratší ^C cesta do srdce ^G chlapa
^{Ami(C)} vede mezi ^F žebrama.

Já už ^{C...} musím,
netvař se, že se mi chceš pomstít.
Chlap se bojí,
chytit se v pasti domácnosti.
Já sice chápu ten tvůj zápal,
ale nic není jako v reklamách.

Nejkratší cesta do srdce chlapa
vede mezi žebrama.

R: ^{Ami} Jsou různý druhy mužů,
^{Dmi} se mnou to není ^F výhra.
^{Ami} Jsou různý druhy nožů,
^{Dmi} stačí si jen ^F vybrat.
Stačí si jen ^G vybrat.

Co se ^{C...} divíš,
ženský si za to můžou sami.
Když si pletou,
co dělaj milenky, co mámy.
A proto není dobrej nápad
věřit, že je něco před náma.

Nejkratší cesta do srdce chlapa
vede mezi žebrama.

R:

4X Nejkratší cesta do srdce chlapa
vede mezi žebrama.

Nejlíp jim bylo

Mňága a Žďorp

kapo 3.pražec

nejlíp jim ^C bylo ^{Fmaj7}
^C když ^{Fmaj7} nevěděli co ^C dělají ^{Fmaj7, C, Fmaj7}
jenom se ^G potkali
^F a neznělo to ^C špatně ^{Fmaj7}

tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

^F nechám si projít ^C hlavou
^G kam všechny věci ^{Ami} plavou
^F jestli je všechno jen ^C dech
^G tak jako kdysi v noci
^{Ami} spolu potmě na schodech ^{C, Fmaj7}

pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě

a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

nechám si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

Některá okna vedou do zahrady

Děti mezi reprákama

C Cmaj7

C Cmaj7

D* (x5403x – C posunutě o 2)

C Cmaj7

C některá okna vedou Cmaj7 do zahrady

C vidíš v ní ořešáky Cmaj7 stát u trati

D* sedí tam člověk ve své malé sluji

C přes prasklý sklo fouká mu Cmaj7 do pokoje

za dveřma zamčenej na dva západy
v láhvi má horkou vodu na zahřátí
když na něj zvenku děti pokřikují
s námahou zvedne se a spílá vstoje

Fmaj7 v houpacím křesle sedí s dekou v klíně
v ruce má tenkou hůl pro nevidomé

Ami zdálky se zdá že se na cizí šklebí

Em chodili jsme mu s annou na ořechy

F jako dva námořníci na pevnině

Ami v korunách stromů skrytí před zákonem

Emi bylo nám míň než bylo vran na nebi

F často nás honil, ale nikdy nechyt Ami Emi

anna odešla z města v sedmnácti
jezdil jsem za ní přes půl republiky
mrazivou cestou napříč světem spícím
nosila bílou šálu po mamince

dva malí kaskadéři nad propastí
po kapsách nosili jsme dvacetníky
vzduch v jejím domě voněl po šerících
smála se jako když se sypou mince

pak stála na zápraží v cizím bytě
s třetí deskou r.e.m. ve sluchátkách
zmizela jak letní vzduch nad půlnocí
jako když zapálíš pár starejch novin
říkal jsem jí že naše první dítě
nebudem nikdy držet příliš zkrátka
zvládli jsme stvořit svůj svět ve dvou krocích
chtěl jsem ho pojmenovat po dědovi

když jsem ji spatřil živou naposledy
měla už vnoučata ve třetí třídě
popřáli jsme si s láskou hodně štěstí
odešla usnout do rodnýho města

v místě kam chodili jsme na výzvědy
čekal jsem do noci až zase přijde
chtěl jsem dokončit co jsem říct jí nestih
navázat tam kde jsem před lety přestal

čekal jsem tam se shrbenými zády
chtěl jsem jí vrátit co jsem v ní ztratil
čekal jsem až se na mě vrány sletí
ráno jsem zkřehlý v sobě spálil všechno
některá okna vedou do zahrady
vidím v ní ořešáky stát u trati
volám už zdálky na dvě cizí děti
vím že mě stejně nikdy neposlechnou

C Cmaj7 C Cmaj7 C

Nevidomá dívka

Karel Kryl

C Dmi C Dmi

^C V zahradě ^{Dmi} za cihlovou ^C zídkou ^{Dmi C}
popsanou ^{Dmi} v slavných výro ^C čích ^{Dmi C}
Sedává ^{Dmi} na podzim na ^E trávě před ^{Ami} besídkou
^F Děvčátko s ^G páskou na ^C očích

Pohádku o mluvícím ptáku
Nechá si přečíst z notesu
Pak pošle polibek po chmýří na bodláku
Na vymyšlenou adre ^E su

®:

^E Prosím Vás ^{Ami} nechte ji, ach ^{Dmi} nechte ji,
^{Ami} tu nevidomou ^G dívku
^{Dmi} prosím Vás ^G nechte ji si ^E hrát,
^{Dmi} vždyť možná hraje si, ^{Ami} na slunce s nebesy,
^{F/G} jež nikdy neuvidí ^{G/E} ač jí bude ^E hřát.

Pohádku o mluvícím ptáku,
o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce již v černých květech máku,
přivezou jezdci na koních.

Pohádku o kouzelném slůvku
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

®:

(Recitativ :)

Rukama dotýká se květů,
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli, jen na chvíli.

®:

Nikdy nic nebylo

Sto Zvířat

Nikdy jsi ^{Gmi}nebyla - a naše seznámení
Proběhlo ^{D#} má milá - před kinem který není
Nepil jsem ^C Tequilu - a ne že bych se šklebil
^F Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl

Nikdy jsem ^{Gmi} neříkal - kolik mě čeká slávy
Nehrála ^{D#} muzika - ze který jsem se dávil
Nechtěl jsem ^C na závěr - Ti vyblejt celej život
^F a ztratit charakter a všechno oběživo

®:

Nebylo ^{Gmi} nic - já jen ^B kdybys měla chvíli
^C můžem si někam ^{Gmi} sednout
Nebylo nic - pár ^B let jsme spolu nemluvili
^C a předtim taky ani ^{Gmi} jednou

Nikdy nic nebylo - noc jako horská dráha
Vsadim se o kilo - že prostě nejsi drahá
Je to jen chiméra - a žádný že jsem brečel
a měl jsem hysterák - ty už mi neutečeš

Scénář se nekoná - my dva ho nenapsali
a někdo místo nás - prázdněj papír spálil
nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják - co nikdo nenatočil

®:

Gmi, D#, C, F

Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení
Proběhlo má milá před kinem který není
Nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil

Nikdo to nebere

Bratři Ebenové

Emi7 A...

Ještě se ^D svítí
a ještě ^C teče vo ^G da
Kdo odpo ^D ví ti
a kdo ti ^C ruku po ^G dá
Ještě se ^{Emi} vaří a zdá se, že ^A nám chut ^D ná
^G Volaná ^C srdce jsou dočasně nedo ^D stupná

A kamna hřejí
hlas mluví do éteru
Ta slova znějí
jak rány z revolveru
Lékařská pomoc nicméně není nutná
Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

^{Emi7} Zvoní to ^A
Vyzvání
A běda
Nikdo to nebere
Nikdo se nehlásí
Nikdo to nezvedá
Nikdo to nezvedá

Sníh poletuje
Ta zima konce nemá
A králům ujel
přímý spoj do Betléma
A podle všeho je jim to zřejmě putna
Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

Zisky i dluhy
píšeme do análů
Jeden jak druhý
toužíme po signálu
A když pak přijde, odpověď je tak smutná
Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

No Surprises

Radiohead

^F
A heart that's full up like a ^{Dm}landfill,
^{Gm} A job that slowly kills you, ^Cbruises that won't heal... ^F

Verse 2:

^F
You look so tired and unhappy, ^{Dm}bring down the government,
^{Gm} They don't, ^Cthey don't speak for us... ^F

Chorus 1:

^F
I'll take a quiet life, a ^{Dm}handshake of carbon monoxide,
^{Gm} With no alarms and no surprises, ^C
^{Gm} No alarms and no surprises, ^C
^{Gm} No alarms and no surprises, ^C...Silent...silent ^F

Chorus 2:

^F
This is my final fit, my ^{Dm}final bellyache,
^{Gm} With no alarms and no surprises, ^C
^{Gm} No alarms and no surprises, ^C
^{Gm} No alarms and no surprises, ^C

[Instrumental break]

^F ^C ^C ^{Gm}

Chorus 3:

^F
Such a pretty house, and ^{Dm}such a pretty garden
^{Gm} With no alarms and no surprises, ^C
^{Gm} No alarms and no surprises, ^C
^{Gm} No alarms and no surprises, ^C please ^F

Nosorožec

Karel Plíhal

1.

p^{Ami}řivedl jsem domů Božce^{Dmi} nádhernýho^{Ami} nosorožce,
Dmi originál tl^{Ami} ustokožce, k^{D#dim}oupil jsem ho v h^{H7} ospodě.
Z^{Ami} a dva rumy a dvě vodky př^{Dmi}ipadal mi v^{Ami} elmi krotký,
p^{Dmi}ošlapal mi p^{Ami}olobotky, ^{E7}ale jinak v p^{Ami}ohodě.
Vzn^{Dmi}ikly menší p^{Ami}otíže př^{H7}i nástupu d^{Ami}o zdviže,
př^{Dmi}i výstupu z^{Ami}e zdviže ^{D#dim}už nám to šlo l^{H7}ehce.
Vzn^{Ami}ikly větší potíže, kd^{Dmi}yž Božena v n^{Ami}egližé,
kd^{Dmi}yž Božena v n^{Ami}egližé řv^{D#dim(E7)}ala, že ho n^{E7(Ami)}echce.

2.

Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.

3.

^{Ami}Tak tu sedím se sousedem, s^{Dmi} nosorožcem^{Ami} a s medvědem,
n^{Dmi}adáváme j^{Ami}ako jeden n^{E7} a ty naše sl^{Ami}epice.

O znakoplavkách a tak

Žamboši

^D Znakoplavka Lů

^A Zakopla v kalu

^G Chtěla na túru

^A Ted' má frakturu

^D Život pod vodou

^A není legrace

^G zkuste se sádrou

^A plavat do práce

R:

^{Hmi} Jó tak se žije hmyzu ^G poblíž rybníčního přepa ^D du ^A

^{Hmi} Nenech se sežrat a své ^G problémy si vyřeš odza ^D du ^A

Znakoplavka Cé zakopla v kapce

mlíko debilní acidofilní

Co s ní bude dál nikdo netuší

holka kyselá s bělostnou duší

R:

Znakoplavka Fí Zakopla v kafi

Pila alžíra A ted' umírá

Káva prospívá Nízkému tlaku

Když ji nebývá Míň než koňaku

R:

Znakoplavka Rí Zakopla v kari

Voní Ásíí Už neví kdo ji jí

jak do Karachi plány lepí, tká

sbalit nestačí cvaknou klepítka

R:

Znakoplavka nás utře Zakopla v kámásutře

Kniha kohosi byla v rákosí

svádění je um Je ted' sečtělá

A znakoplavčíkům Dává do těla

Jó tak se žije hmyzu poblíž rybníčního přepadu

Nenech se sežrat a své problémy si vyřeš odzadu

Ój kat es ejiž uzymh žílbop ohínčinbyr udapeřp

Chenen es taržes évs a ymélborp is šeřyv udazdo?

Odpočiň si Sáro

Robert Křesťan a Druhá tráva

Odpo^{Ami} čiň^F si, Sá^C ro, obrať^{Ami} list a vz^{Emi} dej se^{Dmi} mi,
pro všechno na ze^{Ami} mi u tvých nohou^F, Sá^C ro.

Pamatuješ, Sáro, tehdy v létě v obilí
jsme spolu kouřili cigaretu, Sáro.

®: V tom^{Dmi} pšeničném poli, kde ležet tak bolí,
^C jsme spolu^G leže^{Dmi} li,
v té^G pění všech věcí, v té smyslné kleci,
v tu slavnou^{Dmi} nedě^{Ami} li,
my^F smělí nesmě^C lí jsme^{Dmi} spolu nemě^{Ami} li
nic než retko^F, Sá^C ro.

Je to k smíchu, Sáro, jako tehdy v pšenici,
pohled' v levici, mám dvě sparty, Sáro.

®: Ten nebohý kdosi, kdo na křídlech nosí
tvou lásku a tvůj klid,
ten, zocelen z boje, pak příkoří tvoje
snad musí odčinit,
kněžno, ztrácím nit, můj Bože, chtěl bych mít
jeho záda, Sáro.

Oh sister

Bob Dylan

[Verse 1]

G Bm C G
Oh sister when I come, to ly in your arms.
G Bm C G
You should not treat me like a stranger.
G Bm C G
Our father would not like the way that you act
G Bm C G
And you must realize the danger.

[Verse 2]

Oh sister am I not a brother to you.
And one deserving of affection.
And is our purpose not the same on this earth,
To love and follow his direction.

[Verse 3]

F C G
We grew up together from the cradle to the grave.
F C G D G
We died and were reborn and left mysteriously saved

[Verse 4]

Oh sister when I come to knock on your door
Don't turn away, you'll create sorrow.
Time is an ocean, but it ends at the shore.
You may not see me tomorrow.

Omnia vincit Amor

Klíč

^{Dmi} Šel pocestný kol ^C hospodských ^{Dmi} zdí,
^F přisedl k nám a ^C lokálem ^F zní
^{Gmi} pozdrav jak svaté ^{Dmi} přikázá ^C ní:
^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

Ref: Zlat'ák ^F pálí, ^C nesleví ^{Dmi} nic,
štěstí v ^F lásce ^C znamená ^F víc,
všechny ^{Gmi} pány ^F ať vezme ^C d'as! ^A
^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor

Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

Ref: Zlat'ák pálí...

Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska."

Ref: Zlat'ák pálí...

Ted' s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:
Omnia vincit Amor.
Omnia vincit Amor...

Orlice

Zuzana Navarová

^A Orlice zas ^E šumí nad spla ^{F#mi} vem
^D odpusť mi ^A modlím se ať ^E všechno přesta ^{C#mi} nem'
odpusť mi ^D ke smutku ten ^E chlad
je květen a ne listo ^{F#mi} pad
odpusť ^A modlím se když ^E spáváš na pra ^D vém boku

Když Orlice zas šumí nad splavem
odpusť mi modlím se ať všechno přestanem'
odpusť, že nemám na duši
smutek ač králi Artuši
prý utek' kuň i s bílým praporem

^{C/G} Vysoko ^G v horách prší ^{A/E} kolem přelít ^D hvízdák
Vysoko v horách prší na pyruších hnízda
Vysoko v horách prší Dáša ruší, hvízdá
Vysoko v horách horko v autobuse bonbon v puse ^H a ty hvízdáš s ^E ní zdaleka

Orlice zas šumí nad splavem
odpusť mi modlím se ať všechno přestanem'
odpusť ať nemám nikdy strach
kéž dýchám na zobáčcích vah
odpusť Orlice zas šumí nad splavem

Vysoko v horách prší voda na tři couly
Vysoko v horách prší Dáša už se choulí
Vysoko v horách prší na kalhotách bouli
Vysoko v horách horko v autobuse sucho v puse co si počneš s ní zdaleka

Orlice zas šumí nad splavem
odpusť mi modlím se ať všechno přestanem'
odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
prý utek' kuň i s bílým praporem

sólo:

Orlice zas šumí nad splavem
odpusť mi modlím se ať všechno přestanem'
odpusť ať nemám vůbec strach
kéž dýchám na zobáčcích vah
odpusť Orlice zas šumí nad splavem

Padaly hvězdy

Karel Plíhal

®:

^C Padaly h ^{Ami} vězdy a ^{D9/F#} jedna z nich s ^G lítla
mé milé př ^C ímo d ^{D9/F#} o klín ^G a,
j ^C ak byla žh ^{Ami} avá, tak s ^{D9/F#} ukně jí ch ^G ytla,
a od sukně c ^C elá r ^F oklin ^C a.

^{Ami} Má milá k ^{Emi} řičí: ^{Ami} pomoz mi p ^{Emi} řece,
n ^{Ami} estůj tu j ^{Emi} ako z k ^{D#dim} amene,
t ^{Ami} ak jsem ji r ^{Emi} ychle ^{Ami} odtáhl k ř ^{Emi} ece
z d ^{Ami} osahu t ^{Emi} oho pl ^D amen ^G e.

®:

Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.

®:

Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škvařím se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.

®:

Ted' už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

Pasáček ovcí

Květy

Předehra: /:Ami,E,Dmi,E,Dmi,E:/

^{Ami} Pasáček ovcí toulá se po nocích,
^E kopcích, pasáček ovcí říká si.
^{Dmi} Ted' můžu si dělat všechno ^E co chci,
ted', ^{Dmi} když tady nejsi ^E ty.

^{Ami} Pasáček ovcí toulá se po nocích,
^E kopcích, pasáček ovcí říká si.
^{Dmi} Ted' můžu si dělat všechno ^E co chci,
ted', ^{Dmi} když tady nejsi ^E ty.

^{Ami} Jenže žádná cesta stejně, než k tobě nevede,
^E at' se člověk díva pod nohy či do nebe.
^{Dmi} Kameny jsou rozházený, jako tvoje znamínka,
^E mlha, jako vlasy ^{Dmi} a mraky tak i ^E tak.

Mezihra: /:Ami,E,Dmi,E,Dmi,E:/

Pasáček ovcí toulá se po nocích,
kopcích pasáček ovcí říká si.
Ted' můžu si dělat všechno co chci,
ted', když tady nejsi ty.

Pasáček ovcí toulá se po nocích,
kopcích pasáček ovcí říká si.
Ted' můžu si dělat všechno co chci,
ted', když tady nejsi ty.

Jenže žádná cesta stejně, než k tobě nevede,
at' se člověk díva pod nohy či do nebe.
Kameny jsou rozházený, jako tvoje znamínka,
mlha, jako vlasy a mraky tak i tak.

Dohra: /:Ami,E,Dmi,E,Dmi:/

Pavouci v poštovní schránce

Děti mezi reprákama

A C#m Hm D 4x

viktor dnes nemá chuť jít s ostatníma ven
jeho svět se smršknul na postel a časopisy
počítá šedý vlasy před zrcadlem
ani svoji reginu už nemiluje jako kdysi

nezvedá telefony / nečte maily / nevychází
nechce teď vědět co se venku za zdí vlastně děje
když kouří z okna tak si nejdřív zapne bundu na zip
roztáhne závěsy a vajgl hodí do závěje

už kdysi ve škole zůstával často sám
ostatní jezdili na chaty a na koupaliště
on seděl v paneláku s knížkou dokořán
a snil o tom že špatný teď je předzvěstí pro lepší
příště

ve frontě na obědy rozhlížel se kolem sebe
a když ji uviděl tak celej den měl hnedka lepší
a i když zdálo se že její vlasy neznaj hřeben
za celejch osm let si toho ani jednou nevším

mezihra

pátého března roku dva tisíce šest
asi v půl sedmé ráno začal psát dopis
o tom že je klidně možný že mohl se splést
že jeho hlava často hlouposti tropí

ale že cítí že chtěl by s ní být
potom hrozně se bál co ho ve schránce přivítá
tak přestal brát poštu pro duševní klid
než další rok s maturitou opustil zwittau

lidi se mění s tím jak schne jim inkoust na
občance
už dávno přistih se že zapomněl na její jméno
už dávno nemyslí na pavouky v poštovní
schránce
už dávno sdílí svoje dva plus jedna s jinou ženou

koupili psa a on ho každý ráno v sedm venčí
a pak se vrací domů ke snídani do postele
a čára života je každým dnem menší a menší
teď už si nedovolí chovat se tak nedospěle

mezihra

regina nechápe proč viktor zamyká se doma
ve svojí pracovně kde nemá nic / jen cigarety
kouká se na město a říká jí že píše román
ve skutečnosti má napsanou asi půlku věty

nechce se smířit s tím že minulost už nevyřeší
že každěj rok zmrzne zem a v květnu zase tajou
ledy
chybí mu někdo na koho by se moh denně těšit
na těch pár vteřin v poledne ve frontě na obědy

lidi jsou směšný když šířej zvěsti
kterým pak stejně ani sami neuvěří
že můžou bejt šťastný z cizího štěstí
i když jim zalízá do jejich starejch peřin

že jim to vůbec nevádí / že nejsou děti
že hlavní přece je: každému dle jeho přání
že jsou za to rádi / že slova a věty
nás přece v pětadvaceti už nemůžou zranit

mezihra

A

Pažitka

Xavier Baumaxa

A C#mi Cmi F#mi E D

Krajina ^A svádí k podzimním ^{C#mi} výletům,
tripům do ^{F#mi} mládí a častým ^D úletům.
Barevný listí je rázem pestřejší,
hlavu ti čistí, no a ty jsi bystřejší.

Ref.: ^A Pašuješ zážitky, ^E pašuješ všechno co se ^{F#mi} dá,
sáčky suchý pažitky, ^D tomu se říká dobrá nálada.
Pašuješ zážitky, pašuješ všechno co se dá,
sáčky suchý pažitky, tomu se říká dobrá nálada.

Hladina tůní pomalu vychladá,
je konec vůním a léto uvažá.
Na stehna fenek dopadl dlouhý stín,
skončil čas trenek, ale já zas něco vymyslím.

Ref.

Kochám se chcaje, překvapen výdržím,
té co mi ho saje a co mi podrží.
Malinký flíček na kalhotách vydržím,
kalhot dost maje, tyto poté vydražím.

Ref.

Perfect Day

Lou Reed

E, Ami, E, Ami

Ami Just a per^Dfect day

G Drink san^Cgria in the park

F Then la^{Dmi}ter when it gets dark

E We go home

Ami Just a per^Dfect day

G Feed ani^Cmals in the zoo

F Then la^{Dmi}ter a movie too

E And then home

®: A Oh it's^D such a perfect day

C#mi I'm glad I spent it^D with you

A Such^E a perfect day

You F#mi just keep^E me^D hanging on

You F#mi just keep^E me^D hanging on

Ami Just a^Dperfect day

G Problems^C all left alone

F Weeke^{Dmi}nders on our own

It's^E such fun

Ami Just a^Dperfect day

G You ma^Cde me forget myself

F I thought^{Dmi} I was someone else

So^E meone good

®:

F#mi, E, D, F#mi, E, D, F#mi, E, D

C#mi You're gon^Gna reap^D just what you sow

A, C#mi You're gonna^G reap^D just what you sow

A, C#mi You're gonna^G reap^D just what you sow

A, C#mi You're gonna^G reap^D just what you sow

A, C#mi, G, D, A, C#mi, G, D, A

Pět policajtů

Jablkoň

^{Dmi}Něco se mi snaží ^Bdostat do hlavy
^Cčekám až to celník ^Arozum odbaví
5 ^{Dmi}policajtů do služby je ^Bpřipraveno hned
pro ^Ctože já mám v hlavě po ^Fhromadě všech ^Epět

®.: ^{Ami}Volává mě ^{Dmi}něco ^Gco prý stojí ^Cza ^Eto
ale ^{Ami}jakpak to mám ^Fuslyšet když ^Eslyším jen ti ^{Ami}cho
Chtěl bych mít to něco co prý stojí za to
ale jakpak to mám uchopit když nemá to ucho

Jak ráno den dveře světu otvírá
cosi ve mně mluví a nejsem to já
5 policajtů okamžitě vchází do domu
a už mě zase vedou zpátky k rozumu.

®.:

Večer už mám pokoj policajti spí
opatrně čekám zda se to objeví
5 policajtů procitá a hned se vrací zpět
a tak mám zase v hlavě pohromadě všech pět.

®.:

Něco ve mně klíčí jako obilí
ministerstvo vnitra shání posily
5 policajtů přestává už otravovat vzduch
na povel je totiž má ministr vnitra Bůh.

®.:

Petěrburg

Jaromír Nohavica

^{Ami} Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, ^F padá ^E na mě ^{Ami} žal,
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku ^F chleba, kterou ^E jsem mu ^{Ami} dal.

®:

/: ^C Lásku moji ^{Dmi} kníže I ^E gor si bere,
^F nad sklenkou vodky ^{H7} hraju ^{Adim} si ^E s revolverem,
^{Ami} havran usedá na střechy Petěrburgu, ^F čert a ^E by to ^{Ami} spral.

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

®:

/: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Pieta

Karel Kryl

Emi, Edim, Emi, H7

Emi V rohu Edim náměstí, Emi kousek D7 od nádraží,
Emi pod černým D7 baldachýnem G ko A mínem H vytvořeným,
Emi nemá Edim bolestí Emi stála D7 nad drenáží
Emi Madona s D7 mrtvým synem Emi umučeným.

Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
Emi co vůbec D7 nevy G pa A dal H7 na vítěze.

®:

Emi Stojíce D7 u Piety Emi kouřili D7 cigarety
Emi a šnapsem D7 žízeň hnali G kilo A metr H klusem,
Emi kuplety z D7 kabaretu Emi zpívali D7 pro Pietu,
Emi a když je D7 dozpívali, G otrás A li se H hnusem.

Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.

Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.

®:

Sedíce pod Pietou cpali se omeletou, hlasitě nadávali na pitomou nudu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě, kterou si půjčovali, neznajíce studu.

Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohlednici příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnicí usínali.

Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.

®:

A jenom pod Pietou holčičku pětiletou
písmena zaujala načmáraná křídou,
Emi číst se však D7 neučila, Emi tak nápis D7 pohladila,
Emi písmena rozmazala, zbytek umyl déšť,
zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť Enu6, Emi9/6

Piráti

Zuzana Navarová

^{Ami} Hubená noc ^{Dmi} přisedla si ^{Ami} s otrá ^E veným ^{Ami} vínem
^{Ami} Bledá holka ^{Dmi} přikryla tmu ^G černým ^C baldachýnem
^E Divá jízda na Parnasu
^{Ami} holka z oka loví řasu
^{Dmi} Ještě chvíli slyším basu
^C purpurovým ^E stínem

^{Ami} Hubená noc ^{Dmi} přisedla si, ^{Ami} pobav ^E eně zv ^{Ami} adla
^{Ami} Bledá holka ^{Dmi} přikryla tmu, ^G koukla ^C do zrcadla
^E Zablýsklo se nad Parnasem
^{Ami} marně hodil básník lasem
^{Dmi} Drobná píseň tenkým hlasem
^C zachřadla, ^E až chřadla

^E Kde jste mí kumpáni nahořklých ^{Ami} nocí
kde jste mí ^{Dmi} piráti ^G houpu se ^C v bocích
^{Dmi} Kde jste mé přízraky ^G pobledlých ^C svíc
^{Dmi} Vezte mě tramvaje ^E do Voko ^{Ami} vic

Hubená noc přisedla si s otráveným vínem
Bledá holka přikryla tmu černým baldachýnem
Ztratila se v nočním dešti
moje tramvaj, vem ji nešť i
básník ten jak Tokaj z Pešti
koktal na mě svý: nem...

Nem tudom... Piráti nahořklých nocí
Kde jste mí kumpáni houpu se v bocích
/: Kde jste mé přízraky Pobledlých svíc
Vezte mě tramvaje do Vokovic :/

Hubená noc přisedla si, pobaveně zvadla
Bledá holka přikryla tmu, koukla do zrcadla
Divá jízda na Parnasu
moje tramvaj mění trasu
Ještě chvíli slyším basu
Zachřadla, až chřadla

Kde jste mí piráti nahořklých nocí
Kde jste mí kumpáni v tichnoucích krocích
Zdravím vás přízraky a pak už nic
jenom ty tramvaje
do Vokovic

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

^C Málo jím a ^F málo spím a ^C málokdy tě ^F vídám,
^C málokdy si ^{E_{mi}} nechám něco ^{D_{mi}} zdát ^G
^F Doma nemám ^C stání, už od ^{A_{mi}} jarního ^F tání
^B cítím, že se blíží listopad, ^C hm, hm, hm

®:Listopadový ^B písň ^F od léta už ^C slýchám
vítr ^{D_{mi}} ledový ^F přinesl je k ^C nám
Tak mě nečekej , dneska nikam nespíchám
listopadový písni naslouchám

Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád
Pod nohama cinká to postrácané listí
vím, že právě zpívá listopad.

Dál a dál tou záplavou co pod nohou se blýská
co mě nutí do zpěvu se dát
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň co mě učil listopad.

Pod akátem

Kieslowski

Hmi Pod akátem **F#mi**

Hmi duše moje **F#mi**

kropím **Hmi** zemi. **F#mi** (2x)

®:

Emi A kapka kapce líbá **G** lemy **D**

A kapka kapce líbá lemy (2x)

Pod širým nebem

duše moje

je pramen v zemi (2x)

®:

Hraje šachy s peřejemi

Hraje šachy s peřejemi (2x)

La la la la la...

®:

Hnu se prudce křičím přece

a nohy samy míří k řece (2x)

Hmi Pod akátem **F#mi**

Hmi duše moje **F#mi**

kropím **Hmi** zemi.

Pochod marodů

Jaromír Nohavica

^{Ami} Krabička cigaret a ^C do kafe ^G rum, ^F rum, ^{Ami} rum,
dvě vodky a fernet a teď, ^C doktore, ^G čum, ^F čum, ^{Ami} čum,
chra ^{Dmi} pot v hrud ^F ním ko ^{Ami} ši, no ^{Dmi} to je ^F záži ^E tek,
^{Ami} my jsme kámoši řidi ^C čů sani ^G tek, - ^F tek, - ^{Ami} tek.

Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

®:

^{Ami} Cirhóza, ^C trombóza, ^G dávivý ^C kašel,
^{Dmi} tuberku ^{Ami} lóza - ^E jó, to je ^{Ami} naše!
neuróza, ^C skleróza, ^G ohnutá ^C záda,
^{Dmi} paraden ^{Ami} tóza, no ^E to je pa ^{Ami} ráda!
Jsme ^{Dmi} slabí na tě ^{Ami} le, ale ^G silní na du ^C chu,
^{Dmi} žijem vese ^{Ami} le, ^E juchuchuchu ^{Ami} chu!

Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

Zítří nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

®:

Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivická záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Pojďme se napít

Robert Křesťan

F#mi Pěkně **Emi** tě **D** vítám, **G** lá **A** sko **D** má
D Tak trochu **F#mi** zbitá, a **G** víc **F#mi** soukro **A** má. **G**
F#mi Pěkně **Emi** tě **D** vítám, a **G** čemu vděčím
F#mi Za tak vzácnou **Hmi** chvíli, **G** jed **F#mi** nou **Emi** za **D** sto **A** let. **G**

®:

F#mi Pojďme **Emi** se **D** napít
D Pojďme se **G** napít **F#mi** **Emi**
G Ať **D** nám mají **Emi** z čeho **G** slzy **D** týct

D Pojďme se napít
D Pojďme se **G** napít **F#mi** **Emi**
G Ať **D** nám mají **Emi** z čeho **G** slzy **D** týct

F#mi V nohách ti dřepí, bílej pták
Už nejsme slepí, a zlí - naopak.
Už nejsme slepí, a rozdejchaní
Jako když se spěchá, bránou vítězství.

®:

F#mi V očích ti svítí, a sládne dech
A něco k pití, tu ční na stolech
A něco k pití, a nepospíchej
Stoletá má lásko, když už nemáš kam.

®:

Pokojný a jasný

Zuzana Navarová

^C Učíteli ^{C/H}, můj ^{Ami} učíteli ^{Ami/G}

^{Dmi} kde jsi mě zanechal

když ^{E7} dny přšely

To ^{Ami} na jeteli

to v ^{Fmaj7} křídlech včely

to v ^{Dmi7} mracích, co se hnaly

^G od Tábora nad Pyšely

Učíteli, můj učíteli

kde jsi mě zanechal

když dny přšely

To na jezeře

to blízko keře

studnu že pochválí ten

komu vyschlo všechno cherry

Učíteli, můj učíteli

kde jsi mě zanechal

když dny mi darmo přšely

to na pramici

to na silnici

v kámen jsme tesali

a vlaštovky jsme neslyšeli

Učíteli, můj učíteli

kde jsi mě zanechal

když dny mi málem darmo

všechny vypršely

tak na neděli

zabzučely

uletěly

..v křídlech včely, na jeteli

na jezeře

blízko keře

na pramici

to na silnici

v bříše lvici

v jitrnici

Pražskej démon

Vítkovo Kvarteto

^{Ami} Kam jde ten blázen

^F s tím černým futrálem?

^G Chodí tu kolem,

je lehce ^{Ami} uhlazen.

Vždy každý úterý před plotem postojí,

pak na zahrádce keř ubohý

Není to Verdi, ne Stradivari,

ne Paganini, jen nějaký bigbít

Přichází z Malešic, z té čtvrti pochybný,

na moji zahrádku nedbá nic.

®.: 4x ^{Ami} A je to on, je to on, Pražskej ^G démon, ten ^{Ami} démon.

Je to on, je to on, ten ^{G#} démon...

1.

®.: 5x

Pro labutě

Zuzana Navarová

^C Jak sladko, ^{Emi} jak bolno
^{Dmi7} hořko nám b ^{G7} ylo
^C tak sladko, ^{Emi} tak bolno
^{Dmi7} hořko a m ^{G7} ilo
^{Dmi7} Co křidel, c ^C o zvonů
^{Dmi7} z Varšavy d ^{G7} omů
^C a v srdci ^{Emi} zas místa
^{Dmi7} jak pjany p ^{G7} ijanista

Sladko a bolno
hořko nám bylo
tak sladko tak bolno
dolce a milo
Co křidel, co zvonů
co u sta hromů
spí poutník, spí střela
i doutník od Fidela

^C La, ^{Emi} la.. ^{Dmi7, G7, Ami, Emi, Dmi7, G7} .

^{Dmi7} Nad ránem zakřičel ^{G7} pták
^{Dmi7} řekni mi, řekni mi
^G řekni mi jak

jak sladko, jak bolno
hořko nám bylo
tak sladko, tak bolno
a venku lilo
Co z křidel, co z básně
tak z čista jasně
a hedvábně krutě
zní píseň pro labutě

La, la...

Pro malou Lenku

Jaromír Nohavica

^{Ami} Jak mi tak docházejí ^{D7} síly, já ^G pod jazykem ^{G/F#} cítím ^{Emi} síru,
^{Ami} víru, ztrácím ^{D7} víru, a to mě ^G míchá,
^{Ami} minomety reflektorů st ^{D7} řílí
jsem ^G malým ^{G/F#} terčem ^{Emi} na bitevním poli,
kdekdo mě ^{Ami} skolí, a to mě ^{D7} bolí, u srdce ^G píchá.

®:

^{Ami} Rána jsou smutnější než ^{D7} večer,
z rozbitého ^G nosu ^{G/F#} krev mi ^{Emi} teče,
na čísle ^{Ami} 56 10 ^{D7} 9 nikdo to ^G nebere,
^{Ami} rána jsou smutnější než ^{D7} večer,
na hrachu ^G klečet, ^{G/F#} klečet, ^{Emi} klečet,
^{Ami} opustil mě můj děd Vše ^{D7} věd a zas je ^G úterek.
^{Ami} Jak se ti ^{D7} vede? No ^G někdy fajn a ^{G/F#} někdy je to v ^{Emi} háji,
dva ^{Ami} pozounisti z vesnické ^{D7} kutálky pod okny mi ^G hrají:
tú tú ^{Ami} tú ... ^{D7, G, Emi, Ami, D7, G, G, Ami, D7, G, Emi, Ami, D7, G}

Jak říká kamarád Pepa:

co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

®:

Má malá Lenko, co teď děláš,
chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla,
to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.

®:

Prší

Karel Plíhal

®:

^CPr^{C/H}ší a^{Dmi} hvězdy^G na plakátech b^C lednou^{C/H},
zp^{Dmi}ívám si sp^Eolu s reprob^{Ami}edno^{Ami/G}u,
jak ta lá^Fska deštěm v^Goní,
stejně v^Coněla i l^Goni, zkrátka

1.

^CPr^{C/H}ší a^{Dmi}soused c^Ghodí sadem s^Ckonví^{C/H},
k^{Dmi}aždej se d^Eiví, jenom^{Ami}on v^{Ami/G}í,
proč m^Físto toho kr^Eopení
si n^Aezaleze k t^Dopení
a n^Gepřečte si M^CcBaina,
proč v^Fozí mouku d^Eo mlejna.

®:

2.

Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.
p^Crší^{C/H}...^{Dmi}

Přítel

Jaromír Nohavica

Jestlipak ^A vzpomínáš si ještě na ten ^E čas,
táhlo nám ^D na dvacet a slunko bylo v ^E nás,
^{Hmi} vrabci nám jedli z ruky,
^D život šel bez záruky,
^A ale taky bez příkras ^{E/G#} .

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět, zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.

®: ^{Hmi} Kam jsme se poděli
^D kam jsme se to poděli,
^A kde je ti ^E konec, můj ^{F#mi} jediný příteli,
^{Hmi} zmizels' mi, nevím ^E kam,
^{F#mi} sám, sám, ^D sám, jsem tady ^A sám.
E/G# D/F# A E

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc, jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy nebýt tebe tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas, jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší, no a co, vem to d'as.

®:
Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok, každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden přes moře jak přes potok.

Tvuj děda říkal: ono se to uklidní, měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda vzala nam, co ji kdo dal, a tobě i to poslední.

®:
Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl, jenom mi netvrd', že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká, to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím, jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi společný slunko nesvítí.

®:
Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli, kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam, sám, sám, sám, jsem tady sám.

Psáno na březové kůře

Kamelot

Gadd9 – 005435

Gsus2 - 000222

Hmi G D A

Hmi Čpěl zas G kouř a D prsty mě A zábly přes Hmi palečni G ce, D, A
na Hmi jazyku G souš mě D trápila A žízni až Hmi do vesnice G, D A
na bun^{Emi7} dě fleky starý několik let,
a po G kapsách tabák od cigaret,
co už neko^{A7} uřím.

®:

Zas D píšu na kůru březo Hmi7 vou,
Tvůj monogram a Gadd9 nevím,
že jiný jméno A máš, A7
zas D cítím, to chvění na no Hmi7 hou,
za sáčku sirky Gadd9 lovím,
a Ty oheň rozdmý A cháš.
Jako Gsus2 dřív se ptej, když nejsi,
se mnou u skal, kde to Hmi znáš.

Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc,
a v dálce body, přejezd a trať, kamsi do Rapotic,
zas držím Ti židli, tam u věšáků,
a na pivo jdou strejcové od vlaku,
tak už pospíchej.

®

Ptáci

Krausberry

+sus4

A dívám se n ^{C#mi} a nebe
a vidím t ^G ři černý p ^{F#} táky
A jeden je od ^{C#mi} tebe
a druhej o ^G d tvýho ^{F#} bráchy
A třetí je ^{C#mi} největší
G a nejvíš ^{F#} lítá
A nikdo ho ^{C#mi} nevidí
G anebo to jen ^{F#} říká

Dívám se na nebe
a vidím tři černý ptáky
jeden je od tebe
a druhej a druhej taky
třetí je největší
a nejvejš lítá
nikdo ho nevidí
C anebo je ^H zticha

®:

G Nikdy ^D neuvi ^A díš, kam lítá
G nikdy ^D neusly ^A šíš, co říká
G nikdy ^D nepocho ^A píš, jseš zticha
G nikdy ^D nepocho ^A píš

Půlnoční

Václav Neckář

C2 - 032033

1x D G A

^D Jedu domů po trati, jedu přes kop ^G ce ^A
^D za okny padá, padá sníh, budou Váno ^G ce ^A

Chmury, trable starosti nechal jsem ve městě
Slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele

[: ©: ale ^D lůja, ale ^{Hmi} lůůůů ^G ja ^A :]

Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje
Na ty, co v zázrak uvěří, na ty co zpívají

©: ale ^D lůja, ale ^{Hmi} lůůůů ^G ja ^G

Beránku ^D náš, ^A na nebe ^{Hmi} sích ^G
Stůj při ^D nás, ^A až přijde ^{C2} tma

©: alelůja, alelůůůůja

Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou
Z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším

©: alelůja, alelůůůůja

Beránku ^D náš, ^A na nebe ^{Hmi} sích ^G
Stůj při ^D nás, ^A až přijde ^{C2} tma ^G

Beránku ^D náš, ^A na nebe ^{Hmi} sích ^G
Neopouštěj ^D nás, ^A až začnem se ^{C2} bááát ^{G/E} bááát

©:

Racci

Cermaque

^{Emi} Tak dlouho volal ^{Emi/F#} racek ^G do prázdna

^{Hmi} až z prázdna lásku přivo ^A lal

Ten příboj doplul sem až z dna

dva racci tančí u mola.

Noc barví moře sametovou tuší

potom on vzlétne, ona netuší

zda už ji opustil

či pro ni hledá bezpečí.

A vše je jedno, vše je dobře

že moře nikdy nemlčí

ránu co nechá jedna vlna

vždy další vlna vyléčí

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Staříčkový démon Poseidon

vidlice místo obočí

a v očích mořské propasti

hlídá ať láska, nikdy neotročí

Ať vlna za vlnou

nežene srdce do pastí

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Já a ty, vlna za vlnou

to moře mává křídly

Ráda se miluje

Karel Plíhal

®:

^{Ami} Ráda se miluje, ^G ráda ^C jí,
^F ráda si ^{Emi} jenom tak ^{Ami} zpívá,
vrabci se na plotě ^G háda ^C jí,
^F kolik že ^{Emi} času jí ^{Ami} zbývá.

^F Než vítr dostrká ^C k útesu ^F tu její legrační ^C bárku ^E
a ^{Ami} Pámbu si ve svém ^G note ^C su ^F udělá ^{Emi} jen další ^{Ami} čárku.

®:

Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

®:

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna třístí,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba přístí.

®:

Radioactive

Imagine Dragons

^{Am} I'm waking ^C up to ash and ^G dust
I wipe my ^D brow and I sweat my r^{Am}ust
I'm breathing ^C in the chemicals ^{G D}
^{Am} I'm breaking ^C in, shaping ^G up, then checking ^D out on the prison bus
^{Am} This is it ^C, the apocalypse ^G
^G Whoa

^D I'm waking ^{Am} up, I feel it in ^C my bones
^G Enough to make my s^Dystems grow
^{Am} Welcome to the new age, ^C to the new age
^G Welcome to the new age, ^D to the new age
^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive
^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive

^{Am} I raise my fl^Cags, don my ^G clothes
It's a rev^Dolution, I suppose ^{Am}
We're painted ^C red to fit right in ^G
^G Whoa
^{Am} I'm breaking ^C in, shaping ^G up, then checking ^D out on the prison bus
^{Am} This is it ^C, the apocalypse ^G
^G Whoa

^D I'm waking u^{Am}p, I feel it in ^C my bones
^G Enough to make my s^Dystems grow
^{Am} Welcome to the new age, ^C to the new age
^G Welcome to the new age, ^D to the new age
^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive
^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive

^{Am} All systems ^C go, ^G sun hasn't ^D died
^{Am} Deep in my ^C bones, ^G straight from ^D inside

^D I'm waking ^{Am} up, I feel it in ^C my bones
^G Enough to make my ^D systems grow
^{Am} Welcome to the new age, ^C to the new age
^G Welcome to the new age, ^D to the new age
^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive
^{Am} Whoa, ^C whoa, ^G I'm radioactive, ^D radioactive

Rána v trávě

Žalman

Capo 3

®:

Ami Každý ráno boty ^G zouval

Ami Orosil si nohy v ^G trávě

Ami Že se lidi mají rádi ^G doufal

Ami A pro ^{Emi} citli ^{Ami} právě

Každý ráno dlouze ^G zíval

Ami Utřel čelo do ru ^G kávu

Ami A při chůzi tělem semtam ^G kýval

Ami Před se ^{Emi} bou sta ^{Ami} sáhů

^C Poznal ^G Mora ^F věnku ^C krásnou

Ami a ví ^G nečko ^C ze zlata

V Čechách ^G slávu ^F muzi ^C kantů

Ami Uma ^{Emi} zanou ^{Ami} od bláta.

®:

Toužil najít studánečku

A do ní se podívat

By mu řekla proč holečku

Musíš světem chodívat

Studánečka promluvila

To ses musel nachodit

Abych já ti pravdu řekla

měl ses jindy narodit.

®:

Rakety

Jaromír Nohavica

Hodláš-li, ^Alásko, přijít za mnou až ^Ezítra,
třeba bude už ^{Hmi}pozdě
jsem jen ^Dhromádka kostí a shluk ^Abílkovin
a ^{Hmi7}naježené rakety mi ^Dmíří rovnou do slabin a také na mou ^Ahlavu

a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se ^Ejitra,
a o sebe se se mnou ^{Hmi}rozděl
než ^Dpřiletí nějaký mimozemšťan ^Aod novin
a ^{Hmi7}začne spočítávat kapky krve ^Djako plody jeřabin a podá o tom ^Azprávu.

Rf.

A pak ^Ana titulní ^{F#mi}stránce ^EVesmírného ^Akurýra
vyjdou repor ^{F#mi}táže o ^Etom, jak Zem ^Aumírá,
generálské ^{Dmaj7}prýmky, velvyslancův ^{Cmi}žaket,
^Eexkluzivní ^Dsnímky nablýskaných ^Eraket s různými ^Aemblémy,
^{Hmi E}jó, to bude ^{Hmi}príma ^Ačlánek, ^{Hmi E}
^{Hmi}Země srovnaná se ^Azemí, ^{Hmi E} ^{Hmi}plus přiložený ^Aplánek. ^{Hmi E}

Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle, že tohleto všechno je i moje přání,

svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
jako v hypnóze
a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
až se mu hlava zatočí, tak vyhrabe si v zemi důlek, že tam přežije to bombardování.

Rf. A pak na titulní stránce...

Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
může být už pozdě,
nikdo nás neposlouchá, poslouvejme sebe,
jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli, ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,

a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
a o sebe se se mnou rozděl,
cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
a tak najdou nás za milión roků asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.

Rf. + mohyly, mohyly kamenů všechno mlčky přikryjí, i miliardu Romeů, i miliardu Julií ...

Riptide

Vance Joy

capo 1

[Verse I]

Am G C
I was scared of dentists and the dark
Am G C
I was scared of pretty girls and starting
conversations
Am G C
Oh, all my friends are turning green
Am G C
You're the magician's assistant in their
dream
Am G C
a-wooh
Am G C *single strum
Oh, and they come unstuck

[Chorus]

Am G C
Lady, running down to the riptide
Am G C
Taken away to the dark side
G C
I wanna be your left hand man
Am G C
I love you when you're singing that song and
Am G C
I got a lump in my throat 'cause
G C
You're gonna sing the words wrong

[Verse II]

Am G C
Is this movie that I think you'll like
Am G C
This guy decides to quit his job and heads
to New York City
Am G C
This cowboy's running from himself
Am G C
And she's been living on the highest shelf
Am G C
a-wooh
Am G C *single strum
Oh, and they come unstuck

[Chorus]

Am G C
Lady, running down to the riptide
Am G C
Taken away to the dark side
G C
I wanna be your left hand man
Am G C
I love you when you're singing that song and
Am G C
I got a lump in my throat 'cause
G C F F
You're gonna sing the words wrong

[Bridge]

Am G
I just wanna, I just wanna know
C F
If you're gonna, if you're gonna stay
Am G
I just gotta, I just gotta know
C F
I can't have it, I can't have it any other
way
Am G C
I swear she's destined for the screen
Am G C
Closest thing to Michelle Pfeiffer that
you've ever seen, oh

[Chorus]

Am G C
Lady, running down to the riptide
Am G C
Taken away to the dark side
G C
I wanna be your left hand man
Am G C
I love you when you're singing that song and
Am G C
I got a lump in my throat 'cause
G C
You're gonna sing the words wrong
Am G C
oh Lady, running down to the riptide
Am G C
Taken away to the dark side
G C
I wanna be your left hand man
Am G C
I love you when you're singing that song and
Am G C
I got a lump in my throat 'cause
G C
You're gonna sing the words wrong

Řekni ďáblovi ne

Svatopluk Karásek

Řekni ďáblovi ne, ďábel je podvodník a nikoho nevede správně

R: /:Say ^DNo to The ^{A7}Devil, say ^DNo:/ ^D... ^{A7}
Devil is deceiver,
he won't ^Gtreat Nobody ^Dright,
say ^DNo to The ^{A7}Devil, say ^DNo.

/:Sejmou Ti podobu sejmou.:/
Tvář tvou zmažou Ti hlínou,
dají Ti masku posmrtnou.
Sejmou Ti podobu sejmou

R: Say No to The Devil...

/:Sejmou Tvou bustu sejmou.:/
Čas už hází proti skále
ty Tvý hlavy sádrový.
Sejmou Ti podobu, sejmou.

R: Say No to The Devil...

Ze zdi Tvý obtazy sejmou,
sejmou, Tvý obrazy sejmou.
Svezou je na velkou louku,
shoří v mori ohnivým,
sejmou Tvý obrazy sejmou.

R: Say No to The Devil...

Pak se pod zdí prázdnou sejdou,
koho teď tak karty sejmou.
Teď padlo jim žaludský eso,
tak ho hned do rámu daj.
Sejmou nám karty sejmou.

R: Say No to The Devil...

/:Sejmou Ti otisky, sejmou.:/
Pak teprve poznáš ďábla,
v hlavě se Ti rozsvítí.
sejmou Ti otisky sejmou.

R: Say No to The Devil...

S cizí ženou v cizím pokoji

Petr Hapka

Hmi, Emi, F#

^D S cizí ženou v cizím pok^{F#7} oji
^{Hmi} zdá se, že tu pro mě ^{F#7} končí jeden ^D flám,
na to kde se začal marně ^{F#7} vzpomínám,
js^{Hmi} em jak vagón, když ho odpojí. ^{F#7}

^G S cizí ženou v cizím ^{H7} pokoji,
kd^{Emi} yž jsme jednou tady, ^{H7} tak by nemě ^G lo
^G být tu jinak nežli pěk^{H7} ně veselo,
^{Emi} proč oba dva teda ^A chcem zívát až běda.
^D Jsme jak zašlí svatí v or^{F#7} loji,
^{Hmi} já a cizí žena v ^{F#7} cizím pokoji ^D - na ^{F#} na ^{Hmi} na ^{F#} na ^{Hm, F#m, Em, F#7}

S cizí ženou v cizím pokoji,
tam kde starý fíkus tiše uvadá,
ani on už není, co byl za mlada,
takhle skončí, kdo se spokojí
s péčí ženy v tomhle pokoji,
kdo mě zná ten řek by to je k nevíře,
budík, který tiká na dně talíře,
ten jako by věřil a nestranně měřil
kdo se bojí a kdo nebojí,
když je s cizí ženou v cizím pokoji.

S cizí ženou v cizím pokoji
nějak nejsem ve své kůži, řekl bych,
snad tu schází něha, snad tu schází hřích,
nejspíš mi tu schází obojí.
S cizí ženskou v cizím pokoji
proč jsem předně vůbec a proč v pyžamu,
proč se dívám, jak jí zbytek salámu,
fůj, proč neřeknu madam, tak sbohem já padám.
Vidím, že to za moc nestojí,
sbohem cizí matko v cizím pokoji.

Proč ta žena v tomhle pokoji
mi však tolik známá připadá,
stejně jak ten pokoj, jak ta nálada,
jako rána, co se nehojí.
S cizí ženou v cizím pokoji
už jsem dlouho nebyl, já to nějak splet,
byl jsem tam, kde bydlím nejmíň dvacet let
a to co mám v domě je rozhodně pro mě.
Stejně jako chůze v postroji
jsem tu se svou ženou ve svém pokoji.

S pánem bohem zvostávejte

Vlasta Redl

^GLednička v ^Ckuchyni ^{D7}dělá ^Gdivné zvuky,
^Gprudce ^Cse otrásá, ^{D7}pak si zavr^Gní,
^Gto třeba ^Cvysavač, ^{D7}ten mi žere z ^Gruky,
^Ga já spěchám, ^Chopsasa, ^{A7}a z mé ženy ^{D7}jsem jak na tr^Gní.

R:

^CFrancovku v ^{C/H}poličce, ^{Ami}tu asi ^{Ami/G}vypiju,
^Fsním pohled ^{F/E}anděla, ^Dco maloval ^GGoya,
^Cvždyť já dík ^{C/H}honičce ^{Ami}už ani ^{Ami/G}nežiju,
^Ftak odpou^{F/E}tat se od těl^Da, ej, ^Gduša mo^Cja!

^GLednička ^Cnezebe, ^{D7}škytla a ^Gumřela,
^Gvoda jí ^Cvytekla, ^{D7}už je stude^Gná,
^Ga já chci ^Cdo nebe, ^{D7}trouba je ^Gdoběla,
^Ga má žena ^Cdo pekla, ^{A7}cukrovala, ^{D7}se vším smíře^Gná.

R:

^CFrancovkou z ^{C/H}poličky ^{Ami}vymyju ^{Ami/G}ledviny,
^Fpoprosím ^{F/E}anděla, ^Dco maloval ^GGoya,
^Cže už z té ^{C/H}honičky ^{Ami}říkám jen ^{Ami/G}blbiny,
^Ftak ať něco ^{F/E}udělá, ^Dej, ^Gduša mo^Cja!

Mezihra: ||: ^F, ^{F/E}, ^{F/D}, ^{F/C}, ^{Eb}, ^{Eb/A}, ^G, ^C :||

Řeč: ^{Emi}A anděl od ^CGoyi ^{D7}sundal ^Gperutě
^Ga řekl: ^Cdobrá, přijmu ^{D7}tělo ^{Emi}tvé,
^Gjdi, chlapče, ^Cv pokoji, ^{D7}za slovo ^Gberu tě,
^Gmůžeš teď ^CMariím ^{A7}zvěstovat, ^{D7}že jsou těhotné^G - to ne!

R:

Říkám: ^Ctu francovku, ^{C/H}tu si vem ^{Ami}a ani ^{Ami/G}nemávejte,
^Fjá jsem teď ^{F/E}andělem, ^Dmaloval to ^GGoya,
^Cspánem ^{C/H}bohem ^{Ami}zvostá^{Ami/G}vejte,
^Fletím si ^{F/E}vesele, ^Dej, ^Gduša ^Cmoja,
^Fjá jsem teď ^{F/E}andělem, ^Dej, ^Gduša ^Cmoja!

Salome

Karel Kryl

^{Ami} Něžná i proradná, ^C krutá i bezradná

^G Plamen i červánek, d'ábel i beránek

^E Cukr i sůl

^{Ami} U vůně hřebíčku, ^C u rytmu střevíčků

^G Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

^E Království půl

^{Ami} Salo ^E me, ^{Ami} noc už je na sklonku

^C Salome, podobnas úponku

^G Podobna kytaře pro svého vladaře

^E Salome, tančíš

Salome, st'ali už Křtitele

Salome, usměj se vesele

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

Krví ti planou, Salome, la la la ^{Ami, C, F, E, Ami, C, E}

Noci už ubývá, císař se usmívá

Pokojně mohu žít, všeho lze použít

Pro dobrý stát

Možná ho napadlo prastaré říkadlo

Dějiny, když tvoří se, pro hlavy na míse

Nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li

Salome, hosté už odešli

Jenom roj komárů dopíjí z pohárů

Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla

Salome, v koutku jsi usedla

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá

Salome, pláčeš? La la la

Sarajevo

Jaromír Nohavica

Emi Ami D7/F# G H7 Emi Ami H7 Emi

Emi Přes haličské pláně ^{Ami/F#} vane vítr zlý,
to ^{H7} málo, co jsme měli, nám ^{Emi} vody sebraly
jako tažní ptáci, ^{Ami/F#} jako rorýsi
^{H7} letíme nad zemí, dva ^{Emi} modré dopisy.

®:

Emi Ještě hoří oheň a ^{Ami} praská dřevo,
^{D7/F#} ale už je čas jít ^G spát, ^{H7}
Emi tamhle za kopcem je ^{Ami} Sarajevo,
tam ^{H7} budeme se zítra ráno ^{Emi} brát.

Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

®:

Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

®:

Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, lásko, brát ...

Slunce a déšť

Petr Kalandra

Gmaj7

320002

A, G, D, A A, E, Gmaj7

^AVčera ráno mi ^{Emi}řekli, že ^Djela někam ven ^A
at' už ti ^Evíckrát nevo ^{Gmaj7}lám
^Avstával jsem ^{Emi}pozdě a ^Dviděl ten den ^A
a vůbec ^Enevím, kde tě ^{Gmaj7}hledat mám

^DÓ, ^{D/C#}já tě ^{Emi/H}znám, ^{Emi}znám tvůj ^Asen
kde se ^Dčasto ^{D/C#}střídá ^{Emi/H}děšť ^{Emi}se slun ^Acem
jednou ^Dtemný ^{D/C#}jindy ^{Emi/H}bledě ^{Emi}modrý ^Alen
a ^Gjá ti ^{G/F#}říkám ^{Emi}vše si ^{A2}vem

Podívej se na mě dolů vím, že vždycky pro mě radu máš
a nechytej se za hlavu, proč naříkáš
Dělám všechno co můžu, ty můj čas v rukou máš
tak proč na mě se všim tolik pospícháš

Chodím svou dlouhou myslí, zády otočen k vám
a říkám, co mi napadne a taky co z toho mám
ted' tady stojím a blues v rukou mám
blues je dvanáct taktů, který vždycky spočítám

Ó, já tě znám, znám tvůj sen
a taky to blues, to je déšť se sluncem
a duhu, kterou spolu projdem ven
a všechny její barvy, ty si vem

a vlastně všechno co chceš to si ^{A2}vem
všechno, všechno, všechno si vem

Sluneční hrob

Blue Effect

Usínám a chtěl bych se vrátit o nějaký ten rok zpátky
Být zase malým klukem který si rád hraje a který je
s tebou

Zdá se mi to moc let
já byl kluk kterej chtěl
znáti svět s tebou jsem si hrál

Vrátím se a chtěl bych rád
být s tebou zavzpomínat
mám tu teď zprávu zlou ^{E E7}

®:

^{C#mi} Su ^{D#mi} chá ^A hlína ^{G#mi} ta ^{F#mi7} dy
^{C#mi} bez ^{D#mi} kví ^A tí ^{G#mi} bez ^{F#mi7} vody
^{G#mi} já na ni pokle ^{F#mi7} kám
^{G#mi} vzpomínkou poc ^{H7} ta se vzdává

Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
já teď vím
věrný zůstanu
sólo ^{Emi} , ^{F#mi7} , ^{G#mi} , ^{F#mi7} ...E, E7

®:

Loučím ...
... zůstanu

Nemohu spát probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky
Bejt zase malým klukem který si rád hraje a který je s tebou ^{Emi}

Sluníčko

Priessnitz

[: G Ami Hmi C Emi D C G :]

G

Ještě to nekončí
A už ^{Ami} nezačíná
Z mraků ^{Hmi} neprší
Venku ^C není zima
Slunce ^{Emi} ukrytý
Slunce ^D ukrytý
^C Ve vlasech máš ^G

G

Potom v kavárně
Jseš ^{Ami} na mě milá
Linka ^{Hmi} důvěry
Centrum ^C krizový
Slunce ^{Emi} ukrytý
Slunce ^D ukrytý
^C Ve vlasech máš ^G

C

^G Ještě to ^F nekončí ^{Emi B}
A už ^{A2} nezačíná ^{A Ami}
Z mraku ^F neprší ^{Emi B}
Venku ^{A2} není zima ^{A Ami}
^G Slunce ^F ukrytý ^{Emi B}
Ve vlasech ^{A2} máš ^{A Ami}
^G Slunce ^F ukrytý ^{Emi B}
Ve vlasech ^{A2} máš ^{A Ami}

^G Odcházíš

^{Ami} Otočíš se

^{Hmi} Zamáváš

^C Nastoupíš

^{Emi} Slunce ukrytý

Slunce ^D ukrytý

^C Ve vlasech máš ^G

G

Ještě to nekončí
A už ^{Ami} nezačíná
Z mraků ^{Hmi} neprší
Venku ^C není zima
Slunce ^{Emi} ukrytý
Slunce ^D ukrytý
^C Ve vlasech máš ^G

Sodoma a Gomora

Svatopluk Karásek

/:I got A Letter, A Letter from my Mother this Morning.:/
She said go Home, Lord, Lord, Lord, She said go Home.

/:Vynes' Bůh ^D soud, vyhladím město hříchu.:/ ^G ... ^D
Tu Sodo ^G mu, ^D Sodo ^{A7} mu a Gomo ^D ru.

/:Nemohu déle zvrácenost lidí snášet.:/
Zničím ohněm město i lidi v něm.

/:Bože meš Tvůj v městě tom všechny sejme.:/
Ty zlosyny i ty co jsou bez viny.

/:Co když v tom městě je padesát duší moudrých.:/
Bože Ty chceš těch padesát zničit též?

/:Najdu-li tam padesát spravedlivých.:/
pro ně Ti dím, pro ně všem odpustím.

/:A co když třicet neb dvacet věrných najdeš.:/
Já život tam i pro deset zachovám.

/:Vždyť hrstka bláznů nakazí celý město.:/
pár statečných spasí město v dobách zlých.

/:Nenašel Bůh těch potřebnejch deset.:/
Měta se vzdal, život z něj odvolal.

/:I v tomto městě hledá Bůh alespoň těch deset.:/
Nenajde-li, pak je všechno v prdeli.

/:I got A Letter, A Letter from my Mother this Morning.:/
She said go Home, Lord, Lord, Lord, She said go Home.

Sounds of silence

Simon & Garfunkel

^{Ami} Hello, darkness, my old ^G friend.
I've come to talk with you, ^{Ami} again,
Because a vision softly ^F creepi ^C ng
Left its seeds while I was ^F sleepi ^C ng.
And the ^F vision that was planted
In my br ^C ain
Still remains ^{Ami}
^C Within the ^G sound of si ^{Ami} lence.

In restless dreams I walked alone
Through narrow streets of cobblestone,
Beneath the halo of a street lamp,
I turned my collar to the cold and damp
When my eyes were stabbed by the flash
Of a neon light
Split the night
And touched the sound of silence.

And in the naked light I saw
Ten thousand people, mabye more,
People talking without speaking,
People hearing without listening,
People writing songs that voices
Never shared-
No one dared-
Disturb the sound of silence.

"Fools! " said I, "You do not know
Silence like a cancer qrows.
Hear my words that I might teach you,
Take my arms that I might reach you."
But my words like silent raindrops fell (Oh, oh, oh)
And echoes in the wells of silence.

And the people bowed and prayed
To the neon god they made.
And the sign flashed out its warning
In the words that it was forming.
And the signs said, "The words of the prophets
Are writen on the subway walls
And tenement halls,"
And whisper in the sounds of silence.

Sovy v mazutu

Tři Sestry

^G Tak jsme byli včera ^D na Portě ^C, ^D
a když jsme se vraceli cestou domů,
tak jsme viděli dřevorubce,
jak poráží strom a ten strom plakal...

Proč medvěd pláče v dutině stromu,
veverky v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou i tremp ztratil žracák,
trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

Protože hů a hů a hů,
sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Hajný jde sklesle lesní tišinou
a cestou sbírá umrlé zmije,
včera byl na Bábě a neví, čím jsou,
jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Stand by me

B. E. King

[Intro]

A F#m D E A

When the night has come
And the land is dark
And the moon is the only light we'll see
No, I won't be afraid,
No, I won't be afraid
Just as long as you stand, stand by me.

So, darling, darling, stand by me,
Oh, stand by me.
Oh, stand, stand by me,
Stand by me.

If the sky that we look upon
Should tumble and fall
Or the mountain should crumble in the sea,
I won't cry, I won't cry,
No, I won't shed a tear
Just as long as you stand, stand by me.

So, darling, darling, stand by me,
Oh, stand by me.
Oh, stand, stand by me,
Stand by me."

Starej pán

Petr Skoumal

*: ^C Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz
a z ^{Gmi6} dá se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes,
^{Fmi6} jako by zase ^C u baru ^{Ami} stál
a ^{D7} na pódiu ^{Fmaj7} Django ^{E7} hrál.

®: ^{Ami} Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz
a zdá ^{Gmi6} se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes,
^{Fmi6} starej pán sedí a ^C poslouchá ^{A7} jazz
a ^{D7} na desce se ^{G7} točí ^C pes.

Jó, ^{E7} ráno si vzal čistý ^{Ami} ponožky
a ^{E7} zajel si do Paříže bez ^{Ami} doložky,
^{E7} jezdilo se z Wilsonova ^{Ami} nádraží
a ^{Fmi6} neměli jsme v kufru žádný záva ^{G7} ží, jé.

®:

Jó, to tenkrát ještě žila našťestí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.

®:

Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

®: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Starý muž

Jaromír Nohavica

^G Až budu starým ^{Hmi} mužem, budu ^{Emi} staré knihy číst
a mla ^C dé ví ^D no lisovat,
^G až budu starým ^{Hmi} mužem, budu ^{Emi} si konečně jist tím, ^C koho ch ^D ci milovat,
^G koupím si perga ^{Hmi} men a štětec a tuš
a jako ^{Emi} čínský mudrc sed ^D nu na břeh řeky
a budu ^G starý ^{Hmi} muž ^{Emi}, ^C sta ^D rý ^G muž. ^{Hmi, Emi, C, D}

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.

C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, Ami,

C/H, C, C/H, Ami, C/H, C, C/H, D

R: Na na na ...

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánu,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Sto kroků samoty

Jarret

hmi A G emi f#mi hmi

hmi Slunce rozpaluje Jeruzalém
A který je na dvě půlky rozdělen
G u zdi nářků stojíš
emi polykáš f#mi slzy a hmi prach

Město dvou bohů, tak to je náš svět
moje žalmy znáš už nazpaměť
a i já mám z těch modliteb strach

Říkáš G nevadí A hmi f#mi
G veř si čemu A chceš a zůstaň se mnou hmi dál

a já G nevím, A proč to hmi říkám f#mi
proč se sebe v G tobě zříkám A
proč to D nevydržím

hmi A G emi f#mi hmi

hmi A G emi f#mi hmi

Nechci mluvit, ublížila jsem dost
sto kroků samoty jdeš po střepech bos
věčně zdůvodňuje ten kdo nevěří

Něco mi říká všeho nech a běž
tónem jak příkázání nezabiješ
chci to říct radši počkám až se sešeří

Říkáš nevadí
veř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál
a já tuším, proč to říkám
proč se sebe v tobě zříkám
proč to nevydržím

G Všechny A slova co D znám
za G jedno gesto A rozpro D dám
G jedno A gesto – tvůj hmi palec f#mi dolů
G toho se snad nedoč E kááám E A

H Óó... c#mi ó... g#mi óó...

A veř si čemu H chceš a zůstaň se mnou c#mi dál
a já A vím, proč to c#mi říkám g#mi
proč se sebe v tobě A zříkám
H proč to E nevydržím

Strakapůd

Jaromír Nohavica

H, E, F#

^H Vysvitlo slunko, modrý ^E strakapúd ^{F#} k obloze ^H vzlétá ^{E, F#}
^H a ty si krásná jako ^E meruňka ^{F#} uprostřed ^H léta ^{E, F#}
a ty si ^E krásná ^{F#} jako réva v ^H Boršicích
Když zem se ^E slévá s ^{F#} oblohou ^H hořící

^H Zatajím dech abych snad ^E nezkazil ^{F#} co se ti ^H zdá ^{E, F#}
^H pod hlavou máš jen ruce ^E polštářek ^{F#} ukrad', jsem ^H já ^{E, F#}
A ty jsi ^E mírná ^{F#} jako vítr v ^H jahodách
tvá hrud' se ^E vzdouvá ^{F#} malý člun ^H na vodách

^H Vysvitlo slunce modrý ^E strakapud ^{F#} po nebi ^H krouží ^{E, F#}
^H Probud' se láske moje ^E srdce mé ^{F#} po tobě ^{G#mi} touží
A ty si ^E vroucí ^{F#} jako láva ^H pod Etnou
Když sopka ^E vstává ^{F#} bázliví ^H odlétnou

^H Jen ^E já zůs ^{F#} tá ^H vám
^H Jen ^E já zůs ^{F#} tá ^H vám
E, F#, H

Strom kýve pahýly

Sklep

^C Když slunce ^{Dmi} zapadá, tak ^C moje nál ^F ad ^G a

kl ^C esá, ^{Dmi, C, F, G}

^C strom kýve ^{Dmi} větvemi, přít ^C elem on je ^F m ^G i, ples ^{C, Dmi, C, F, G} á,

^C já však mám v duši žal, če ^{Dmi} rt ví, kde se tam vzal,

te ^C pe, te ^{Dmi} pe, tep ^C e, tep ^F e. ^G

®.: ^C Strom kýv ^{Dmi} e pahýly, chtěl ^C bych jen na ch ^F víli tebe,

^C strom kýv ^{Dmi} e pahýly, chtěl ^C bych jen na ch ^F víli tebe,

^C rosu mám ^{Dmi} v kanadách, v mých ^C černých kanadác ^F h zebe,

^C rosu mám v ^{Dmi} kanadách, v mých ^C černých kanadác ^F h zebe.

Znám dobře kůru lip, té dal jsem kdysi slib mlčení,

znám řeč, jíž mluví hřib, sám jako jedna z ryb jsem němý,

však lesy, ty mám rád, tam cítím se vždycky mlád,

vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp.

®.: Strom kýve pahýly...

/: Strom kýve pahýly, chtěl bych jen na chvíli tebe :/ 4x

Stříbský Mlýn

Cermaque

Dm C Am

Dm C Am

Dm Nebe se prohlíží C v barokním zrcadle nad Am splavem

Dm Tak jako jinde i C zde bychom mohli žít

Am tak jako odjinud i odsud uplavem

Dm C Am Gm C Dm

Dm Nemoce přejdou a přejde i zlé

C jen nebe zůstane černé svislé

Gm s kterým jsme svázáni svým dechem na uzel

Am a snad nás ochrání od chtěných kouzel a Dm nechtěných zel C

Gm a nechtěných zel Am

Dm C Gm Dm Am

Dm C Gm Dm Am

Dm Jako srnce, která vlezla do zahrady dírou v plotě C a teď neví, kudy utéct

Gm do krve si trhá boky

Horkou touhou po životě Am přeskočí noc sedmi skoky

Dm Jako vodě, která dravá vystoupila ze svých břehů C a teď do země se vsává

Gm A mění svůj neklid v něhu Am

Dm Protkává se ke kořenům, hedvábný plášť k režným nitím C samou horkou láskou k žití

Gm Dává se na sedm stehů Am

Dm Jako vodě, jako sněhu, jako očím, který v celé C dějiny jak v těsné cele

Gm mačkají se do příběhu

Jako hvězdě nad kostelem, Am jako plaché srnce v běhu

Dm Hledám ti jméno C, Gm hledám ti jméno Am

Dm C Gm Am

Dm Nemoce přejdou a přejde i zlé

C jen nebe zůstane černé svislé

Gm s kterým jsme svázáni svým dechem na uzel

Am a snad nás ochrání od chtěných kouzel a Dm nechtěných zel

C Gm Am Dm a nechtěných zel

Studený nohy

Radůza

Akord E se v celé písni hraje jako posunutý D

F#mi pr C#mi ší, Hmi choulím se C#mi do svrchníku,
F#mi než se C#mi otočím D na pod E patku
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku.

Slyším kroky zakletejch panen,
to je vínem, to je ten pozdní sběr,
každá kosa najde svůj kámen,
to je vínem, ber mě, ber.

®:

Studený D nohy C# schovám doma F#mi pod peřinou
a ráno D kafe dám si C# hustý jako F#mi tér,
přežiju D tuhle nedě C# li tak jako F#mi každou jinou,
na koho D slovo padne, C# ten je soli H tér. F#mi

Broukám si píseň o klokočí,
prší a dlažba leskne se,
je chladno a hlava, ta se točí,
jak světla na plese.

®:

Tak mám a nebo nemám kliku,
zakletá panna směje se
a moje oči, lesknou se na chodníku,
jak světla na plese.

®:

Stýskání

Bratři Ebenové

^A Stýská se ^{Dmi}, ^{Emi} černovlás ^{Hmi} ko,
^{F#mi} po louče ^{Hmi} ní, ^G kdy jsi se ^{Ami}
^{F#mi} na rame ^{Hmi} ni ^G vyplaka ^C la,
^C černovlás ^A ko ^{Emi7} ^A

Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi
něžně smála, rozespalá, černovlásko.

R: ^{Hmi} Stýská - ^G šest písmen ^D místo Tvé ^A lásky,
^{Emi} stýská - ^{F#mi} pláčou dlou ^{Hmi} hé samo ^{F#mi} hlásky,
^{Hmi} stýská - ^G zůstala ^D jsi mi pod ^A víčky,
^{Hmi} dohořel knot svíčky, ^{Gmaj7} uschly tvé slzičky
^{Emi7} a dveří skřípání nese mi ^A stýskání.

Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně,
podleh' tobě i angíně, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno,
proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

R:

Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové,
na ústa mě už neklove, černovlásko.

Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování,
inventura milování, černovlásko.

R: ^A Stýská se ^{Dmi}, ^{Emi} hm, ^{Hmi}
^{F#mi} stýská se ^{Hmi} mi, ^G hm, ^{A4sus}

Svatební píseň

Jarda Svoboda

A H E (H) D

Tyhle ^Aruce, ty ti ^Hpatří
moje ^Eruce ^{G#m}patří ^{C#m}tobě
máš ^{F#m}v sobě každou jejich ^{C#m}rýhu zapsa ^Hnou
^Aotisky mých ^Hprstů mých ^Edlaní na ^{G#m}tvým ^{C#m}těle
^{F#m}ty ti po mně ^{C#m}navždy zůsta ^Hnou

Tahle náruč, ta ti patří
moje náruč patří tobě
každá jiná bude stejně vždycky má
co tě hřeje co tě zebe a věci kolem sebe
budeš navždy vidět méma očima
Mě ^Enesmyješ, mě ^{F#m}nevypereš, mě ^{C#m}ze sebe ne ^Asma ^Hžžeš
mě ne ^{G#m}vyžehlíš, mě ^{F#m}nevyvětráš, mě ne ^Azapome ^Hneš

mezihra

Tohle srdce, to ti patří
moje srdce patří tobě
a všechno co v něm najdeš_si můžeš vzít
můj neklid, moje zlosti, moji touhu po věčnosti
moji lásku, můj nerozum i cit

Mě nesmyješ, mě nevypereš, mě ze sebe nesmažeš
mě nevyžehlíš, mě nevyvětráš, mě nezapomeneš

mezihra

A moje jméno tobě patří
všechno moje patří tobě
i každá malá nepodstatná věc
moje radosti i smutky
moje dobrý špatný skutky
můj domov, tvoje hnízdo i klec

Mě nesmyješ, mě nevypereš, mě ze sebe nesmažeš
mě neodpářeš, mě nevyvětráš, mě nezapomeneš

Mě nesmyješ, mě nevypereš, mě ze sebe nesmažeš

Svátky slunovratu

Jaromír Nohavica

^{Emi}Od rána zvoní u mě tele ^{Ami}fon, a já ho radši ^{Emi}nezvedám, ^{Ami}
^{Emi}od rána zvoní u mě tele ^{Ami}fon,
a já takový ^{Emi}normální strach ^{Ami}mám,
^{Emi}že na mě vědí něco, co na sebe ^{Ami}nevím ani ^{Emi}já,
ani ^{Hmi}já. ^{Emi, H7}

O svátcích slunovratu, převlečen za maňáska, hrál jsem co hrál,
rum pil, třaskavé kapsle třaskal a boží jméno nadarmo do úst bral,
a on se na mě dívá a vidí, co nevidím ani já, ani já.

®:

^{Emi}Oči máme po ot ^Gcích a vlasy po mat ^{Ami}kách,
ale jsme ^{Emi}napůl sirotci a ^{Hmi}napůl děti všech,
hledáme ^Cjména na náhrob ^{Ami}cích a jiných památek ^{H7}ách,
my ^{Emi}bezprizorní, my ^{Ami}umístění ^{H7}v panelových interná ^{Emi}tech.

V muzeu voskových figurín svítí modrá lucerna,
hlídač dal si dvacet a jeho stará doma je mu nevěrná,
tišeji, tišeji, tišeji, zloději, zloději, zloději!

Dejte mi krompáč, rýč a lopatu, já nejlíp znám své rozměry,
dejte mi krompáč, rýč a lopatu a počítejte údery,
prvý, druhý, třetí, čtvrtý, od narození k smrti.

Světlo ve tmě

Jelen

Intro:

C G C G C G D Am

Vzbud' mě, až si ^C všichni budou myslet, že jsem ^G chcíp.
utečeme ^C spolu někam, kde nám bude ^G líp,
utečeme ^C spolu někam, kde nás nechaj ^G žít, ^D
jak budem ^{Am} chtít.

Tak už přestaň ^C brečet, vždyť já jenom tvrdě ^G spal,
přece bych tě ^C tady samotnou ^G nenechal,
přece bych tě ^C tady nenechal ^G samotnou, ^D
toulat se ^{Am} tmou

®.:

Chci bejt ^C tvý světlo ve tmě, dej mi ^{Em} ruku a ved' mě,
když se ^D den k večeru ^{Am} naklání,
pak zas ^C já vezmu tebe, noc nás ^{Em} zebe,
píseň vlky ^D odhání.

C G C G C G D Am

Neříkej mi jménem, ať nás nikdo nepozná,
já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
já jsem prostě já a ty jsi moje princezna,
přelíbezná.

Seříznm si bříska prstů kvůli otiskům,
na pobřeží ve Francii koupíme si dům,
na pobřeží ve Francii koupíme si hrad,
a půjdeme spát

®

C G C G C G D Am

Tak už přestaň brečet, vždyť já jenom tvrdě spal,
Přece bych tě tady samotnou nenechal,
přece bych tě tady nenechal samotnou,
toulat se tmou.

®

Šípková Ruženka

Jiří Schelinger

Ještě ^{Gmi} spí a spí a spí zámek ^F šípkový
^{Gmi} žádný princ tam v lesích, ^{Dmi} ptáky neloví
Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
u lůžka jí planá růže rozkvétá
^B To se ^C schválně dětem ^{Gmi} říká
^{D#} aby s ^F důvěrou šli ^B spát, klidně ^{Dmi} spát,
že se ^{Gmi} dům probou ^F zí
a ta ^B kráska procí ^{D#} tá
Zatím ^{Cmi} spí tam ^{Dmi} dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

2.

Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání
kdo si dívku pobledlou vezme za paní.
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám
žádný princ už není, musíš tam jít sám.
To se schválně dětem říká
aby s důvěrou šli spát, klidně spát
že se dům probouzí a ta kráska procítá
Zatím spí tam dál, spí v růžích.

^{Gmi} Musíš přijít ^F sám,
nesmíš ^B věřit pohád ^{D#} kam
^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích,
^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

Šťestí je krásná věc

Richard Müller

C, G7, C Například východ slunce ^{Emi7} a vítr ve vět ^F vích ^{Dmi, G7}
C anebo píseň tichou ^{Emi7} jak padající ^F sních ^{Dmi, G}
^{Dmi7} tak to prý nelze ^{G7} koupit za ^C žádný pení ^F ze
jenže ^C zbejvá spousta ^F věcí ^C a ty ^{D7} koupit ^G lze.

Jó vždyť víš šťastí je krásná věc
vždyť víš šťastí je krásná věc
šťestí je tá krásná a přepychová věc
ale prachy si ^{G7} za něj nekou ^C piš. ^{G7}

Jó kartón marlborek a taky porcelán
s modrejma cibulkama – tapety, parmazán
pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein
tak možná že to není šťastí ale je to fajn.

®:

Například východ slunce a vítr ve větvích
anebo píseň tichou jak padající sních
tak to prý nelze koupit za žádný peníze
jenže zbejvá spousta věcí - a ty koupit lze.

Takovej východ slunce je celkem v pořádku
peníze mám ale radši – ty stojěj za hádku
a proto když se dočtu o zemětřesení
nebo o bouračce no tak řeknu: k neuvěření.

2 x ®:

Taši delé

Zuzana Navarová

Capo 2

Přicházíš z ^Ahor
ze Země ^{Amaj7}sněhů
slunce, co ^{A7}pálí do mra ^{F#}ků
kde řeky se ^{Hmi}rvou
o kámen z ^Ebřehu
a duše ^Alítaj na dra ^{Hmi}ku ^E

Přicházíš z ^Ahor
ze Země ^{Amaj7}sněhů
na střeše ^{A7}světa usí ^{F#}náš
já vím, každej ^{Hmi}tvor
zná soucit i ^Eněhu
jenže ty ^Adlouho se neozý ^{Esus4}váš ^E

®:

/: Taši de ^{Hmi}lé
Slunce Sanghy a ^EDharmy
taši de ^Alé :/

^ATu ^{Amaj7}túdu tu ^{Hmi}tú ^Eú.
^ATu ^{Amaj7}túdu tu ^{Hmi}tú ^Eú.

You come from up ^Aheights
from a land of ^{Amaj7}snowcaps
And a sun that ^{A7}chisels through the ^{F#}clouds
Where rivers run ^{Hmi}quick and stumble on ^E
gemstones
And spirits ^Afly with dragon ^{Hmi}wings ^E

You come from up ^Aheights
from a land of ^{Amaj7}snowcaps
You doze on the ^{A7}rooftops of the ^{F#}sky
I know that all ^{Hmi}creatures know feelings and ^E
questions
I just haven't ^Aheard you for so ^{Esus4}long ^E

/: Taši delé shining sun of Sangha taši delé
Taši delé shining sun of Dharma taši delé :/

^ATa ^{Amaj7}tadu du ^{Hmi}ta ^Ea.
^ATu ^{Amaj7}tadu du ^{Hmi}ta ^Ea.

®:

^ATu ^{Amaj7}túdu tu ^{Hmi}tú ^Eú.
^ATu ^{Amaj7}túdu tu ^{Hmi}tú ^Eú.

You come from up ^Aheights
from a land of ^{Amaj7}snowcaps
And a sun that ^{A7}chisels through the ^{F#}clouds
Where rivers run ^{Hmi}quick and stumble on ^E
gemstones
And spirits ^Afly with dragon ^{Hmi}wings ^E

Přicházíš z ^Ahor
ze Země ^{Amaj7}sněhů
na střeše ^{A7}světa usí ^{F#}náš
já vím, každej ^{Hmi}tvor
zná soucit i ^Eněhu
jenže ty ^Adlouho se neozý ^{Esus4}váš ^E

®:

Těšínská

Jaromír Nohavica

^{Ami} Kdybych se narodil ^{Dmi} před sto léty
^{F, E7} v tomhle ^{Ami} městě ^{Dmi, F, E, Ami}

^{Ami} u Larichů na zahradě ^{Dmi} trhal bych květy
^{F, E7} své ne ^{Ami} věstě. ^{Dmi, F, E, Ami}

^C Moje nevěsta by ^{Dmi} byla dcera ševcova
^F z domu Kamińskich ^C odněkud ze Lvova
kochał bym ją i ^{Dmi} pieścił ^F chy ^E ba lat ^{Ami} dwieście.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Ještěže člověk nikdy neví, co ho čeká.
na na na na...

The Messenger

Brown Bird

^{Em} There are fleeting fits of reason between the ^{Am} sleeping and the drinks
Where a ^{B7} million different sensory ^{Em} experiences blink
^{Em} And it's there within the momentary ^{Am} darkness you can breathe
^{Cmaj7} Be a form without ^{B7} reflection or ^{Em} debris

^{Em} There are bloody bouts of tenderness ^{Am} against the bonds of fear
Facing ^{B7} combat everlasting, vultures ^{Em} circle ever near
^{Em} Now they're placing bets deciding who will ^{Am} be the first to feast
^{Cmaj7} We can flood the battle ^{B7} field with something ^{Em} weak

^{Am} Barrel chested bankers buying ^{Em} billboards by the score
^{Am} Placing all their eggs in baskets ^{B7} made of future funeral wars
^{Em} Now their children fight in microcosmic ^{Am} mirrors of their game
^{Cmaj7} And the messenger will ^{B7} always be to ^{Em} blame

^{Em} There are centuries of seasons turning ^{Am} white to green to brown
Cycling ^{B7} through each sort of sequence, turning ^{Em} temperaments around
^{Em} These incessant spinning seasons making ^{Am} dizzy all our days
^{Cmaj7} We'll succumb to something ^{B7} stranger ^{Em} anyway
^{Cmaj7} Some disaster in a ^{B7} story ending brand new ^{Em} day

^{Am} Barrel chested bankers buying ^{Em} billboards by the score
^{Am} Placing all their eggs in baskets ^{B7} made of future funeral wars
^{Em} Now their children fight in microcosmic ^{Am} mirrors of their game
^{Cmaj7} And the messenger will ^{B7} always be to ^{Em} blame
^{Cmaj7} And the messenger will ^{B7} always be to ^{Em} blame

The Only Living Boy In New York

Simon & Garfunkel

T^Gom get your plane right ^Con time
I know your part'll go f^Cine
fly down to Mexic^Co ^{C/H, Ami, G, D}
da-n-da-da-n-da-n-da-da and h^Cere I am
the ^Gonly living boy in New ^CYork ^G.

I get the news I need on the weather report
I can gather all the news I need on the weather report
hey I've got nothing to do today but smile
da-n-da-da-n-da-da-n-da-da here I am
the only living boy in New York.

®:

^EH^{Ami}alf of the time we're g^{D7}one but we don't know wh^Gere
and we don't know wh^Cere ^{G, C, G, C}.

Tom get your plane right on time
I know you've been eager to fly now
hey let your honesty shine shine shine shine
da-n-da-da-n-da-da-n-da-da like it shines on me
/: the only living boy in New York. :/

The Times They Are A-Changin'

Bob Dylan

Come ^G gather 'round ^{Emi} people ^C wherever you ^G roam
And ^G admit that the ^{Ami} waters ^C around you have ^D grown
And ^G accept it that ^{Emi} soon you'll be ^C drenched to the ^G bone
If ^G your time to ^{Ami} you is worth ^D savin'
^D Then you better start swimmin' or you'll ^{D7} sink like a stone,
For the ^G times, ^C they are a ^D chang – ^G in'

Come writers and critics who prophecies with your pen
And keep your eyes wide the chance won't come again
And don't speak too soon for the wheel's still in spin
And there's no tellin' who that it's namin'
For the loser now will be later to win
For the times they are a-changin'

Come mothers and fathers throughout the land
And don't criticize what you don't understand
Your sons and your daughters are beyond your command
Your old road is rapidly agin'
Please get out of the new one if you can't lend a hand
For the times they are a-changin'

Come senators, congressmen please heed the call
Don't stand in the doorway, don't block up the hall
For he that gets hurt will be he who has stalled
There's a battle outside and it's ragin'
It'll soon shake your windows and rattle your walls
For the times they are a-changin'

The line it is drawn the curse it is cast
The slow one now will later be fast
As the present now will later be past
The order is rapidly fadin'
And the first one now will later be last
For the times they are a-changin'

Too old to Rock'n'Roll

Jethro Tull

C F C G C Bb
The old Rocker wore his hair too long,
Am Dm G
wore his trouser cuffs too tight.
C F C G C Bb
Unfashionable to the end ---
Am Dm G
drank his ale too light.

G C G D G F
Death's head belt buckle --- yesterday's dreams ---
Em Am D
the transport caf' prophet of doom.
G C G D G F
Ringing no change in his double-sewn seams in his
Em Am D
post-war-babe gloom.

Eb F Bb C Bb F Bb F Eb A Dm
Now he's too old to Rock'n'Roll but he's too young to die.

Eb F Bb C Bb F Bb F Eb Bb F
yes he was too old to Rock'n'Roll but he's too young to die.

REST THE SAME

He once owned a Harley Davidson and a Triumph Bonneville.
Counted his friends in burned-out spark plugs
and prays that he always will.
But he's the last of the blue blood greaser boys
all of his mates are doing time:
married with three kids up by the ring road
sold their souls straight down the line.
And some of them own little sports cars
and meet at the tennis club do's.
For drinks on a Sunday --- work on Monday.
They've thrown away their blue suede shoes.

Now they're too old to Rock'n'Roll and they're too young to die.

So the old Rocker gets out his bike
to make a ton before he takes his leave.
Up on the A1 by Scotch Corner
just like it used to be.
And as he flies --- tears in his eyes ---
his wind-whipped words echo the final take
and he hits the trunk road doing around 120
with no room left to brake.

And he was too old to Rock'n'Roll but he was too young to die.
No, you're never too old to Rock'n'Roll if you're too young to die.

Tracyho tygr

Radůza

předehra:

Emi Ami Hmi H7

Emi Ami Hmi Ami

Emi Duší^D svůj a^{Emi} tělem^{Hmi} ničí
Emi krotí^D tel při^{Emi} táh obo^{Hmi} jek
Emi Obej^D mi mě, ^{Emi} ze sna^{Hmi} křičím
Emi Vyměním^D svůj tělo^A za tvo^H je...
Emi Vyměním^D svůj tělo^A za tvo^H je...

Emi Udělej^H krok, a^G ještě^A jeden
Emi přece tu^H postávat^G nebu^A dem
Emi Poslední^H sousto^G zapijem^A jedem
^C Ted', a pak rána na bu^H ben
^C Ted', a pak rána na bu^H ben

mezihra:

Emi Ami Hmi Esus2

Emi Ami Hmi Ami

Někde jinde zatvrzele
dvě děti cizí nutnosti
dva obnažení nepřátelé
tlučou se kosti o kosti
tlučou se kosti o kosti

Udělej krok ...

solo:

Emi D Emi Hmi 3x

Emi D Emi H

Udělej krok ...

mezihra...

Tělem tvůj a duší ničí
krotitel přitáh obojek
Obejmi mě, ze sna křičím
Zavřeli Tracys' tygra do Tróje...

Udělej krok...

Traktor

Visací Zámek

^G Jede traktor je to Zetor
Jede do hor vorat brambor

Zemědělci brambor zasejí
Potom pohnojí
A pak zas vyrejí
Mládenec si kapsu namastí
Prachama zachrastí
Na děvku povětrnou

[: Kriminalita, kriminalita
kriminalita mládeže :]

Mládenec a děvka spolu jdou
Před novou hospodou
Hrozně se radujou
Nejdřív se tu spolu opijem
Družstevní prase zabijem
A pak si užijem

Kriminalita...

Mládenec se hrozně opije
Družstevní prase zabije
A pak se vzpamatuje
Svého činu ihned lituje
Za mříže putuje
I s děvku povětrnou

Trampská

Bratři Ebenové

^{Dmi} Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou
a dálka tolik vzdále ^G ná je ^{Dmi} blízka,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády
a v křoví někdo tiše ^G Vlajku ^{Dmi} píská,
^G najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,
tak ^{Dmi} ňák, tak ^G ňák, ňák ^{Dmi} tak.

®: Pojd' ^F dál, s nám se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,
a vedle sebe máš o šišku ^{Dmi} víc,
pojd' ^F dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a číro s melounem,
a meky, miky, vrt, a dál už ^G nic, dál už ^{Dmi} nic.

Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

®:

Trochu v hlavě mám

Petr Kalandra

^E Trochu v ^{F#mi} hlavě mám ^{H7}
ne ^{F#mi} vím kudy kam ^{H7}
^E blou ^{E6} díím, ^E cour ^{E6} ám

Chodím po Zlíně
voním po víně
bloumám líně

^E Pane strážníku
vždyť ta tro ^{E7} cha povyku
to nic není to nic ^A neznamená
to ^{Ami} mívám ve zvyku

Vždyť sám Alláh ví,
že svět bez lahví
je zlý, prázdný

Trubadúřská

Karel Plíhal

1.

^{Ami}Od hradu ^{Emi}ke hradu ^{Ami}putujem,
zp ^Cíváme ^Ga holky m ^Euchlujem.
/: Dř ^{Ami}ív j ^{Ami/G}inam n ^{Fmaj7}ejedem ^{Fmaj7/F#},
d ^{Ami}okud tu p ^{Emi}oslední n ^{Ami}esvedem. :/

2.

Kytary nikdy nám neladí,
naše písňe spíš kopnou než pohladí,
/: nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice. :/

®:

^GHop hej, je ^Cve ^{Emi7/H}selo,
pan kn ^{Fmaj7}íže po ^{D9/F#}zval k ^Gejklíře,
hop hej, je v ^Ces ^{Emi7/H}elo,
dnes v ^{Fmaj7}ítaní ^{Emi}jsme h ^{Ami}osti.
H ^Gop hej, je v ^Ces ^{Emi7/H}elo,
ač n ^{Fmaj7}edali n ^{D9/F#}ám tal ^Gíře,
hop hej, je v ^Ces ^{Emi7/H}elo,
pod st ^{Fmaj7}ůl nám h ^{Emi}ážou k ^{Ami}osti.

3.

Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
/: spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně. :/

4.

A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
/: že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva. :/
®:

5.

Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
/: čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace. :/

6.

Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.

®:

7.=1.

8.

To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář

^{H7/4} Jak ^D můžeš bejt tak ^{H7} krutá
^G copak nemáš kouska citu v ^A těle

Tu ^D kytáru jsem koupil kvůli tobě
a dal jsem za ni celej tátův ^A plat
Ta ^D dávno ještě ^{D7} byla ve vý ^G robě ^{Gmi}
a já už ^D věděl ^A co ti budu ^D hra-a-át ^A

To ještě rostla v javorovém lese
a jenom vítr na to dřevo hrál
a já už trnul jestli někdy snese
žár, který ve mně denně narůstal

®:

S tou ^{Hmi} kytárou teď stojím před tvým ^{F#mi} domem
měj ^{Hmi} soucit aspoň k ^{D7} tomu javo ^{Emi} ru ^A
Jen ^D kvůli tobě ^{D7} přestal být ^G stromem ^{Gmi}
tak už nás ^D oba ^A pozvi naho ^D ru.

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě
a dal jsem za ni celej tátův plat
Ta dávno ještě byla ve výrobě
a já už věděl, co ti budu hra-a-át

®:

Udržuj si svou ledničku plnou

Monika Načeva

^{E,H} Máš to rád když ^{Fmi#} den ^A posype tě popelem ^E
^E Jó, mám to rád ^H když mi ^{Fmi#} ^A popeláři končej den ^E
^{E,H} Tím rachotem ^{Fmi#} ^A jo, tím rachotem ^E
^{E,H} Máš to rád když ^{Fmi#} den ^A posype tě popelem ^E
^{E,H} A duše na talíři ^{Fmi#} rozprostřená ^A je jak lágr ^E
^{E,H} Sebe si nesu ^{Fmi#} svůj otrok ^A sebenegr ^E
^{E,H} A duše na talíři ^{Fmi#} rozprostřená ^A je jak lágr ^E
^{E,H} Sebe si nesu ^{Fmi#} svůj otrok ^A sebenegr ^E

R:

^{E,H} A co seš shrbenej ^{Fmi#} ^A co to taháš ^E
^{E,H} A co seš shrbenej ^{Fmi#,A,E}
^E Každěj si hledá ^H svý kam sebe vrazit
^{Fmi#} každěj si hledá ^A svý
^E Každěj si hledá ^H svý kam sebe vrazit
^{Fmi#} každěj si hledá ^A svý

Nejsem temný, jsem jemný v hezkým svetr
Jsem sekáč všech svezích rodin
Udržuju svou ledničku plnou
Se sousedy nekomunikuju kontempluju
Udržuju svou ledničku plnou

R: A co seš...

Ukolébavka

Jaromír Nohavica

^G Den už se ^{G/F#} zešeřil,
^{G/E} už jste si dost ^{G/F#} užili ^G
Tak ^{Ami} hajdy do peřin ^{Ami/G#}
a ^{Ami/G} ne abyste tam moc ^{Ami/G#} řádili ^{Ami}

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo
Přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo
^G Na na na, ^{Emi} ná ná ná ^{Hmi} na na ná ^{Emi} ná
Aby hůr ^{Ami} nebylo, to by nám ^{D7} stačilo

®:

^G Hajduly, ^C dajduly ^G aby víčka ^{D7} sklapnuly ^G
Hajduly, dajduly, každý svou peřinu najdi
^G Ha ja ja ja ja ^{D7} ja ^G já,
Kuba, Lenka, máma ^{D7} a ^G já
Dřív, než zítra slunce ^C začne ^G hřát,
dobrou ^{D7} noc a ^G spát

V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch, buchy
Nebojte se, já spím na dosah
a když zavoláte zbiju zlé duchy

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo
Přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo
Na, na ,ná ...

Ukolébavka

Karel Kryl

struny A G H

Úvod: ^{Ami, F, E}

^{Ami} Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka ^G svý

Dva ^E modré květy hoř ^{Ami} ce ^{F, E}

^{Ami} Jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem ^G dech

A políbení hoř ^{Ami} ce ^{F, E}

^{Ami} Na zlomu stole ^F tí v náruči zhebkne ^G ti

Tvá první nebo pá ^{Dmi} tá

^E Než kdo cokoli ^{Ami} zví, rány se zajiz ^G ví

A ^E budeš jako tá ^{Ami} ta ^{F, E}

Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka svý

Máma vypere plenky

Odrosteš sunaru, usedneš u baru

U trochu jiné sklenky

A že zlé, chvíle jdou, k vojsku tě odvedou

Zbraň dají místo dláta

Chlast místo náručí couvat tě naučí

A budeš jako táta

Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž

A v sklepě bydlí bída

V jeslích na nároží máma tě odloží

Když noc se s ránem střídá

Recepis na lhaní dají ti na hraní

A nález bude ztráta

Kompromis z života zbude ti samota

A budeš jako táta

Už to nenapravím

Samson

®:

^G Vap tap tap ... ^{Cmi, F G#, G, Cmi, G, Cmi, F, G#, G Cmi, G}

V ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F mě opustilo štěstí,
ten ^{G#} vlak, co jsem jím měl jet, na koleji ^G dávno ^{G7} nestál,
v ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F jako bych dostal pěstí,
já ^{G#} za hodinu na náměstí měl jsem ^G stát,
ale v ^{G7} jiným městě.

Tvá zp ^{C7} ráva zněla prostě a byla tak krátká,
že ^{Fmi} stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
^B zadní otevřená, ^G zadní otevřená,
já ^{C7} naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
^{Fmi} to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
^B že jsi unavená, ^G ze mě unavená.

®:

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

®:

V myčce

Hm..

F, Cmi, Cmi7

2x F, Cmi, Cmi7

Óóó...

®:

^F Tak hluboko jsem ve vlastních sračkách pono ^{Cmi} řen,
že nevidím ven, ^{Cmi7} ani když umyješ má ^F víčka ironem.
Za tlustým umaštěným ^{Cmi} sklem zas uvidím jen,
^{Cmi7} jak hluboko jsem pono ^{G#} řen... ^{B, C}

^C Včera jsem zabil svoji ^{Gmi} lásku, ^{Gmi7}
^C byla mi nevěrná ^{Gmi} s chlapem, co chodí ^{Gmi7} doma v trenýr ^C kách.
Dala mu všechno, o čem ^{Gmi} já jsem ^{Gmi7}
^C jenom tak snil, když jsem ji ^{Gmi} pozdě večer ^{Gmi7} na kanape ^C stáh'.

Možná jsem prostě jenom ^{Gmi} naivní ^{Gmi7} snílek,
^C kterej si myslel, že to ^{Gmi} všechno bude ^{Gmi7} zase jako ^C dřív.
Večer si zapálím a ^{Gmi} nasadím ^{Gmi7} brýle
^C a potmě před zrcadlem ^{Gmi} tiše jako ^{Gmi7} Elvis zazpí ^C vám: ^F

®:

Už nechci nikdy vidět slzy,
které jak vojáci se řadily na okraji tvých řas.
Už nechci slyšet: "Mě to mrzí!",
abych pak zjistil, že hned další týden šla jsi za ním zas'.

Blíží se večer už se pomalu stmívá,
protější dům se v šedém moři chladných stínů potápí.
Já sedím u okna a do zdi se dívám,
a na tu zeď si film pro pamětníky s tebou promítám.

Ref.:

... ^{Cmi7} jak hluboko jsem pono ^F řen... ^{Cmi, Cmi7, F, Cmi, Cmi7}

Coda:

^F Miláčku všechny naše ideje
^{Cmi} uklidíme do ^{Cmi7} krabice z Ikeje,
^F vždyť se vlastně vůbec nic neděje,
^{Cmi} nádobí se ušpiní, a ^{Cmi7} pak se umeje v ^F myčce.

3x ^F Miláčku vždyť se vůbec nic neděje,
^{Cmi} nádobí se ušpiní, a ^{Cmi7} pak se umeje v ^F myčce.

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Solo/Předehra: ^{Ami}F ^G ^{Ami} ^{Ami} ^{Ami6} ^{Ami7}

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami} oblohou,
^{Ami} zavřete dveře ^F na petlice, ^G zhasněte v domě ^{Ami} všechny svíce!
^{Ami} A opevněte svoje ^F těla, ^G vy, kterým srdce ^{Ami} zkameněla.

Mezihra: ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^{Dmi} ^{Emi7} ^{Ami} ^{Ami6} ^{Ami} ^{Ami6}

^{Ami} Láska je jako krásná ^F loď, ^G která ztratila ^{Ami} kapitána,
^{Ami} námořníkům se třesou ^F ruce a ^G bojí se, co bude ^{Ami} zrána!
^{Ami} Láska je jako bolest z ^F probuzení a ^G horké ruce ^{Ami} hvězd,
^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze svatebních cest,
^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze svatebních cest.

Mezihra: ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^{Dmi} ^{Emi7} ^{Ami} ^{Ami6} ^{Ami7} ^{Ami} ^{Ami6} ^{Ami7}

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami} oblohou!
^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami} nemohou!
^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami} nemohou.

Ve větru

Kieslowski

:E A:

^E Najdeš mě vůbec, až uteču ^A do polí?
Budeš mě volat, až odjedu na hory?

H A

^E Padne-li panna, zůstanu s tebou, ^A at' už řekneš cokoli.

Padne-li orel, najdu tě znovu, at' se ztratíš kdekoli.

^H Chci odjet domů, zapomenout ^A na špatnou dobu.

^H Chci odjet domů se rozpomenout ^A na tvoji něhu.

^A Chci odjet domů, ^H kde budu klidný.

^A Chci odjet domů, ^H at' si řeknem cokoli.

^E Ve větru se ^A lámem.

Ve větru se máme, spolu nás rozfouká.

Ve větru se lámem, když je doba divoká.

Ve větru se máme.

Mezihra

^E Padne-li panna, zůstanu s tebou, ^A at' už řekneš cokoli.

Padne-li orel, najdu tě znovu, at' se ztratíš kdekoli.

^A Chci odjet domů, ^H kde budu klidný.

^A Chci s tebou domů, ^(E A) at' uděláme ^H cokoli.

Ve větru se lámem.

Ve větru se máme, spolu nás rozfouká.

Ve větru se lámem, když je doba divoká.

Ve větru se máme.

Veličenstvo kat

Karel Kryl

V ^{Emi} ponurém osvětlení ^D gotického ^{Emi} sálu
^G kupčící vyděšení ^{Ami} hledí do mi ^H sálů
^{Emi} a houfec ^C mordýřů si žádá ^D požehnání, ^{G, D}
/: ^{Ami} vždyť první z ^{Emi} rytířů je ^{H7} Veličenstvo ^{Emi} Kat. :/ ^{D, Emi, D}

Kněz-d'ábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

®:

^G Na korouhvi ^D státu ^C je emblém s gilo ^D tinou,
z ^G ostnatého ^D drátu ^C páchne to shni ^D lotinou,
v ^{Ami} kraji hnízdí hejno krkav ^{Emi} cí,
^{Ami} lidu vládne mistr poprav ^{H7} cí.

Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

®:

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vpznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

Velmi nesmělá

Jablkoň

^{Ami} Potkali se v pondělí v ^{Emi} pondě ^{Ami} lí
^{Ami} Byli velmi nesmělí ^G nesmě ^{E7} lí
^C A tak oba dělali ^{Dmi7} dě ^{D#mi7} la ^{Emi7} li
^{Ami} Jakoby se neznali ^{Emi} nezna ^{Ami} li

V úterý sebral odvahu odvahu
Odhodlal se k pozdravu pozdravu
A pak v citové panice panice
Prchali oba k mamince mamince

®:

^C Sema ^E for popásá ^F chodce
motorky ^C auta ^G tramva ^C je
A všechny ^E cesty dneska ^F vedou
/: ^C do pekla i ^G do rá ^{C(Ami)} je :/

Ve středu spolu postáli postáli
Dívali se do dáli do dáli
A do dáli se dívali dívali
I když už spolu nestáli nestáli

Ve čtvrtek přišel první zvrat první zvrat
Prohlásil že má ji rád má ji rád
A ona špitla do ticha do ticha
Že na ni moc pospíchá pospíchá

®

V pátek to vzal útokem útokem
Jak tak šli krok za krokem za krokem
Přesně v šestnáct dvacet pět dvacet pět
Zavadil loktem o loket o loket

V sobotu ji chyt za ruku za ruku
Hlavou jí kmitlo je to tu je to tu
A jak hodiny běžely běžely
Drželi se drželi drželi

®

V neděli už věděli věděli
Že jsou možná dospělí dospělí
A tak při sedmém pokusu pokusu
Dal jí pusu na pusu na pusu

Když zas přišlo pondělí pondělí
Příšerně se styděli styděli
A tak oba dělali dělali
Jakoby se neznali neznali

Vlaštovko, leť

Jaromír Nohavica

^C Vlaštovko, leť ^{Ami} přes Čínskou zeď,
^F přes písek pouště Go ^G bi,
^C oblétni zem, ^{Ami} vyleť až sem,
^F jen ať se císař zlo ^G bí.
^{Emi} Dnes v noci zdál se mi ^{Ami} sen,
^F že ti zrní nasypal ^G Ludwig van Beethoven,
^C vlaštovko, leť, ^{Ami} nás, chudé, veď ^{F, G, C} .

Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.

Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
^C vlaštovko, leť, ^{Ami} nás, chudé, veď ^{F, G, C} ,
vlaštovko, leť, ^{Ami} nás, chudé, veď,
^C vlaštovko, leť ...

Volcano

Damien Rice

AM** AM**
Don't hold yourself like that
F** F**
You'll hurt your knees
AM** AM**
I kissed your mouth, and back
F** F**
And that's all I need
G F
Don't build your world around
G F(S0)
Volcanoes melt you down

AM** F**
What I am to you is not real
AM** F**
What I am to you, you do not need
AM** F**
What I am to you is not what you mean to me
AM**
You give me miles and miles of mountains
F(S0)
And I'll ask for the sea

AM** AM**
Don't throw yourself like that
F** F**
In front of me
AM** AM**
I kissed your mouth, your back
F** F**
Is that all you need?
G F
Don't drag my love around
G F(S0)
Volcanoes melt me down

AM** F**
What I am to you is not real
AM** F**
What I am to you, you do not need
AM** F**
What I am to you is not what you mean to me
AM**
You give me miles and miles of mountains
F F
And I'll ask for

C E
What I give to you is just what I'm going through
AM F
This is nothing new, no, no just another phase of finding
C E
what I really need is what makes me bleed
AM F
like a new disease, Lord, she's still too young to treat

Volcanoes melt you down
She's still too young + what i'am to you + you do not need + is not real
I kissed your mouth
You do not need me

Vrány Taky

David Stypka

Hmi A G Emi 2x

Hmi Jsem předvoj černých A vran
celý bílý dávno v G cíli,
Emi dobré mapy Hmi mám.

Mé hejno neví kudy A kam,
nad Prahou do něj G střílí,
všechny ty Emi lovce jménem Hmi znám.

Takhle si krátí dlouhou A chvíli
příslušníci samozvaných domo G bran.

R:

A Nech mě tady já to D rozdý G chám
a Emi moje hejno A taky.
A To právě vůbec neví D kudy G kam,
zmateně Emi pole A tuje nad D rozpojenými G státy.

Hmi A G Emi

Hmi Nad hejnem černých A vran,
teď stahují se G mraky
z bolesti Emi z nezhojených Hmi ran.

Vojáci prší na A vojáky
a jak se země G blíží,
je pod pa Emi dákem každý Hmi sám.

Za letu vytahují A praky
a kamením co G tíží,
Emi pálí do všech Hmi stran.

Možná to znáš A taky,
když davem bahnem G hnám,
zapo Emi mínáš na gu G máky.

A Nech mě tady já to D rozdý G chám
a Emi moje hejno A taky.
A To právě vůbec neví D kudy G kam,
zmateně Emi pole A tuje nad D rozpojenými G státy.

G D Hmi A

A A já se na ty lovce D nehně G vám,
Znám Emi slabotu A davu a silu D rozvášněné G
klaky.
I A já tomu občas D podle G hám,
občas si Emi hrajeme A taky na ná D jemné zabi G
jáky.

G D Hmi 3x

A A já se na ty lovce D nehně G vám,
Znám Emi slabotu A davu a silu D rozvášněné G
klaky.
I A já tomu občas D podle G hám,
občas si Emi hrajeme A taky na ná D jemné zabi G
jáky.

Vstávej, holka

Karel Plíhal

Vs^G távej, holka, ^{Ami7} bude ^{Hmi7} ráno
k^{Ami7} alný jako M^D etuj^G e.
Zahraju ti n^{Ami7} a piá^{Hmi7} no,
j^{Ami7} en co zjistím, kd^D e tu j^G e.
J^{Emi} edno stojí t^{Ami} amhle v k^{Emi} outě
^{Ami} b^{D7} ez pedálů, b^{A7} ez kláv^{D7} es.
V t^G omhle jednou p^{Ami7} ovezo^{Hmi7} u tě
f^{Ami7} unebráci př^D es náv^G es.

Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvílky
ve studený garsónce.

Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.

Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

Where Is My Mind?

Pixies

„Stop“

E , C#mi , G# , A 4x

E With your feet on the air and your C#mi head on the ground G# , A

E Try this C#mi trick and G# spin it, A yeah

E Your head will co C#mi llapse if there's G# nothing in it

And you'll A ask yourself

E Where is my C#mi mind?

G# Where is my A mind?

E Where is my C#mi mind? G# , A , E , C#mi , G# , A

E Way G# out in the A water, see it Ami swimming

C#mi , H

I was swimming in the Caribbean

Animals were hiding behind the rock

Except for little fish

When they told me east is west trying to talk to me, coy koi

Where is my mind?

Where is my mind?

Where is my mind?

Way out in the water, see it swimming

With your feet on the air and your head on the ground

Try this trick and spin it, yeah

Your head will collapse if there's nothing in it

And you'll ask yourself

Where is my mind?

Where is my mind?

Where is my mind?

Way out in the water, see it swimming

With your feet on the air and your head on the ground

Try this trick and spin it, yeah

While My Guitar Gently Weeps

Beatles

Ami, Ami/G, Ami/F#, Dmi/F, Ami, G, D, E

I ^{Ami} look at you ^{Ami/G} all see the ^{Ami/F#} love there that's ^{Fmaj7} sleeping
^{Ami} while my gui ^G tar gently ^D weeps ^{E7}
I ^{Ami} look at the ^{Ami/G} floor and I ^{Ami/F#} see it needs ^{Fmaj7} sweeping
^{Ami} still my gui ^G tar gently ^C weeps. ^{E7}

®:

^A I don't know ^{C#mi} why ^{F#mi} nobody ^{C#mi} told you
^{Hmi} how to unfold your ^{E7} love ^{D/F#, E7}
^A I don't know ^{C#mi} how ^{F#mi} someone cont ^{C#mi} rolled you
^{Hmi} they bought and sold ^{E7} you. ^{D/F#}

I look at the world and I notice it's turning
while my guitar gently weeps
with every mistake we must surely be learning
still my guitar gently weeps.

®:

I don't know how you were diverted
you were perverted too
I don't know how you were inverted
no one alerted you.

I look at you all see the love there that's sleeping
while my guitar gently weeps
I look at you all see the love there that's sleeping
still my guitar gently weeps.

Wish You Were Here

Pink Floyd

^C So, so you think you can ^D tell,
Heaven from ^{Am} Hell, blue skys from ^G pain.
Can you tell a green ^D field from a cold steel ^C rail, a smile from a ^{Am} veil,
Do you think you can ^G tell?

And did they get you to ^C trade your heroes for ^D ghosts,
Hot ashes for ^{Am} trees, hot air for a cool ^G breeze, cold comfort for ^D change,
And did you ex^C change a walk on part in the ^{Am} war
for a lead role in a ^G cage?

Emi, G, Emi, G, Emi, A, Emi, A

^C How I wish, how I wish you were ^D here.
We're just ^{Am} two lost souls swimming in a fish bowl, ^G year after year,
^D Running over the same old ground. What ^C have we found?
The same old ^{Am} fears. Wish you were ^G here!

Emi, G, Emi, G, Emi, A, Emi, A, G

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

1.

Máš ^{Hmi}všechny trumfy mládí a ^Aruce čistý ^{Hmi}máš,
jen ^{Emi}na tobě teď ^{Hmi}záleží, ^{F#7}na jakou hru ^{Hmi}se dáš.

® /: Mu ^{Hmi}síš za svou pravdou ^{F#7}stát, musíš za svou pravdou ^{Hmi}stát. :/

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

® /: Že máš za svou pravdou stát. :/

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

® /: Takhle za svou pravdou stát. :/

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

® /: Neměl za svou pravdou stát. :/

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

1.

® /: Musíš za svou pravdou stát. :/

Zafúkané

Fleret

Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 F F F F Ami A2 Ami A2

Ami Větr sněh A2 zanésl z Ami hor do A2 polí,
Ami já idu C přes kopce, G přes údolí Ami ,
C idu k tvej G dědině zatúla C nej,
F cestičky sně C hem sú E zafúkané. Ami F7maj Ami E4sus

Ref.: Ami Zafúkané C , G zafúkané C
F kolem mňa vše C cko je Dmi zafúkané E
Ami Zafúkané C , G zafúkané C ,
F kolem mňa C fšecko je E zafúkané Ami Emi D G H7 Emi D G H7 Emi

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár krokov mi zostáva,
a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závejoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R.: /: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Zajíci

Jaromír Nohavica

Capo 2

^G Podzimní bílá mlha ^C válí se ^G po mechu, ^C myslivci ^D vstávají už ^G ráno,
^G zajíci vylezli a ^C nechce se jim ^G z pelechu, ^{Ami} neboť se ^D chtějí dožít ^G Vánoc.

®:

^G Vzduchem zní fanfára - ^D tramtarararara, ^C po poli krácejí ^G střelci,
/: ^G já se svou ^D kytarou zpí ^C vám písničku ^G prastarou ^{C(Ami)} o tom,
že ^D malí budou ^G velcí. :/

Zajíci naposledy potřesou si tlapkama a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama na trati pole-louky-lesy.

®:

Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí, nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi, a teď, zajíci, hurá na ně!"

®:

+ že ^{Ami} malí ^D budou jednou ^G velcí ...

Zatanči

Jaromír Nohavica

^{Emi} Zatan ^G či, má milá, ^D zatanči ^{Emi} pro mé oči,
^{Emi} zatan ^G či a vetkni ^D nůž do mých ^{Emi} zad,
^{Emi} at' tvůj ^G šat, má milá,
^D at' tvůj šat ^{Emi} na zemi skončí,
^{Emi} at' tvůj ^G šat, má milá, ^D rázem je ^{Emi} sňat.

®:

^{Emi} Zatan ^G či, jako se ^D okolo ^{Emi} ohně tančí,
^{Emi} zatan ^G či jako ^D na vodě ^{Emi} loď,
^{Emi} zatan ^G či jako to ^D slunce mezi ^{Emi} pomeranči,
^{Emi} zatan ^G či, a ^D pak ke mně ^{Emi} pojd'.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

®:

Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

2x ®:

Zatím hodně pus

Zuzana Navarová

kapodaster/2

/: Emi A7 :/

Je mi ^{Emi}fajn a je mi ^{A7}skvěle,
jen se ^{Emi}nesmím ani ^{H7}hnout.
Laskám ^{Emi}touhy roze ^{A7}chvělé,
touhy ^{Emi}nezbavené ^{H7}pout.
Jako ^{Ami7}horka z ledu tříště,
lásky ^{Emi}nikdo není syt.
Tak ti ^{Ami7}volám, že až ^{Edim}příště,
příště ^{H7}přid' mě uhasit.
Zatím ^{Ami7}hodně pus, jinde ^{C7}víno zkus ^{H7}
rythm and ^{Emi}blues. ^{Emi A7 Emi H7}

Je mi ^{Emi}fajn a je mi ^{A7}skvěle
v zdravém ^{Emi}těle zdravý ^{H7}duch
Je mi ^{Emi}fajn a je mi ^{A7}skvěle
jen si ^{Emi}musím šetřit ^{H7}sluch
Tak ti ^{Ami7}volám, že se chtělo
a že ^{Emi}právě přešel var
a tak ^{Ami7}místo whisky ^{Bdim}yellow
dám si ^{H7}pastu na opar
a ^{Ami7}noci zdar, a ^{C7}flastru kus ^{H7}
na rythm and ^{Emi}blues. ^{Emi A7 Emi H7}

Je mi ^{Emi}fajn, at' není ^{A7}hůře
k nohám ^{Emi}pes mi přileh' - ^{H7}á
je mi ^{Emi}fajn a tý svý ^{A7}důře
řekni, ^{Emi}at' mě vyne ^{H7}chá
Je mi ^{Ami7}jedno, co psal Hašek
co mu ^{Emi}řekla matka Rus
ani ^{Ami7}nevezmu si ^{Bdim}prášek
ač mi ^{H7}po zdi t'ape rus
a ^{Ami7}hejno hus, i ^{C7}autobus ^{H7}
a rythm and ^{Emi}blues. ^{Emi A7 Emi H7}

Je mi ^{Emi}fajn a je mi ^{A7}skvěle
jen se ^{Emi}nesmím ani ^{H7}hnout
laskám ^{Emi}touhy rozech ^{A7}vělé
touhy ^{Emi}nezbavené ^{H7}pout
Je mi ^{Ami7}fajn a je mi skvěle
zdravý ^{Emi}duch je v zdravém těle
jděte ^{Ami7}všichni...někam ^{Bdim}jinam
a mě ^{H7}nechte, já se přidám
a ^{Ami7}hodně pus, i ^{C7}masa kus ^{H7}
i rythm and ^{Emi}blues ^{A7}
rythm and ^{Emi}blues ^{A7}
a rythm and ^{Emi}blues ^{A7 Emi/f#}

Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica

Zatímco se ^{Hmi} koupeš, ^D umýváš si záda,
^G na největší ^{A7} loupež ve mně se ^D střádá,
^{Gdim} tak, jako se ^{Hmi} dáváš vodě,
^{Fdim} vezmu si tě ^{A7} já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

®:

Nechej vodu ^D vodou, ^G jen ať si klidně ^D teče,
chápej, že ^{Emi} touha je touha
a ^G čas se pomalu ^D vleče,
cigareta ^{Emi} hasne, káva ^G stydne, krev se ^D pění,
bylo by to ^{Emi} krásné, kdyby srdce bylo ^G klidné, ale ono ^D není. ^{Emi D Emi}

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

R:

... ^{Emi} zatím ^{A7} co se ^D koupeš

Zelený

Kieslowski

G6 - posunout Fmaj o dva pražce výš

Předehra: ^{Ami}, ^{Fmaj}, ^{G6}, ^{Ami}

/: ^{Ami} Naliju ti zelený

^{Fmaj} v porcelánu oděný

^{G6} čaj s trochu ^{Ami} jasmínu. :/

/: Pak ^F lehneš si a zapomeníš

^{Emi} pod platanem ve stínu. ^E :/

Mezihra

/: Až padat budou z oblohy

kapky medu na nohy

zasypu tě lučným květem. :/

/: Pak položím tě vzpomenu si

budu otcem i tvým dítětem. :/

La da da dada....

Zkouška dospělosti

Karel Kryl

^{Ami} V nedělním oblečení ^F nastoupíš před komisi,
^G studené vysvědčení ^E vezme, co bylo kdysi.
V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež - co první směnka úvěru pro dospělé.

R1: ^C Opilí od radosti ^G si sami trochu lžeme,
^F že zkouškou dospělosti ^E opravdu dospějeme.

R2: Tak tanči, láska sladká, protanči večer celý:
ten bál je křížovatka: dospělí - nedospělí.

Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
Dozrál čas dilematu: "Být pro anebo proti?"
Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.

R1:

R2:

Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

R3: Šumivé víno pění a dívky oblékly si
namísto dětských snění dospělé kompromisy.

Zloději času

Michal Prokop

Intro: Cmi, G7, Ddim(G#dim), As

Zm^{Cmi}izel jsem v Paříži ^{G7} bez duše bez těla
př^{Es}ibitý na kříži a ^{Asmaj7} ty jsi v ^{G7}ěděla
už^{Cmi} zase vyrazil ^{G7} na známou trasu
^{Asmaj7, G7} zloděje ča^{Cmi} su

R.

Dřív^{Fmi} jsem je neviděl ^{G7} v opilých nocích
dřív^{Es} jsem je neslyšel ^F jak jdou v mých ^{Fmi} krocích
p^{Cmi}otom je zahnala ^{G7} vůně tvých vlasů
^{As, G} zloděje času^{Cmi}

A tys je viděla i v kapkách deště
tajně ti šeptali jsme tady ještě
veselí zoufalí v půlnočním jasu
zloději času

R.

A v láhvích schovaní ráno mi psali
do čáry na dlani že s tebou spali
když jsem já spal s jinou
chodili krajinou opilých hlasů
zloději času

Miláčku půlnoční za ruku ved' mě
s nimi si nezačni číhají ve tmě
veselí zoufalí v půlnočním jasu
zloději času

R.

A v láhvích schovaní ráno mi psali
do čáry na dlani že s tebou spali
když jsem já spal s jinou
chodili krajinou opilých hlasů
zloději času

dohra .....

Znamení býka

Marsyas

^{Amaj7} Zřídka ti ^{Gmi} proklouzne mezi prsty nená ^G padné ště ^A stí

^A Uuuu ^{Gmi} uu ^A uuu ^A uuu ^{Gmi} uuu ^A uu

^{Amaj7} škvírou prosví ^{Dmaj7} tá a na záclo ^{Hmi} nách

^E se skví sváte ^D ční smír a ^{Amaj7} tíseň

^{Amaj7} ptám se, vyzví ^{Dmaj7} dám v dece zahale ^{Hmi} ná

^E jen čas, zastav ^{Dmaj7} zlámej, a ^E ví se, ví se, ^{E7} ví se

^A že rozpůle ^H né konce ^D prstů od strun ^A máš,

^A na zdi ^H nástroje ^E cenné, se ^{Dmi} zavrtí, když přicházíš,

a ^{Gmi} nejdeš sám, s rukama ^A v kapsách

^A Uuuu ^{Gm} uu ^A uuu ^A uuu ^{Gm} uuu ^A uu

^{Amaj7} Bídny tichý ^{Dmaj7} soud v křesle s kožeši ^{Hm} nou

^E se tvé tělo ^D ztrácí jen ^{Amaj7} stěží

^{Amaj7} stačí líně pokle ^{Dmaj7} knout, a řečí ^{Hmi} oslnivou,

^E ten čas zastav ^{Dmaj7} zlámej, ^E chci prožít, zažít, ^{E7} přežít

^A Snad od dout ^H níků, konce ^D prstů žlutý ^A máš,

^A prý narozen v ^H Býku, večer ^E pro krásu,

ráno pro ^{Dmi} zdraví, staré ^{Gmi} zahodíš, nové ^A vítáš

^A Uuuu ^{Gm} uu ^A uuu ^A uuu ^{Gm} uuu ^A uu

Zombie

Cranberries

Emi C G D (4 x)

Em Another head^C hangs lowly,

G child is slowly ta^Dken.

Emi And the violence caused^C such silence.

Who are^G we mis^Dtaken ?

But you see^{Emi}, it's not me, it's not my^C family,
in your he^Gad, in your head they are fight^Ding.

With their^{Emi} tanks, and their bombs,
and their bo^Cmbs, and their guns
in your he^Gad, in your head they are^D cryin'.
In your^{Emi} head, in your^C head, Zomb^Gie, Zombie, Zomb^Die -
ie - ie.
What's in your^{Emi} head, in your^C head,

Zomb^Gie, Zombie, Zomb^Die - ie - ie - ie - ^{Emi}oh.

C G D Emi C G D

tu tududu....

Another mother's breakin'
heart is taking over.
When the violence causes silence
we must be mistaken.
It's the same old theme since 1916,
in your head, in your head they're still fightin'.
R:

..... ie - ie - ie - ^{Emi}oh. oh oh oh^C oh^G oh oh^D ^{Emi}ie-ah ah^{C G D}

Zůstali jsme doma I.

Vlasta Redl

Sto barevnejch sl^Cov^{F9} n^Cám n^{F9}a cestu sv^Cítí^{F9},
st^Co b^{F9}arevnejch v^Cěť^{F9, C} a lákavej c^{Dmi7/C, G1},
prej až celej sv^Cěť^{F9} s^Cám z^{F9} a nos se ch^Cytí^{F9},
t^Co pak n^{F9}ejpozději hn^Ced^{F9} sv^Cůj d^{F9}ostanem d^Cíl^{F, C}.

®:

Škoda sl^Cov, je jich víc nežli na nebi hv^{Dmi/C}ězd,
škoda slov, co je jich u všech dálnic a c^Cest,
co je zdí, co je ploch, smutnejch pomníků sl^{Dmi/C}ov,
z^Fatím nám n^{Emi/C} a záda p^{Dmi/C}rší a n^{Emi/C}espraví střechu a kr^{Dmi7/C}ov
sto barevnejch sl^Cov^{F9}, st^Co b^{F9}arevnejch sl^Cov^{F9, C}.

Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá,
marně odvahy sbírám, když nevím, jak říct,
že můj havraní strach, strach o kousek sýra
byl větší než stud, že jsem neřekl nic.

®:

Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
prší a venku se setmělo a nechce se ven do ulic,
doma nás zůstalo víc, doma je nás zas víc.

Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
a jen vysoký plot náš tichý zpěv stráží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.

®:

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je zdí, co je lží i třeba uprostřed měst,
jediným znamením je tvoje čest,
za krk nám krvavě prší, podej mi ruku teď hned,
je jen jediný svět, je jen jediný svět.

Zůstali jsme doma II.

Vlasta Redl

Sto barevnejch sl^Cov^{F9} n^Cám n^{F9}a cestu sv^Cítí^{F9},
st^Co b^{F9}arevnejch v^Cět^{F9, C} a lákavej c^{Dmi7/C, G1},
prej až celej sv^Cět^{F9} s^Cám z^{F9} a nos se ch^Cytí^{F9},
t^Co pak n^{F9}ejpozději hn^Ced^{F9} sv^Cůj d^{F9}ostanem d^Cíl^{F, C}.

®:

Škoda sl^Cov, je jich víc nežli na nebi hv^{Dmi/C}ězd,
škoda slov, co je jich u všech dálnic a c^Cest,
co je všech rohatých, co se snaží tě sv^{Dmi/C}ést,
s w^Falkmanem n^{Emi/C} a uších b^{Dmi/C}učí "Like n^{Emi/C}othing you've ever h^{Dmi7/C}ear'd",

že dárky přinese Čert, dárky přinese Čert.
sto barevnejch sl^Cov^{F9}, st^Co b^{F9}arevnejch sl^Cov^{F9, C}.

Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá
a marně odvahu sbírám, jak nahlas je říct,
můj havraní strach, strach o kousek sýra,
je větší než stud, že jsem neřekl nic.

®:

Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
sneží, sněží, ještě fousy, mitru a plášť,
přijde Mikuláš, možná přijde Mikuláš.

Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
a přes vysoký plot holky smějou se z pláží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.

®:

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je lží, co ještě musíme snést,
jediným znamením je tvoje čest,
sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku ted' hned,
můžem zachránit svět, můžeš zachránit svět.

®

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je lží, co ještě musíme snést,
jediným znamením je tvoje čest,
sundej si sluchátka z uší a podej mi ruku ted' hned,
můžeš zachránit svět, můžem zachránit svět.

Zůstat tam, kde jsem

Slávek Janoušek

St^Galo se mi to jednou v noci,
z^{Emi}a přehradou štěkali psi,
n^{Ami7}ikdy nezapomenu na ten pocit,
j^{D/F#}enom to jsem věděl, že tě moc chc^Gi, ^{Emi}
jenom to jsem v^{Ami7}ěděl ^{D/F#}že tě chci.

Stál jsem před tvým zavřeným stanem,
rukou sahal na jeho zip,
vtom představil jsem si ráno, až vstanem,
co když neotevřít by bylo líp, by bylo líp,
co když neotevřít by bylo líp.

®: Z^Gůstat tam, kde js^{Ami7}em, d^Gokud noc je tichá,
zůstat tam, kde js^{Ami7}em, když láska v^Ge mně vzrušeně dýchá,
z^{Emi}ůstat tam, kde js^{Ami7}em, nechat ji v s^Gobě naplno rozeznít,
z^{Emi}ůstat tam, kde js^{Ami7}em,
protože c^Bo když jinak zmizí^C, než se rozedn^Gí?

Měsíc se mi ironicky šklebil,
ve vodě se třpytila loď,
chvíli jsem dělal, že jsem tu vůbec nebyl,
když jsi zašeptala: "Už ke mně pojd', pojd',
já vím, že jsi tady někde, tak už pojd'!"

Nadšenej, jen mi trochu přišlo líto,
že měsíc zhasnul, za mrak se skryl,
a že už jsem neměl kdy a proč říci jí to,
že stojí za to toužit o chvíli dýl, o chvíli dýl,
že stojí za to toužit o chvíli dýl.

®: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně dýchá,
zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno rozeznít,
zůstat tam, kde jsem,
protože láska někdy zmizí, než se rozední,
protože l^Báska někdy zmizí^C. ^G..

Ženský jsou fajn

Svatopluk Karásek

/:^D Ženský ty jsou fajn, to se ví, se ví:/^{A7} ...^D
co^G jsem byl v base od tý^D doby vím,
že ženský ty jsou^{A7} fajno^D vý.

Když jsem seděl na tý Pankráci,
všude kolem mě jen chlapy v teplácích.
Já ve snu viděl všechno krajkový
a ženský ty jsou fajnový.

Co doma, já začal jsem se ptát,
v tom mi žena píše, že bude při mě stát.
Jak ty řádky jen dovedou hřát
a ženský ty jsou fajnový.

R: /:Ženský ty jsou fajn, to se ví, se ví:/
já ve snu viděl všechno krajkový,
že ženský ty jsou fajnový.

Když tabák dojde, hrozně zle je mi.
Všude hledám vajgla, lezu po zemi.
V tom daj mi balík se startkami,
ženský ty jsou fajnový.

U soudu vidím právu žehná tu
krásná předsedkyně senátu.
Tak to jdem domů toje hotový
a ženský ty jsou fajnový.

R:

Jak ženský přišly ke špatné pověsti,
že nejsou moc chytrý a že berečej v neštěstí.
Prej k hříchu od pradávna maj vlohy,
prej slabý jsou jak mátohy.

Dávno už co světem stojí svět,
tak si muži myslej, že jsou všeho lidství květ,
ale to se musí znovu promyslet,
dyť ženský ty jsou fajnový.

Adam, jak se můžeš dočísti,
se smutně toulal rájem a kopal do listí.
Houpal se na větvích stromoví,
co chybí tou chlápčkoví.

Když usnul Bůh mu z těla vyndal kost
a z ní mu stvořil ženu, ať je Ti pro radost.
V ráji poznal to co v pase já,
že ženská je moc fajnová.

V ráji se měli věčně radovat,
až je zlej had začal hecovat.
Že prej by se moh' člověk Bohem stát,
to prej je moc fajnový.

Eva slyší tzo hadí šeptání:
utrhni si jablko, k čemu to váhání.
Trhá plod Boží všeho poznání,
Adame dobrý chutnání.

Adam si řek' zákaz zněl netrhat,
to utrhl ona, mě se nic nemůže stát.
Jen si kousnu vylez ze křoví,
bejt Bohem je moc fajnový.

Od těch dob ženy slyšej od mužských,
že za všechno můžou, tak jak za ten první hřích.
prej po Evě jsou všechny bláhový,
ta naletěla hadovi.

Eva ta měla chuť si jabko dát
a jistě se též chtěla se svým mužem milovat.
Ale hřích byl v tom chtít se Bohem stát,
ten hřích jde na vrub mužovi.

Hřích není nikdy v lásky žádosti,
ale v mužský bohorovnosti.
Chcem být Bohy my hlavy skopový
a ženský ty jsou fajnový.

Budete vy ženy litovat,
že jste se nám chtěli furt emancipovat.
Až budete chtít vládnout nad tvory,
už nebudete fajnový.
Až budete chtít vládnout nad tvory,
budete jak my potvory.

R:

/:Heaven light shines on me, on me:/
Já ve snu viděl všechno krajkový
a ženský ty jsou fajnový.

Ženy mužů

Epy De Mye

kapo V

^C Svěřit se křídům ^F falešným a ^C silou neč ^G stou se vznést
^C a najít pole ^F božích vín to ^C stojí ^G někdy ^C trest.
^F Čekají na šťastné ^C přistání ^{Ami} umět tak směry ^G bouří vést
co ^{Ami} ještě ^{Emi} všechno ^F musí ^{Emi} snést ženy ^F mužů ^G léta ^C vých.

Ke skále denně přikován a na barevných nitkách svět
těžký vrchol je překonán do sbírky další květ.
Čekající dole na zemi umět tak pevná lana plést
co ještě všechno musí snést ženy mužů lezoucích.

Oporu svou mít ve zbrani a domů dálka celý svět
jenom se zítra ubránit a pak se vrátit zpět.
Čekající denně na návrat umět tak zahnat černou zvěst
co ještě všechno musí snést ženy mužů statečných.

Svůj svět mít doma v komoře a ze snů z dětství stavět hrad
točí se vláčky v oboře až večer cítit hlad.
Čekající doma v kuchyni umět tak nudu prostě smést
co ještě všechno musí snést ženy mužů domácích.

Domů se po schodech potácet a nadávat už i na sebe
před zraky ženy se vytrácet zamčené postele.
Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa svést
co ještě všechno musí snést ...

... ženy mužů létavých ženy mužů lezoucích
ženy mužů statečných ženy mužů domácích.

Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa svést
co ještě všechno musí snést ženy mužů ztracených

Pán ať dá

Severní nástupiště

F Ami

Pán ať dá mi dál plout
Neb kdo jsem já, uprostřed vod
Když hledím k dálavám
Mlha mi zakrývá
Kde břitva roztíná slunce od temnot

Pán ať dá mi dál plout
Neb kdo jsem já, v moři vod

Starý král s miskou prázdnou
vzývá pokoj v ruinách světa
A kdo z vás když jsem sám a sám
by chtěl být po mém boku

C G Ami

Sahám po vykoupení
I když vím že pro mě není

F Ami

Ha, ya, yay...

Pán ať dá mi dál plout
nebo kdo jsem já uprostřed vod
když hledím k dálavám
mlha mi zakrývá
kde břitva roztíná slunce od temnot

Pán ať dá mi dál plout
neb kdo jsem já, v moři vod

Slavske

Severní nástupiště

F# G# Bmi

Po zimě na kopcích žlutý rány
už můžem ležet v trávě ale ještě bez brouků

Po zimě všechno je tichý a neznámý
jak cicí otčestva z kamennejch bloků

F# Bmi

Světlo milosrdně tlumený v páře
čerstvě zhojený oči už zas tvý
zasazený do tvý tváře

V prázdným lese vlci nevyjou
ptáci tě neodnesou pryč
Za lávkou žádněj dům žádněj klíč jenom údolí

F# Bmi

V obruči a v údolí rozfoukaný plameny
proletí a zmizí ve vodě mezi kamením

Kouřit a šeptat dokud se strážní oheň třepe
ale slyším burácení přichází z dálky i z tebe

F# Bmi

Je to dlouhej vlak ten co jiný veze domů
odklepává čas pro krev a šlachy

Je to dlouhej vlak ten co jiný veze domů
odklepává čas pro popel a prach

(x3)

Jsme jako prach

Severní nástupiště

C Emi

Umřem jednou a zas, nejdřív když nám dojde dech
a naposled když naposled zmíní naše jména
naposled. naposled

a ten mrak je jak záře nad zmrzlou hlavou hor
jsme jako prach
a ten mrak je jak záře nad zmrzlou hlavou hor
jsme jako prach

rostli jsme spolu silní jako strom
růst a růst a růst (3x)

mezihra

Emi

začli jsme s málem a spadli
do kýče do nicoty do stejných kolejí
pod rozbitým nebem
jak rána pěstí jsme seděli v parku a stávali se lidmi
ať zhasne ta záře ten mrak jako rybák ryjící v horách peněz píšu

nic nebude jako dřív
nic nebude jako dřív
nic nebude jako dřív

ať se zřítí
tyhle ty barvy jsou jak barvy v tv
jako barvy co jsou k ničemu jsou to jen trofeje
a na konci si vzpomeneš
na konci si vzpomeneš
na konci si vzpomeneš že

rostli jsme spolu silní jako strom

rostli jsme spolu silní jako strom